

Dásbódh

Dašaka X. – Univerzální plamen

Samartha Rámdás

podle anglického překladu

Johna Norwella (2015)

do češtiny přeložili

Gábina, Aleš, Matěj, Martin

19. července 2017

Obsah

X	Univerzální plamen	1
10.1	Jednotnost <i>antah-karany</i> (nástroje poznávání)	3
10.2.	Tato těla jsou pochyba	7
10.3	Prozkoumání pochybností o těle	11
10.4	Původ pozornosti (Přirozenost semínka)	15
10.5	Přednáška o pěti druzích rozpuštění	21
10.6.	Promluva o klamu	25
10.7	Promluva o bezžádostivé oddanosti	31
10.8	Přednáška o <i>saguně</i>	35
10.9.	<i>Puruša</i> a <i>Prakrti</i>	39
10.10	Promluva o hybném a Nehybném	43

Dařaka X

Univerzální plamen

॥ दशक दहावा : जगज्ज्योतीनाम ॥ १० ॥
॥ *dařaka dahāvā : jagajjyotīnāma* ॥ 10 ॥

The Universal Flame



10.1 Jednotnost *antah-karany* (nástroje poznávání)

समास पहिला : अंतःकरणैकनिरूपण

samāsa pahilā : antaḥkaraṇaikanirupaṇa

The one *antah-karana* (Instrument of Knowing)

|| Śrī Rām ||

1. सकळांचे अंतःकरण एक। किंवा एक नव्हे अनेक।
ऐसें हे निश्चयात्मक। मज निरोपावें ॥ १ ॥

*sakalāṅce antaḥkaraṇa yeka | kiṁvā yeka navhe aneka |
aiseṁ he niścayātmaka | maja niropāveṁ || 1 ||*

“Is the **antah-karana* the same or is it different for everyone? This should be clearly explained to me.” *(Faculty or instrument of knowing or the *sattva guna* of the individual)

„Je **antah-karana* pro každého stejná, nebo odlišná? Potřeboval bych to jasně vysvětlit.“ *(Schopnost či nástroj poznávání, čili *sattva guna* jedince)

2. ऐसें श्रोतयानें पुसिलें। अंतःकरण एक किं वेगळालें।
याचे उत्तर ऐकिलें पाहिजे श्रोतीं ॥ २ ॥

*aiseṁ śrotayāṇeṁ pusileṁ | antaḥkaraṇa yeka kiṁ vegalāleṁ |
yāce uttara aikileṁ pāhije śrotīṁ || 2 ||*

Such was the question of the listener, “Is there one *antah-karana* or are there separate *antah-karanas*?” In the listener there should be the listening to this reply.

Takovou položil posluchač otázku, čili „existuje pouze jediná *antah-karana*, nebo jsou tu různé a oddělené *antah-karany*?“ Nyní by si měl posluchač vyslechnout následující odpověď.

3. समस्तांचे अंतःकरण एक निश्चयो जाणावा नेमक।
हा प्रत्ययाचा विवेक। तुज निरोपिला ॥ ३ ॥

*samastāṅce antaḥkaraṇa yeka niścayo jāṇāvā nemaka |
hā pratyayācā viveka | tuja niropilā || 3 ||*

The *antah-karana* is the same for everyone. This can be known when your conviction



is steadfast. And then afterwards, that *vivek* of the *nirgun* should be understood by you.

Antah-karana je pro všechny stejná. To lze poznat, pokud máš neochvějnou víru. A poté bys měl pochopit *vivéku nirguny*.

4. श्रोता म्हणे वक्त्यासी। अंतःकरण येक समस्तांसी।
तरी मिळेना येकायेकासी। काये निमित्य ॥ ४ ॥

śrotā mhaṇe vaktayāsī | antaḥkaraṇa yeka samastāmsī |
tarī miḷenā yekāyekāsī | kāye nimitya || 4 ||

The listener said to the speaker. “If this *antah-karana* is the same for everyone then, why does one person not agree with the other?”

Posluchač se zeptal přednášejícího: „Je-li tato *antah-karana* pro všechny stejná, proč potom nesouhlasí jeden člověk s druhým?“

5. येक जेवितां अवघे घाले। येक निवतां अवघे निवाले।
येक मरतां अवघे मेले। पाहिजेत कीं ॥ ५ ॥

yeka jevitām avaghe dhāle | yeka nivatām avaghe nivāle |
yeka maratām avaghe mele | pāhijeta kīṁ || 5 ||

“If this were the case then, when one eats, everyone would be satisfied; if one was content then, everyone would be content; and if one was to die then, everyone would die”

„Vždyť pokud by to tak bylo, tak kdyby se jeden člověk najedl, tak by i ostatní byli nasyceni, kdyby byl jeden člověk spokojený, tak by i ostatní byli spokojeni, a kdyby jeden člověk zemřel, tak by zemřeli i ostatní.“

6. येक सुखी येक दुःखी। ऐसैं वर्ततैं लोकिकीं।
येका अंतःकरणाची वोळखी। कैसी जाणावी ॥ ६ ॥

yeka sukhī yeka duḥkhī | aisēṁ vartatēṁ lokikīṁ |
yekā antaḥkaraṇācī volakhī | kaisī jāṇāvī || 6 ||

“But this is not the case in the world. For one is happy and another is miserably. How can it be said that the *antah-karana* is the same therefore?”

„Ale tak to na světě přece nechodí. Protože jeden člověk je šťastný a druzí jsou nešťastní. Jak je potom možné říkat, že *antah-karana* je pro všechny stejná?“

7. जनीं वेगळाली भावना। कोणास कोणीच मिळेना।
म्हणौन हें अनुमाना। येत नाही ॥ ७ ॥

janīṁ vegalālī bhāvanā | koṇāsa koṇīca miḷenā |
mhaṇauna heṁ anumānā | yeta nāhī || 7 ||

Everyone in the *world imagines different things and therefore one does not agree with the other. But such conjecture can never bring that thoughtless *swarup*. *(*maharaj-every mind is a world*)



(Odpověď zněla:) Každý člověk na *světě má jiné představy, a proto jeden nesouhlasí s druhými. Ale takové námitky nemohou nikdy přinést tuto bez-myšlenkovitou *svarúpu*.
*(*Randžit Mahárádž: Každá mysl je svět.*)

8. अंतःकरण येक असते। तरी येकाचें येकास कळों येतें।

कांहीं चोरितांच न येतें। गौप्य गुह्य ॥ ८ ॥

antahkaraṇa yeka asateṁ | tarī yekācerṁ yekāsa kaḷorṁ yeteṁ |
kāmhīṁ coritāṅca na yeteṁ | gaupya guhya || 8 ||

But as there is this one *antah-karana* then, the one *jiva* can come to understand that One *brahman* (within every *jiva*, there is this knowing faculty and by remaining in this knowing, body consciousness will melt away. Then by remaining in that pure *sattwa guna* of knowledge, knowledge will also slip away). Then the ‘thing’ cannot be stolen away by a restless mind and that which is hidden (ie. *purush*) will not remain hidden.

Ale díky tomu, že je tu jediná *antah-karana*, tak může každý jednotlivý *džíva* pochopit ono Jediné *Brahman*. (V každém *džívovi* je tato schopnost poznávat a díky přebývání v tomto věděni se tělesné vědomí může úplně rozplynout.) Potom už tato „věc“ nemůže být odcizena neklidnou myslí a to, co je skryté (tedy *puruša*), přestane být skrytým.

9. याकरणे अनुमानेना। अंतःकरण येक हें घडेना।

विरोध लागला जना। काये निमित्य ॥ ९ ॥

yākaraṇeṁ anumānenā | antahkaraṇa yeka heṁ ghaḍenā |
virodha lāgalā janā | kāye nimitya || 9 ||

Conjecture ceases on account of this ‘speech’. Still, this *antah-karana* is not the same as that thoughtless *swarup*. But tell me, what is stopping the mind from being quiet and simply listening to this ‘speech’?

Pochybnost se nyní díky této „řeči“ vytratila. Nicméně tato *antah-karana* není totožná s bez-myšlenkovitou *svarúpu*. Ale řekni mi (milý posluchači), co brání mysli, aby zůstala klidná a jednoduše naslouchala této „řeči“?

10. सर्प डसाया येतो। प्राणी भेऊन पळतो।

येक अंतःकरण तेरी तो। विरोध नसावा ॥ १० ॥

sarpa ḍasāyā yeto | prāṇī bheūna paḷato |
yeka antahkaraṇa terī to | virodha nasāvā || 10 ||

The listener (who did not remain quiet) said, “If a snake comes forward to bite then, the creature fears and runs away. But if the *antah-karana* was the same then, that creature should not have been disturbed.”

A posluchač (jehož mysl nezůstala tichá) řekl: „Když na nějakou bytost zaútočí had a chce ji uštknout, tak se tato bytost vyleká a začne utíkat. Kdyby ale byla *antah-karana* ve všech stejná, tak by se přece tato bytost neměla nijak vzrušovat.“

11. ऐसी श्रोतयांची आशंका। वक्ता म्हणे चळों नका।

सावध होऊन ऐका। निरूपण ॥ ११ ॥

aisī śrotayāṅcī āśāṅkā | vaktā mhaṇe caḷorṁ nakā |
sāvadha hoūna aikā | nirūpaṇa || 11 ||



Such was the doubt of the listener and so the Master says, be still in your mind and don't let it move. Be very alert and listen to this 'I am'.

Taková byla posluchačova pochybnost a Mistr mu proto řekl, buď klidný a nedovol, aby se tvá mysl čeřila. Buď velice bdělý a naslouchej tomuto „já jsem“.

12. अंतःकर्णं म्हणजे जाणीव। जाणिव जाणता स्वभाव।

देहरक्षणाचा उपाव। जाणती कळा ॥ १२ ॥

*antahkarṇa mhaṇije jāṇīva | jāṇīva jāṇatā svabhāva |
deharakṣaṇācā upāva | jāṇatī kalā || 12 ||*

The *antah-karana* means knowing. Then there is a knower naturally knowing. And by means of this knowing your body is protected. (The *antah-karana* means this knowing within the body. But this gets further divided into five separate divisions; see 17.8. There is the *antah-karana* which knows, and mind which knows something, and *buddhi* to decide what it is, and *chitta* to think about it over and over and finally the ego to take possession of it)

Antah-karana znamená poznávání. Potom je tu poznávající, který přirozeně poznává. A toto poznání dokáže chránit jeho tělo. (*Antah-karana* znamená poznávání prostřednictvím těla. Ale to se dále dělí do pěti samostatných částí – viz 17.8. Je tu *antah-karana*, která poznává, a mysl/*manas*, která poznává něco, a intelekt/*buddhi*, který rozhoduje, co to je, a paměť/*chitta*, díky níž člověk o této věci může opakovaně přemýšlet, a nakonec je tu ego/*ahamkára*, které si poznatek přivlastňuje.)

13. सर्प जाणोन डंखूं आला। प्राणी जाणोन पळाला।

दोहींकडे जाणीवेल। बरें पाहा ॥ १३ ॥

*sarpa jāṇona ḍamkhūṁ ālā | prāṇī jāṇona paḷālā |
dohīṅkaḍe jāṇīvelā | bareṅ pāhā || 13 ||*

Because the snake knows, it moved forward to bite and because the creature knows, it ran away. Both the creatures know; understand this clearly.

Protože had poznává, tak zaútočí a chce uštknout. A protože ona bytost poznává, tak uteče. Obě stvoření poznávají. To musíš jasně pochopit.

14. दोहींकडे जाणीवेली पाहिलें। तरी अंतःकर्ण येकचि जालें।

विचारितां प्रत्यया आलें। जाणीवरूपें ॥ १४ ॥

*dohīṅkaḍe jāṇīvesī pāhileṅ | tarī antahkarṇa yekaci jāleṅ |
vicāritāṅ pratyayā āleṅ | jāṇīvarūpeṅ || 14 ||*

When it is seen that this knowing is with both then, you can understand that this *antah-karana* is the same. And it is due to this knowing form that, that thoughtless *nirgun* comes (by remaining in knowing, one becomes knowledge and then this gets submerged in thoughtlessness).

Když vidíš, že toto poznávání je v obou těchto stvořeních, tak bys mohl pochopit, že *antah-karana* je ve všech stejná. A díky této poznávající formě může přijít bez-myšlenkovitá *nirguna*. (Přebýváním v poznání se člověk stane poznáním a toto poznání nakonec splyne s bez-myšlenkovitostí.)



15. जाणीवरूपे अंतःकर्ण। सकळांचे येक हें प्रमाण।
जीवमात्रास जाणपण। येकचि असे ॥ १५ ॥
jāṇīvarūpeṁ aṁtaḥkarṇa | sakalāṅce yeka heṁ pramāṇa |
jīvamātrāsa jāṇapaṇa | yekaci ase || 15 ||

There is this knowing that is the *antah-karana*; there is that One Knower of this ‘all’ and there is that thoughtless *swarup* (the knowing *antah-karana* is said to be within the body. This is the *sattwa guna* and when you remain with this then, that triad of Knower, knowing and knower is formed. And all this takes place upon that Reality). Thus the knowingness of the *jīva* is that thoughtless *swarup*. (We say, ‘We know’ but, it is the *sattwa guna* knowing. And this knowing of the *jīva* takes place within knowledge (pure *sattwa guna*). And this knowledge has appeared upon that thoughtless *swarup*).

Je tu poznávání, které je onou *antah-karanou*. Je tu Jediný Poznávající tohoto „vše“ a je tu tato bez-myšlenkovitá *svarúpa*. (Říká se, že poznávající *antah-karana* je uvnitř těla. Je to *sattva guna* a když v ní setrváváš, zformuje se trojice Poznávající, poznávání a poznávané. A toto vše se děje na podkladě Skutečnosti.) Čili schopnost poznávání, kterou *džíva* má, je touto bez-myšlenkovitou *svarúpou*. (Říkáme „já vím“, ale je to tato *sattva guna*, která ví. A toto *džívovo* poznávání se odehrává uvnitř poznání (čiré *sattva guny*). A toto poznání vyvstalo na bez-myšlenkovité *svarúpeč*.)

16. येके दृष्टीचें देखणें। येके जिह्वेचें चाखणें।
ऐकणें स्पर्शणें वास घेणें। सर्वत्रास येक ॥ १६ ॥
yeke drṣṭiceṁ dekhaṇeṁ | yeke jivheceṁ cākhaṇeṁ |
aikaṇeṁ sparśaṇeṁ vāsa gheṇeṁ | sarvatrāsa yeka || 16 ||

Everyone sees with the eyes; everyone tastes with the tongue. Hearing, touching and smelling is the same for everyone.

Každý vidí pomocí očí; každý chutná jazykem. Slyšení, dotýkání a čichání je pro každého stejné.

17. पशु पक्षी किडा मुंगी। जीवमात्र निर्माण जर्गी।
जाणीवकळा सर्वालागी। येकचि आहे ॥ १७ ॥
paśu pakṣī kiḍā muṅgī | jīvamātra nirmāṇa jagīrṇi |
jāṇīvakaḷā sarvāmlāgīrṇi | yekaci āhe || 17 ||

The animals, birds, insects, every *jīva* born in this world, have this same unique ‘art’ of knowing that is within this ‘all’ body (pure *sattwa guna* of *prakruti/purush*). And still there is One only.

Všechna zvířata, ptáci, hmyz, každý *džíva*, ti všichni ovládají totéž mimořádné „umění“ poznávat, které je uvnitř tohoto těla „vše“ (uvnitř *sattva guny* dvojice *prakruti/puruša*). A přesto je tu pouze Ono Jediné.

18. सर्वास जळ तें सीतळ। सर्वास अग्नि तेजाळ।
सर्वास अंतःकर्ण केवळ। जाणीव कळा ॥ १८ ॥
sarvāmsa jaḷa teṁ sītala | sarvāmsa agni tejāla |
sarvāmsa aṁtaḥkarṇa kevaḷa | jāṇīva kaḷā || 18 ||



It is this ‘all’ that knows the coolness of water and it is this ‘all’ that knows the heat of a fire. There is that pure knowledge; there is this ‘all’ and upon that there is this *antah-karana*, the ‘art’ of the knower. (Pure knowledge has nothing to do with all this. Now, when in your mind there is the knowing of water, cold, fire, heat etc. and you say “I am knowing”, still understand this knowing is actually taking place in the triad of Knower, knowing and known. This knowledge does not say, “Water, cold, hot” etc., it does not discriminate between them; it is satisfied to just know whatever comes its way).

Je to toto „vše“, které zná chlad vody a je to toto „vše“, které zná horkost ohně. Je tu toto čiré poznání. Je tu toto „vše“ a na něm se zjevuje *antah-karana*, čili „umění“ poznávajícího. (Čiré poznání nemá s tímto vším nic společného. Takže je-li ve tvé mysli poznání vody, chladu, ohně, horkosti atd. a ty říkáš „já poznávám“, musíš pochopit, že toto poznávání se ve skutečnosti odehrává v trojici Poznávající, poznávání a poznávané. Toto poznání neříká: „voda, chlad, horko atd.“, ono mezi nimi nerozlišuje; stačí mu, že prostě jen ví o všem, co k němu přichází.)

19. आवडे नावडे ऐसैं जालें। तरी हें देहस्वभावावरी गेलें।

परंतु हें कळों आलें। अंतःकर्णयोगें ॥ १९ ॥

*āvāḍe nāvāḍe aisēṁ jāleṁ | tarī heṁ dehasvabhāvāvarī geleṁ |
param̐tu heṁ kaḷoṁ āleṁ | antaḥkarnayogeṁ || 19 ||*

But when likes and dislikes of body consciousness appear then, this ‘all’ body and thoughtlessness are destroyed. But this thoughtlessness can be understood by Its union with this *antah-karana* (ie. first be the *sattva guna*. Then become knowledge and then, let this melt away; see first night *abhanga-tuka* says, day and night make this *sattva guna*).

Ale když kvůli tělesnému vědomí vyvstávají představy „toto mám rád“ a „toto nemám rád“, tak jsou bez-myšlenkovitost a toto tělo „vše“ zničeny. Ale tato bez-myšlenkovitost může být pochopena tak, že dojde k jejímu sjednocení s *antah-karanou*. (Tedy nejprve tu musí být *sattva guna*. Potom přichází poznání, které se nakonec musí opět rozpustit. Viz první *noční abhang*, kde *Tukárám* říká: „TUKÁ MHANÉ JÉTHÉ SATVÁČÉ SAMÁRTHJA, KARÁVÁ PARMÁRTHA AHARNÍŠÍ/Jedině *sattva guna* dává sílu, s jejíž pomocí můžeš dnem i nocí následovat cestu ke Skutečnosti“.)

20. सर्वांचे अंतःकर्ण येक। ऐसा निश्चयो निश्चयात्मक।

जाणती याचें कौतुक। चहुंकडे ॥ २० ॥

*sarvāṁce antaḥkarṇa yeka | aisā niścayo niścayātmaka |
jāṇatī yāceṁ kautuka | cahuṅkaḍe || 20 ||*

Have the firm conviction that this *antah-karana* of this ‘all’ is that One thoughtless *swarup*. Then the knower (ie. *jīva*) will be this wonder of knowing in every place (‘I am everywhere’).

Měj pevnou víru v to, že tato *antah-karana* tohoto „vše“ je onou Jedinou bez-myšlenkovitou *svarúpow*. Potom se poznávající (tedy *džíva*) stane oním zázrakem poznání, které je přítomno všude („já jsem všude“).



21. इतुकेन फिटली आशंका। आतां अनुमान करूं नका।
जाणणें तितुकें येका। अंतःकर्णाचें ॥ २१ ॥
itukena phitalī āśaṅkā | ātām anumāna karūṁ nakā |
jāṇaṇeṁ titukeṁ yekā | aṁtaḥkarṇāceṁ || 21 ||

Due to this knowing every doubt will be cast away. Now, do not make any conjecture. Then by this knowing of this *antah-karana* there will be that One.

Díky tomuto poznání bude odstraněna každá pochybnost. Takže přestaň mít námitky a pochybnosti. Potom tu díky poznávání této *antah-karany* zazáří ono Jediné.

22. जाणोन जीव चारा घेती। जाणोन भिती लपती।
जाणोनियां पळोन जाती। प्राणीमात्र ॥ २२ ॥
jāṇona jīva cārā ghetī | jāṇona bhītī lapatī |
jāṇoniyāṁ paḷona jātī | prāṇīmātra || 22 ||

While knowing, the *jīva* takes food. While knowing, the *jīva* fears and hides and while knowing, every creature runs away.

Díky poznání přijímá *džīva* potravu. Díky poznání vzniká v *džīvovi* strach a on se schovává a díky poznání se každé stvoření dává na útěk.

23. किडामुंगीपासून ब्रह्मादिक। समस्तां अंतःकर्ण येक।
ये गोष्टीचें कौतुक। प्रत्ये जाणावें ॥ २३ ॥
kiḍāmuṅgīpāsūna brahmādika | samastāṁ aṁtaḥkarṇa yeka |
ye goṣṭīceṁ kautuka | pratyeṁ jāṇāveṁ || 23 ||

In the smallest ant to lord *brahma* etc., there is that One and this knowledge that has become an *antah-karana*. The thoughtless Self should be directly experienced through this knowing, that has come from this wonder of knowledge (so just know, then be knowledge, then be thoughtless). (*siddharameshwar maharaj*- you think that you don't have this knowledge. But it is already with you)

Od nejmenšího mravence až po Pána *Brahmu*, ve všech je ono Jediné a ve všech je toto poznání, které se stalo *antah-karanou*. Bez-myšlenkovité Já by mělo být zakoušeno přímo prostřednictvím poznávání, které pochází ze zázraku poznání. (Takže prostě poznávej, pak buď poznáním a nakonec se staň bez-myšlenkovitým. *Siddharáméšvar Mahárádž* – Myslíte si, že toto poznání nemáte, ale ono už je ve vás.)

24. थोर लहान तरी अग्नी। थोडें बहु तरी पाणी।
न्यून पूर्ण तरी प्राणी। अंतःकर्णे जाणती ॥ २४ ॥
thora lahāna tarī agnī | thoḍeṁ bahu tarī pāṇī |
nyūna pūrṇa tarī prāṇī | aṁtaḥkarṇeṁ jāṇatī || 24 ||

The fire may be the great or it may be small but still it is fire. The water may be a drop or it may be vast ocean but still it is water. The creature may know very little or it may know everything but still it knows by means of this *antah-karana*.

Oheň může být velký či malý, ale stále je to oheň. Voda může být kapkou či oceánem, ale pořád je to voda. Nějaké stvoření toho může znát velmi málo či může znát všechno,



ale jeho poznání je v obou případech umožněno nástrojem *antah-karany*.

25. कोठें उणें कोठें अधीक। परंतु जिनसमासला येक।
जंगम प्राणी कोणीयेक। जाटिल्याविण नाही ॥ २५ ॥
koṭhem uṇem koṭhem adhīka | paraṁtu jinasamāsalā yeka |
jaṅgama prāṇī koṇīyeka | jāṭilyāvīṇa nāhīm || 25 ||

In some places it is less and in some places it is more, but this *antah-karana* knows the object's form. No living creature is without this knowing.

Na některých místech je poznání málo, jinde je ho více, ale v obou případech je to *antah-karana*, která poznává formu objektů.

26. जाणीव म्हणजे अंतःकर्ण। अंतःकर्ण विष्णूचा अंश जाण।
विष्णु करितो पाळण। येणें प्रकारें ॥ २६ ॥
jāṇīva mhaṇije aṁtaḥkarṇa | aṁtaḥkarṇa viṣṇūcā aṁśa jāṇa |
viṣṇu karito pāḷaṇa | yeṇem prakāreṁ || 26 ||

Knowing means the *antah-karana* and this *antah-karana* is a part of *vishnu*. And by this *vishnu* (*sattva guna*), that One is the protector of every creature.

Poznávání znamená *antah-karanu* a tato *antah-karana* je součástí *Višnu*. A prostřednictvím *Višnu* (*sattva guny*) je ono Jediné ochráncem každé bytosti.

27. नेणतां प्राणी संव्हारितो। नेणीव तमोगुण बोलिजेतो।
तमोगुणें रुद्र संव्हारितो। येणें प्रकारें ॥ २७ ॥
neṇatām prāṇī saṁvāhārito | neṇīva tamoguṇa bolijeto |
tamoguṇem rudra saṁvāhārito | yeṇem prakāreṁ || 27 ||

When there is no knowing then, the creature is destroyed ([where are you when you sleep? maharaj- sleep is a small death](#)). This not knowing should be called *tamo guna* and this is also called *rudra* the destroyer.

Není-li tu poznávání, potom dochází ke zničení bytosti. ([Kde jsi, když spíš hlubokým spánkem? Randžit Mahárádž: Spánek je jako malá smrt](#)). Tomuto stavu bez poznávání by se mělo říkat *guna tamas* nebo také *Rudra* Ničitel.

28. कांही जाणीव कांही नेणीव। हा रजोगुणाचा स्वभाव।
जाणतां नेणतां जीव। जन्मास येती ॥ २८ ॥
kāmhī jāṇīva kāmhī neṇīva | hā rajoguṇācā svabhāva |
jāṇatām neṇatām jīva | janmāsa yetī || 28 ||

When something is known and something is not known then, this should be called *rago guna*. It is this mixture of knowing and non-knowing that brings the birth of the *jīva*.

Je-li něco známo a něco známo není, mělo by se tomu říkat *guna radžas*. Je to směsice vědění a ne-vědění a následkem toho dochází ke zrození *džívy*.

29. जाणीवेनें होतें सुख। नेणीवेनें होतें दुःख।
सुखदुःख अवश्यक। उत्पत्तिगुणें ॥ २९ ॥



*jāṇīvenem hotem sukha | neṇīvenem hotem duḥkha |
sukhaduḥkha avaśyaka | utpattiguṇem || 29 ||*

Due to knowing there is happiness (“Ah! I know”) and due to not knowing there is suffering. Happiness and suffering are certain when there are these three *gunas* take a birth.

Díky poznání je tu štěstí („Hurá! Já vím!“) a kvůli poznání je tu i utrpení. Štěstí a utrpení se zákonitě objeví v okamžiku, kdy se tyto tři *guny* zrodí.

30. जाणण्यानेणण्याची बुद्धि। तोंचि देहीं जाणावा विधी।
स्थूल देहीं ब्रह्मा त्रिशुद्धि। उत्पत्तिकर्ता ॥ ३० ॥
*jāṇaṇyāneṇaṇyācī buddhi | toṁci dehīm jāṇāvā vidhī |
sthūla dehīm brahmā trisuddhi | utpattikartā || 30 ||*

This not-knowing and knowing is the *buddhi*/intellect. Then that *atma* is in the body and it should be known as lord *brahma*. In the gross body, *brahma* is truly the creator.¹

Toto nevědění a vědění je *buddhi/intelekt*. To znamená, že se ono *Átma* ocitlo v těle a mělo by se mu říkat Pán *Brahma*. V hrubém těle je *Brahma* skutečně stvořitelem.²

31. ऐसा उत्पत्ति स्थिति संहार। प्रसंगें बोलिला विचार।
परंतु याचा निर्धार। प्रत्ये पाहावा ॥ ३१ ॥
*aisā utpatti sthiti saṁhāra | prasamgeṁ bolilā vicāra |
paraṁtu yācā nirdhāra | pratyeṁ pāhāvā || 31 ||*

Like this is the creation (ie. *brahma*), maintenance (ie. *vishnu*) and destruction (ie. *rudra*) of this world. And these three *gunas* are on account of this connection with the ‘I am’ and that thoughtless *swarup*. But the thoughtlessness of this ‘I am’ has to be understood by direct experience (ie. while witnessing there is indirect experience of that thoughtless *nirgun*; *maharaj*- you know something, that is *vishnu*; you give it a name, that is *brahma*; you close your eyes and that is *mahesh/rudra*)

Takovou povahu má tedy tvoření (tedy *Brahma*), udržování (tedy *Višnu*) a destrukce (tedy *Rudra*) tohoto světa. A tyto tři *guny* vyvstávají kvůli spojení s „já jsem“ a onou

¹*siddharameshwar maharaj*- When there is the establishment of a thought then the Self gets called the intellect/*buddhi*. And when a doubt of that thought appears then the Self gets called mind. The intellect/*buddhi* and the mind are really of one nature but it is the intellect/*buddhi* that decides that the One Self is a particular thing and as soon as this is determined, the *buddhi* stops. This means that the understanding has become gross or objective. Once the mind has determined or decided that the Self is a particular thing then the mind, known as intellect/*buddhi*, does not think any further. Once the mind has become objective and does not think further or move on from within this state that the intellect/*buddhi* has decided upon, then even in hundreds of births, that Supreme Self remains firmly fixed as something. Nothing is there but still if the intellect/*buddhi* decides it is something then it actually will be there, even though it is not.

²*Siddharámēśvar Mahārādž* – Jakmile se zformuje myšlenka, potom se Já začne nazývat intelekt/*buddhi*. A když se objeví pochybnost, nazýváme Já myslí. Intelekt a mysl mají ve skutečnosti stejnou podstatu, ale může za to intelekt, který se rozhodne, že ono Jediné Já je nějakou konkrétní věcí. A jakmile je toto rozhodnuto, intelekt se zastaví. To znamená, že pochopení se stalo hrubým a objektivním. Jakmile se mysl stala objektivní a přetane o tom déle přemýšlet či takto ustrne ve stavu, o kterém intelekt rozhodl, potom mohou uplynout stovky zrození a ono Nejvyšší Já zůstává pevně fixováno v podobě něčeho konkrétního. Nic tam není, ale pokud se intelekt rozhodl, že tam něco je, tak to tam prostě bude, i když to ve skutečnosti neexistuje.



bez-myšlenkovitou *svarúpou*. Ale bez-myšlenkovitost tohoto „já jsem“ musí být pochopena pomocí přímé zkušenosti. (Čili ve stavu svědka je tu jen nepřímá zkušenost oné bez-myšlenkovité *nirguny*; *Randžit Mahárádž* – Když něco víš, je to *Višnu*, když tomu dáš jméno, je to *Brahma*; když zavřeš oči, je to *Mahéš/Rudra*.)

इति श्रीदासबोधे गुरुशिष्यसंवादे

अंतःकर्णयेकनाम समास पहिला ॥ १ ॥ १०.१

iti śrīdāsabodhe guruśiṣyasamvāde

antaḥkarṇayekanāma samāsa pahilā || 1 || 10.1

Tímto končí 1.kapitola 10.dášaky knihy Dásbódh s názvem „Jednotnost antah-karany (nástroje poznávání)“.

Překlad z angličtiny – Martin Vinkler 2016

10.2. Tato těla jsou pochyba

समास दुसरा : देहआशंकानिरूपण

samāsa dusrā : dehaāśāṅkānirūpaṇa

These Bodies are Doubt

|| Śrī Rām ||

1. स्वामीने विचार दखविला। येथे विष्णूचा अभाव दिसोन आला।
ब्रह्मा विष्णु महेशाला। उरी नाही ॥ १ ॥

*svāmīnerṁ vicāra dakhavilā | yetherṁ viṣṇūcā abhāva disona ālā |
brahmā viṣṇu maheshālā | urī nāhīm || 1 ||*

When *swami* reveals that thoughtless Self then, *vishnu* is proved to be non-existence (even knowing is illusion). Then neither *brahma*, *vishnu* nor *mahesh* remain.

Když *svāmí* odhalí toto bezmyšlenkovité Já, pak *višnu* je prokázán jako ne-existence (i poznání je iluze). Potom nezůstávají *brahma*, *višnu* a ani *mahéš*.

2. उत्पत्ति स्थिति संहार। ब्रह्मा विष्णु महेश्वर।
याचा पाहातां विचार। प्रत्ययो नाही ॥ २ ॥

*uptatti sthiti saṁvohāra | brahmā viṣṇu maheshvara |
yācā pāhātām vicāra | pratyayo nāhīm || 2 ||*

If this world is created, maintained and destroyed then, there is *brahma*, *vishnu* and *mahesh*. And when there is this mix of the *gunas* then, this ‘I am’ and that thoughtless *nirgun* cannot be understood.

Je-li tu vytvořen, udržován a zničen tento svět, potom tu je *brahma*, *višnu* a *mahéš*. A když tu je tato směsice *gun*, potom“ „já jsem“ a tato bezmyšlenkovitá *nirguna* nemohou být pochopeny.

3. ब्रह्मा उत्पत्तिकर्ता चौमुखान्चा। येथे प्रत्ययो नाही त्याचा।
पाळणकर्ता विष्णु चौभुजांचा। तो हि ऐकोन जाणों ॥ ३ ॥

*brahmā utpattikartā caurṁmukhāncā | yetherṁ pratyayo nāhīm tyācā |
pāḷaṅakartā viṣṇu caubhujāncā | to hi aikona jāṇoṁ || 3 ||*

brahma, the creator has four faces representing the four forms of birth. When he is here creating names and forms then, thoughtlessness cannot be. *vishnu* with his four arms protects every *jiva* and when he is knowing then, forget everything and just listen to



this ‘I am’.

Brahma (stvořitel) má čtyři tváře, reprezentující čtyři formy zrození. Když je zde, tvořící jména a formy, pak zde nemůže být bez-myšlenkovost. Višnu se čtyřma rukama ochraňuje každého *džívu* a když poznává, zapomeňte na vše a jen poslouchejte tento pocit“ „já jsem“.

4. महेश संव्हार करितो। हाहि प्रत्यय कैसा येतो।
 लिंगमहिमा पुराणीं तो। विपरीत बोलिला ॥ ४ ॥
maheśa sarivhāra karito | hāhi pratyaya kaisā yeto |
liṅgamahimā purāṇīm to | viparīta bolilā || 4 ||

mahesh is the destroyer (ie. not knowing) but how can he bring that thoughtless understanding? And when He is *shiva* (ie. forget everything and He is there) then, there is this false ‘I am’ that resides within that ancient and eternal *paramatma*.

Mahéś je ničitel (tj. ne-vědomost). Jak ale může přivodit tato ne-vědomost bezmyšlenkovité pochopení? A když je místo *mahéše Šiva* (tj. zapomeňte na vše a On je tam), potom tam je toto falešné“ „já jsem“, jež sídlí uvnitř tohoto starodávneho a věčného *paramátma*.

5. मूलमायेस कोणें केलें। हें तों पाहिजे कळलें।
 तिहीं देवांचें रूप जालें। ऐलिकडे ॥ ५ ॥
mūlamāyesa koṇeṁ keleṁ | heṁ toṁ pāhije kaḷaleṁ |
tihīm devāṁceṁ rūpa jāleṁ | ailikaḍe || 5 ||

But how can there really be a creator of this non-existence *mula maya*? Therefore thoughtlessness should be understood. These three gods/*gunas* have appeared on this side of *mula maya*.

Ale jak tam může existovat stvořitel této neexistující *mula máji*? Proto byste měli pochopit bez-myšlenkovost. Trojice bohů/*guny* se objevila na této straně *mula máji*.

6. मूलमाया लोकजननी। तयेपासून गुणक्षोभिणी।
 गुणक्षोभिणीपासून त्रिगुणी। जन्म देवा ॥ ६ ॥
mūlamāyā lokajanānī | tayepāsūna guṇakṣobhiṇī |
guṇakṣobhiṇīpāsūna triguṇī | janma devā || 6 ||

mula maya is the mother of the world. From her has come this ‘agitation of the *gunas*’. From the ‘agitation of the *gunas*’ these three gods have been born.

Mula mája je matka světa. Z ní vzešlo ono“ „rozrušení *gun*“. Z tohoto“ „rozrušení *gun*“ došlo k zrození tří bohů.

7. ऐसैं बोलती शास्त्रकारक। आणि प्रवृत्तीचेहि लोक।
 प्रत्ययें पुसतां कित्येक। अकांत करिती ॥ ७ ॥
aiseṁ bolatī śāstrakāraka | āṇi pravṛttīchehi loka |
pratyayēṁ pusatāṁ kityeka | akāṁta karitī || 7 ||

This *mula maya* is the creator of the *shasthras* and the creator of this worldly existence



also. For when that *nirgun* understanding gets wiped out then, that One within is made to shout out loud (first it shouts out ‘I am’ and then he shouts out “I am so and so, I know better than you” etc. etc).

Mula mája je nejen stvořitelem *śáster*, ale také světské existence. Neboť je-li toto pochopení *nirguna* vyhlazeno, pak To Jedno uvnitř se hned projeví hlasitým křikem (nejprve vykřikne“ „já jsem“ a potom vykřikuje“ „já jsem takový a takový“, já vše znám lépe než ty“ atd., atd.).

8. म्हणोन त्यास पुसावेना। त्यांचेन प्रत्ययो आणवेना।
प्रत्ययेविण प्रेत्न नाना। ठकाठकी ॥ ८ ॥
mhaṇona tyāsa pusāvenā | tyāñcena pratyayo āṇavenā |
pratyayerivīṇa pretna nānā | ṭhakāṭhakī || 8 ||

But when thoughtlessness is not wiped out, then where are these *gunas*? And if this understanding is not then, there is only the deception and dishonesty of ‘many’ efforts.

Ale pokud není bez-myšlenkovost vyhlazena, kde jsou potom tyto *guny*? A když toto pochopení *nirguna* chybí, potom tam je pouze podvod a nepoctivost“ „mnohého“ úsilí.

9. प्रचितवीण वैद्य म्हणवी। उगीच करी उठाठेवी।
तया मुखाला गोवी। प्राणीमात्र ॥ ९ ॥
pracitavīṇa vaidya mhaṇavī | ugīca karī uṭhāṭhevī |
tayā murkhālā govī | prāṇīmātra || 9 ||

If the doctor who does not know this ‘experience’ is called for, then his patient will suffer unnecessarily (he can give ‘many’ remedies and *sadhanas* but he can only offer a continued life in the *prana*). For he is also a fool entangled in the *prana*.

Jestliže je přivolán doktor, který nezná tuto“ „zkušenost“, pak bude jeho pacient zbytečně trpět (on může dát“ „mnoho“ léků a *sáadhan*, ale de facto může jen nabídnout pokračující život v *práně*). Neboť je i on hlupákem, zapleteným v *práně*.

10. तैसाच हाहि विचार। प्रत्यये करावा निर्धार।
प्रत्यये नस्तां अंधकार। गुरुशिष्यांसी ॥ १० ॥
taisāca hāhi vicāra | pratyaye karāvā nirdhāra |
pratyayerṅ nastāṅ aṁdhakāra | guruśiṣyāṅsī || 10 ||

This ‘experience’ therefore should be gained and so too, the conviction of that thoughtless *nirgun*. Where there is not that *nirgun* understanding, then the *guru* and *shishya* are both stumbling around in darkness.

Tato“ „zkušenost“ by proto měla být získána spolu s přesvědčením o této bez-myšlenkové *nirguně*. Kde není toto pochopení *nirguna*, potom *guru* i žák zakopávají (dopouštějí se chyb) v temnotě.

11. बरें लोकास काये म्हणावें। लोक म्हणती तेंचि बरवें।
परंतु स्वामीनें सांगावें। विशद करुनी ॥ ११ ॥
bareṅ lokāsa kāye mhaṇāveṅ | loka mhaṇatī teṅci baraveṅ |
paraṅtu svāmīneṅ sāṅgāveṅ | viśada karunī || 11 ||



Why should the wise *say anything about this world of darkness? (*maharaj- don't care for anything*) This world calls itself wise but only the *swami* can tell you what wisdom truly is. *(Be quiet in your mind)

Proč by měl moudrý* říkat něco o tomto světě temnoty? (*Randžit Mahárádž: Nestarejte se o nic*). Tento svět se označuje za moudrého, ale jen *svámí* vám může povědět, co je skutečná moudrost. * (*Buďte klidní ve své mysli*).

12. म्हणों देवीं माया केली। तरी देवांचीं रूपें मायेंत आलीं।
जरी म्हणों मायेनें माया केली। तरी दुसरी नाहीं ॥ १२ ॥
mhaṇom devīm māyā kelī | tarī devāṅcīm rūpeṁ māyēnta ālīm |
jarī mhaṇom māyēneṁ māyā kelī | tarī dusarī nāhīm || 12 ||

If a *guru* says, “*maya* has been created in God” then, these forms in *maya* are God. Or if he says, “*maya* has been made by *maya*”, then there is nothing other than *maya*.

Jestliže *guru* říká: „*Mája* byla stvořena v Bohu“, potom jsou tyto formy v iluzi/*mája* Bohem. Nebo když říká: „*Mája* byla utvořena *májou*“, potom tam není nic než *mája*.

13. जरी म्हणो भूतीं केली। तरी ते भूतांचीच वळली।
म्हणावें जरी परब्रह्मं केली। तरी ब्रह्मीं कर्तुत्व नाहीं ॥ १३ ॥
jarī mhaṇo bhūtīm kelī | tarī te bhūtāṅcīcā vaḷalī |
mhaṇāveṁ jarī parabrahmeṁ kelī | tarī brahmīm kartutva nāhīm || 13 ||

If he says, “That Reality within the five great elements has made everything” then, even that Reality is made of the great elements. And if he says, “It was made by *parabrahman* then, there would be no creative capacity of *maya*.”

Jestliže říká: „Tato Skutečnost uvnitř pěti jemných elementů vše vytvořila“, potom je i tato Skutečnost stvořena z jemných elementů. A pokud tvrdí „Bylo to vytvořeno samotným *parabrahman*“, pak by tam nebyla žádná tvořící schopnost *máji*.

14. आणी माया खरी असावी। तरी ब्रह्मीं कर्तुत्वाची गोवी।
माया मिथ्या ऐसी जाणावी। तरी कर्तुत्व कैचें ॥ १४ ॥
āṇī māyā kharī asāvī | tarī brahmīm kartutvācī govī |
māyā mithyā aisī jāṇāvī | tarī kartutva kaimceṁ || 14 ||

And if he says, “*maya* is true” then, in *brahman* there comes this entanglement of doing. But if *maya* is known to be false, then how can He do anything?

A když říká: „*Mája* je skutečná“, potom v *brahman* vzniká spletenina konání. Ale je-li *mája* poznána jako falešná, pak jak může On něco dělat?

15. आतां हें अवघेंचि उगवें। आणी मनास प्रत्यये फावे।
ऐसें केलें पाहिजे देवें। कृपाळूपणें ॥ १५ ॥
ātāṁ heṁ avagheṅci ugaveṁ | āṇī manāsa pratyaye phāve |
aiseṁ keleṁ pāhijēṁ deveṁ | kṛpālūpaṇeṁ || 15 ||

Now the ‘many’ things should shine (*become knowledge*) and that mind should reach that *nirgun* understanding. Such should be made, by the grace of God (*grace means*



do what the Master says and see for yourself).

Nyní by se“ „mnoho“ věcí mělo rozzářit (stát se poznáním) a mysl by měla dosáhnout pochopení *nirguna*. Taková přeměna by se měla uskutečnit díky milosti Boží (milostí je míněno, abyste učinili to, co Mistr říká, a viděli sami na sobě, co z toho vzejde).

16. वेद मातृकावीण नाही। मातृका देहावीण नाही।
 देह निर्माण होत नाही। देहावेगळा ॥ १६ ॥
veda mātṛkāvīṇa nāhīm | mātṛkā dehāvīṇa nāhīm |
deha nirmāṇa hota nāhīm | dehāvegālā || 16 ||

Without this ‘word’ of *mula maya* there are no *vedas*. And without this ‘all’ body there is no ‘word’ (ie. to know and to be). And the other bodies of the causal, subtle, gross cannot be created without this ‘all’ body.

Bez tohoto“ „slova“ *mula máji* tu nejsou *védy*. A bez tohoto universálního“ „super-kausálního“ těla“/„vše“ tu není žádné“ „slovo“ (tj. znát a být). A další těla, tj. kausální, jemné a hrubé, nemohou být stvořeny bez tohoto universálního“ „super-kausálního“ těla“/„vše“.

17. तया देहामधे नरदेहो। त्या नरदेहांत ब्राह्मणदेहो।
 तया ब्राह्मणदेहास पाहो। अधिकार वेदी ॥ १७ ॥
tyā dehāmadherṇ naradeho | tyā naradehānta brāhmaṇadeho |
tyā brāhmaṇadehāsa pāho | adhikāra vedīm || 17 ||

Within this ‘all’ body there is the human body and in that human body there is that body (‘all’) of the *brahmin* (Knower of *brahman*). This *brahmin* uses this ‘all’ but He does not touch it and He is the only one who understands the inner meaning of the *vedas* (He uses knowledge to be in the world. But this knowledge is no different from Himself ie. no-otherness).

Uvnitř tohoto universálního“ „super-kausálního“ těla“/„vše“ je lidské tělo a v tomto lidském těle je toto universální“ „super-kausální“ tělo“/„vše“ *brahmína* (Znalec *brahman*). Tento *brahmín* používá toto universální“ „super-kausální“ tělo“/„vše“, avšak On se ho nedotýká a On je jediný, kdo chápe vnitřní význam véd (Používá poznání neboli“ „vše“ k svému působení ve světě. Ale toto poznání se neliší od Něho samotného, tj. není tu nic dalšího, neboli je tu nedvojnost).

18. असो वेद कोठून जाले। देह कासयाचे केले।
 दैव कैसे प्रगटले। कोण्या प्रकरें ॥ १८ ॥
aso veda koṭhūna jāle | deha kāsayāce kele |
daiva kaise pragaṭale | koṇyā prakareṇ || 18 ||

He knows from where the *vedas* have come. He knows how the bodies are made. He knows how the gods (ie. *gunas*) have appeared and what their nature is.

On ví, odkud vzešly *védy*. On ví, jak jsou utvořena těla. On ví, jak se objevila trojice bohů (tj. *guny*) a jaká je jejich přirozenost.

19. ऐसा बळावया अनुमान। केलें पाहिजे समाधान।



वक्ता म्हणे सावधान। होई आता ॥ १९ ॥
aisā balāvayā anumāna | kelerṁ pāhije samādhāna |
vaktā mhaṇe sāvadhāna | hoīm ātā || 19 ||

He gives complete contentment to those drowning in conjecture. The speaker/Master says, forget everything and now listen very carefully to this ‘I am’.

On uděluje naprostou spokojenost těm, kdo se utápí v domněnkách. Řečník/Mistr říká: „Na vše zapomeň a nyní naslouchej velmi pozorně tomuto“ „já jsem“.

20. प्रत्यये पाहातां सांकडी। अवघी होते विघडाविघडी।
 अनुमानितां घडीनें घडी। काळ जातो ॥ २० ॥
pratyaye pāhātām sāmkaḍī | avaghī hote vighaḍāvighaḍī |
anumānitām ghaḍīnem ghaḍī | kāla jāto || 20 ||

For if that *nirguna* understanding is caught in the confinement of a human body then, it gets completely spoiled and then every moment is passed away in conjecture and opinions.

Protože pokud je *nirguna* pochopení svázáno/uvězněno v lidském těle, pak je toto pochopení zcela znečištěno a pak každý okamžik uhyne v domněnkách a názorech.

21. लोकघाटी शास्त्रनिर्णये। येथें बहुधा निश्चये।
 म्हणोनियां येक प्रत्यये। येणार नाही ॥ २१ ॥
lokadhāṭī śāstranirṇaye | yethem bahudhā niścaye |
mhaṇoniyāṁ yeka pratyaye | yeṇāra nāhīm || 21 ||

In the distress and clamour of this world there are the laws set down by the scriptures. But they can only bring the many different convictions of a worldly life and therefore there cannot be that one conviction of thoughtlessness.

Ve strádání a povyku tohoto světa jsou stanoveny příkazy, sepsané v písmu. Ale ty mohou přinést jen mnohá utvrzení/ujistění světského života a v písmu tudíž nelze nalézt jedno zásadní přesvědčení bez-myšlenkovosti.

22. आतां शास्त्राची भीड धरावी। तरी सुटेना हे गथागोवी।
 गथागोवी हे उगवावी। तरी शास्त्रभेद दिसे ॥ २२ ॥
ātām śāstrācī bhīḍa dharāvī | tarī suṭenā he gathāgovī |
gathāgovī he ugavāvī | tarī śāstrabheda dise || 22 ||

If now respect for the scriptures/*shasthras* is kept, then that thoughtless *swarup* cannot be cut from this entanglement. And if that thoughtless unravels this entanglement then, it will disagree with the scriptures (*shasthras* can teach up to this ‘I am experience’ ie. *neti, neti* but they have no capacity to go beyond this knowledge).

Chová-li člověk pouze úctu k písmu/*śāstrām*, pak tato bezmyšlenkovitá *svarúpa* nemůže být odseknuta od této spleteniny (*zaplétání se*). A pokud tato bez-myšlenkovost rozmotá (*objasní*) tuto spleteninu, pak bude nesouhlasit s písmy (*písma/śāstry* vás mohou poučít maximálně do úrovně“ „já jsem zkušenost“, tj. *neti, neti*, ale ony nemají žádnou schopnost jít za toto poznání).



23. शास्त्र रक्षून प्रत्यये आणिला। पूर्वपक्ष त्यागून सिद्धांत पाहिला।

शहाणा मुख समजाविला। येका वचनें ॥ २३ ॥

śāstra rakṣūna pratyaye āṇilā | pūrvapakṣa tyāgūna siddhānta pāhilā | śahāṇā murkha samajāvilā | yekā vacanem || 23 ||

The scriptures are to be protected therefore and then that understanding of *nirgun* is to be brought. When this original hypothesis ‘I am’ is abandoned then, that Truth/*siddhant* (I do not exist) is understood. The foolish therefore should understand the wisdom of this divine ‘speech’ (*neti, neti*).

Proto jsou písmo pod ochranou, a potom je třeba předat toto chápání *nirguny*. Když je tato původní/prvotní hypotéza“ „já jsem“ opuštěna, pak je pochopena tato Pravda/*siddhānta* (já neexistuji). Hlupáci by proto měli pochopit moudrost této božské“ „řeči“ (*neti, neti*).

24. शास्त्रीच पूर्वपक्ष बोलिला। पूर्वपक्ष म्हाणावें लटक्याला।

विचार पाहातां आम्हांला। शब्द नाही ॥ २४ ॥

śāstrīmca pūrvapakṣa bolilā | pūrvapakṣa mhaṇāvem laṭakyālā | vicāra pāhātām āmhāmlā | śabda nāhīm || 24 ||

Within the scriptures there is this original hypothesis and this is ‘I am’. Still, you should understand that this hypothesis is false and when thoughtlessness is understood then, this ‘word’ should not be uttered.

V písmu se uvádí tato prapůvodní hypotéza a tou je (*představa*)“ „já jsem“. Přesto byste měli (*nakonec*) pochopit, že je tato hypotéza falešná a jakmile je pochopena bez-myšlenkovost, toto“ „slovo“ by už nemělo být poté vyřknuto .

25. तथापि बोलों कांहीयेक। शास्त्र रक्षून कौतुक।

श्रोतीं सादर विवेक। केला पाहिजे ॥ २५ ॥

tathāpi bolom kāhīmyeka | śāstra rakṣūna kautuka | śrotīm sādara viveka | kelā pāhije || 25 ||

Still as long as there is this ‘speech’ then, the scriptures are protected and this will bring the wonder of ‘I am everywhere’. Therefore in the listener there should be respect for this *vivek* (not this, not that).

Note: It is said there are three kinds of experience. The experience gained from the *shrasthras*; the experience gained from the *guru* and finally one’s own direct experience.

Přesto dokud tu je tato“ „řeč“, pak jsou písmo pod ochranou, a to přivodí zázrak v podobě pocitu“ „já jsem všude“. Proto by měl mít posluchač úctu k rozlišování/*viveka* (*ne toto, ne tamto*).

Poznámka: Říká se, že tu jsou tři druhy zkušeností. Zkušenost získaná ze *śāster*/písmo; zkušenost získaná od *guru*a a nakonec vaše vlastní přímá zkušenost.

इति श्रीदासबोधे गुरुशिष्यसंवादे

देहआशंका नाम समास दुसरा ॥ २ ॥ १०.२

iti śrīdāsabodhe guruśiṣyasamvāde



dehaāsāṅkānāma samāsa dusarā || 2 || 10.2

Tímto končí 2.kapitola 10.dášaky knihy Dásbódh s názvem „Tato těla jsou pochyba“.

Překlad z angličtiny – Aleš Adámek 2016

10.3 Prozkoumání pochybností o těle

समास तिसरा : देहआशंकाशोधन

samāsa tisarā : dehaāśaṅkāśodhana

Investigation of these Doubts

|| Śrī Rām ||

1. उपाधिविण जें आकाश। तेंचि ब्रह्म निराभास।
तें निराभासीं मूळमायेस। जन्म जाला ॥ १ ॥
upādhiviṇa jēṅ ākāśa | teṅci brahma nirābhāsa |
teṅ nirābhāsiṁ mūlamāyesa | janma jālā || 1 ||

When space is without the limiting concept of *mula maya*, then this is that imperceptible *brahman*. And in that imperceptible Self, *mula maya* has taken a birth.

Je-li prostor bez omezujícího konceptu *mula máji*, potom je tu ono nevnímatelné *brahman*. A v tomto nevnímatelném Já se *múla mája* zrodila.

2. तें मूळमायेचे लक्षण। वायोस्वरूपचि जाण।
पंचभूतें आणी त्रिगुण। वायोअंगीं ॥ २ ॥
teṅ mūlamāyece lakṣaṇa | vāyosvarūpacī jāṇa |
pañcabhūteṅ āṅī triguṇa | vāyoāṅgīṅ || 2 ||

When that Reality has this attention of *mula maya* then, know that there is this wind/*vayu* along with that *svarup*. The five great elements and the three *gunas* are contained within this ‘all’ body of the wind (ie. there was the One and it became two. This is *prakruti* and *purush* or the wind and space. And within this wind there is the fire, water and earth elements)

Je-li v této Skutečnosti přítomna pozornost *mula máji*, potom pochop, že tu spolu s touto *svarúpu* je přítomen také vítr/*váju*. A tělo „vše“ tohoto větru v sobě obsahuje pět velkých elementů a tři *guny*. (Tedy původně tu bylo Jedno, které se stalo dvěma. Je to *prakruti* a *puruša* neboli vítr a prostor. A uvnitř tohoto větru jsou další elementy – oheň, voda a země.)

3. आकाशापासून वायो जाला। तो वायोदेव बोलिला।
वायोपासून अग्नि जाला। तो अग्निदेव ॥ ३ ॥
ākāśāpāsūna vāyo jālā | to vāyodeva bolilā |
vāyopāsūna agni jālā | to agnideva || 3 ||



From the *space, this wind has appeared. This is the ‘I am’ and in this wind, God is present (you say, nothing is there, but who is the one who knows this nothing?). From the wind, the fire element appears and in this fire, God is present. *(maharaj- when you awake, space is there. When space it there then knowledge must be there)

Z *prostoru vyvstal vítr. Je to „já jsem“ a v tomto větru je přítomen Bůh (řikáte, nikdo tu není, ale kdo je ten, kdo zná toto nic?). Z větru vyvstal element ohně a v tomto ohni je přítomen Bůh. *(Randžit Mahárádž – když se vzbudíte, je tu prostor. A když je tu prostor, musí tu být i poznání.)

4. अग्निपासून जालें आप। तें नारायणाचें स्वरूप।

आपापासून पृथ्वीचें रूप। तें बीजाकारें ॥ ४ ॥

agnipāsūna jālem āpa | tem nārāyaṇācerm svarūpa |
āpāpāsūna pṛthvīcerm rūpa | tem bījākārem || 4 ||

From the fire, the water element appears (‘soft’ appearance of individual forms). Still there is that *swarup* of *narayan* present. From the water there appears the gross external earth form and that is the seed of the ‘many’ shapes and forms. (This is the process of objectification upon that *swarup*. Space and wind appear simultaneously and there is the feeling ‘I am’ or ‘I know’. This is knowledge. No effort is required to simply know and be. When one gives one’s attention to an outside or makes a little effort to see then, one has become a little more objective. When one gives one’s attention to a particular object then, an object appears. When one gives it a name then, it takes on a gross form and is considered true. Then that *swarup* is completely drowned, as if It were not there).

Z ohně vyvstává element vody („jemné“ projevení individuálních forem). Stále je tu však přítomna *swarūpa nārājany*. Z vody vyvstává hrubá vnější forma země a ta je semenem „mnoha“ tvarů a forem. (Takový je proces objektivizace probíhající na této *swarūpě*. Prostor a vítr se objevují souběžně a je tu pocit „já jsem“ či „já vím“. To je poznání. Není potřeba žádné úsilí k tomu, aby tu bylo toto prosté poznání a bytí. Jakmile však člověk obrátí svou pozornost k vnějšímu nebo vyvine trochu úsilí, aby viděl/poznával, už se stává trochu více objektivním. Když člověk zaměří svou pozornost na konkrétní objekt, potom se tento objekt zrodí. Když mu dá člověk jméno, tak získá tento objekt hrubou formu a je považován za skutečný. Tím je ale ona *swarūpa* zcela utopena a vypadá to, jako kdyby tu vůbec nebyla.)

5. ते पृथ्वीचे पोटी पाषाण। बहु देवांचें लक्षण।

नाना प्रचित प्रमाण। पाषाणदेवीं ॥ ५ ॥

te pṛthvīce poṭīm pāṣāṇa | bahu devāṅcerm lakṣaṇa |
nānā pracita pramāṇa | pāṣāṇadevīm || 5 ||

In the womb of this earth element there is this stone called the gross body and this attention brings the ‘many’ gods. Within this ‘stone god’ (ie. *body consciousness*) there are the ‘many’ concepts and forms, there is this ‘experience’ and there is that thoughtless Self when all imagining ceases (since these objects are only imagined then, that thoughtless *swarup* had never left).

V děloze tohoto elementu země se nachází kámen zvaný hrubé tělo a tato pozornost



s sebou přináší „mnohé“ bohy. V tomto „kamenném bohu“ (tedy v tělesném vědomí) jsou „mnohé“ koncepty a formy, je tu tato „zkušenost“, ale jakmile ustane vytváření představ, je v něm patrné také ono bez-myšlenkovité Já. (Jelikož jsou tyto objekty pouze výplodem představivosti a ona bez-myšlenkovitá *svarúpa* ve skutečnosti nikdy nezmizela.)

6. नाना वृक्ष मृत्तिका। प्रचित रोकडी विश्वलोकां।
समस्त देवांचा थारा येका। वायोमध्मे ॥ ६ ॥
nānā vṛkṣa mṛttikā | pracita rokaḍī viśvalokāṃ |
samasta devāṃcā thārā yekā | vāyomadhyaṃ || 6 ||

Within the womb of this earth, there are ‘many’ trees of wood and ‘many’ clays (ie. the many different hard, gross bodies); there is this ever present ‘experience’ or *prakṛuti* and there is that One within this wind, who is the support of all these gods like *brahma* (He is the *purush* who is within His *prakṛuti*).

V děloze tohoto elementu země jsou „mnohé“ stromy ze dřeva a „mnohé“ formy z hlíny (tedy mnoho různých pevných, hrubých těl); je tu také vždy přítomná „zkušenost“ čili *prakṛuti* a spolu s ní též ono Jediné uvnitř elementu větru, které je podporou všech těchto bohů jako je třeba *Brahma*. (Je to *puruša*, který dlí ve Svě *prakṛuti*.)

7. देव यक्षिणी कात्यायेणी। चामुंडा जखिणी मानविणी।
नाना शक्ति नाना स्थानीं। देशपरत्वे ॥ ७ ॥
deva yakṣiṇī kātyaṃyēṇī | cāmuṇḍā jakhiṇī mānaviṇī |
nānā śakti nānā sthānīṃ | deśaparatveṃ || 7 ||

There is that God and on account of this *space there comes these many goddesses like *yakshini*, *katyayani*, *chamunda*, *jakhini* and *manavani*. Then there are the many enchanting attractions and there are killings and beatings, and show and pretense, and this worn and decrepit body, and this disrespectful and dishonorable mind. Then there are the ‘many’ forms of power and the ‘many’ places. *(From that *purush* and *prakṛuti* ie. nothing; everything comes)

Je tu Bůh a v důsledku tohoto *prostoru vyvstávají mnohé bohyně jako *Jakšini*, *Kátjá-jéni*, *Čámundá*, *Jakhini* a *Mánaviní*. Potom jsou tu také mnohé okouzující věci, ale také zabíjení a bití, předstírání a předvádění se a toto opotřebené a vetché tělo a tato hanebná a nízká mysl. Jsou tu také „mnohé“ formy síly a „mnohá“ místa. *(Z tohoto *puruši* a *prakṛuti* – tedy z ničeho – vzniká vše.)

8. पुरुषनामं कित्येक। देव असती अनेक।
भूते देवते नपुषक। नामे बोलिजेती ॥ ८ ॥
puruṣanāmeṃ kityeka | deva asatī aneka |
bhūteṃ devateṃ napuṣaka | nāmeṃ bolijetī || 8 ||

That One within these ‘many’ forms is the male *purush* and He is with His female *prakṛuti* and therefore these ‘many’ forms are, in truth, that One God. The elements and the deities (ie. *gunas*) are neither that male nor this female and have no power, for they are *imagined. Therefore the imagined should be forgotten and this ‘I am’ should be ‘spoken’. *(When these elements and *gunas* start to manifest then there is objectification or imagination and finally the numerous forms. But as soon as you stop



imagining, where is the power of these objects?)

Ono Jediné v těchto „mnoha“ formách je mužský prvek *puruřa* spolu s ženským prvkem, jímž je Jeho *prakruti*. Díky tomu jsou tyto „mnohé“ formy ve skutečnosti oním Jediným Bohem. Elementy a bořtva (tedy *guny*) nejsou ani mužské ani ženské a nemají řádnou moc, protože jsou *výtvozem představivosti. A proto je potřeba zapomenout na představy a nechat „mluvit“ ono „já jsem“. *(Když se tyto *guny* začnou projevovat, je tu proces objektivizace a vznikání představ a výsledkem jsou mnohé formy. Ale jakmile se zastaví proces imaginace, kde je potom moc a síla těchto objektů?)

9. देव देवतां देवतेभूते। पृथ्वीमध्ये असंख्याते।

परंतु यां समस्तांते। वायोस्वरूप बोलिजे ॥ ९ ॥

deva devatāṁ devateṁbhūteṁ | pṛthvīmadyeṁ asankhyāteṁ |
paraṁtu yāṁ samastāṁteṁ | vāyosvarūpa bolije || 9 ||

Within this earth element, the seed of many shapes, and on account of that immeasurable *parabrahman*, there is that God, His Goddess, these deities and the elements (*purush*, *prakruti*, *gunas* and elements). Therefore all these objects should be known as this wind and that *swarup* (therefore all these concepts should be dropped).

Uvnitř tohoto prvku země, který je semenem mnoha forem, je přítomen díky nezměrnému *parabrahman* tento Bůh, Jeho Bohyně, různá bořtva a elementy (*puruřa*, *prakruti*, *guny* a elementy). A proto by všechny tyto objekty měly být chápány jako vítr a ona *svarūpa*. (Tudíž všechny tyto koncepty by měly být odhozeny.)

10. वायोस्वरूप सदा असणे। प्रसंगे नाना देह धरणे।

गुप्त प्रगट होने जाणे। समस्तांसी ॥ १० ॥

vāyosvarūpa sadā asaṇeṁ | prasāṅgeṁ nānā deha dharaṇeṁ |
gupta pragata hoṇeṁ jāṇeṁ | samastāṁsī || 10 ||

Always there is this wind/*prakruti* and *swarup*/*purush*. And it is due to this ‘I am’ connection that, there is the holding of these ‘many’ bodies. Then that hidden *purush* and this manifest *prakruti* come and go as these ‘many’ forms.

Vždy je tu přítomen vítr/*prakruti* a *svarūpa*/*puruřa*. Ale díky pocitu „já jsem“ je tu vlastnění „mnoha“ těl. Potom se tento skrytý *puruřa* a ona projevená *prakruti* stávají „mnoha“ těly, která přicházejí a odcházejí.

11. वायोस्वरूपे विचरती। वायोमध्ये जगज्जोती।

जाणीवकळा वासना वृत्ति। नाना भेदे ॥ ११ ॥

vāyosvarūpeṁ vicaratī | vāyomadyeṁ jagajjotī |
jāṇīvakaḷā vāsanaṁ vṛtti | nānā bhedeṁ || 11 ||

Everything moves due to this wind and *swarup*. And within this wind there is the ‘light of the world’ (existence, ‘I am’) and this ‘art’ of knowing (knowledge). They are also called the *vasana* and the *vritti*. And within this wind there are also these ‘many’ differences (when objectification takes place you say, “I am so and so and I know this and that”).

Vše se pohybuje díky větru a *svarūpě*. A v tomto větru je „světlo světa“ (existence,



„Já jsem“) a také „umění“ poznávat (poznání). Říká se jim rovněž *vāsana* a *vritti*. A v tomto větru jsou také „mnohé“ rozdíly. (Když probíhá objektivizace, říkáš si, „já jsem takový a takový a vím to a to“.)

12. आकाशापासून वायो जाला। तो दो प्रकारें विभागला।

सावधपणें विचार केला। पाहिजे श्रोतीं ॥ १२ ॥

ākāśāpāsūna vāyo jālā | to doṃ prakāreṃ vibhāgalā |
sāvadhapaṇeṃ vicāra kelā | pāhije śrotīm || 12 ||

From the space this wind appeared and that One was divided into these two forms. Therefore by being very alert, thoughtlessness should be created in the listener.

Z prostoru vyvstal vítr a ono Jediné bylo rozděleno na tyto dvě formy. A proto by měl posluchač, pomocí veliké bdělosti, dosáhnout stavu bez-myšlenkovitosti.

13. येक वारा सकळ जणती। येक वायामधील जगज्जोती।

जगज्जोतीच्या अनंत मूर्ती। देवदेवतांच्या ॥ १३ ॥

yeka vārā sakāḷa jaṇatī | yeka vāyomadhīla jagajjotī |
jagajjotīcyā ananta mūrtī | devadevatāṃcyā || 13 ||

That One is the Knower of this wind and that One within this wind is also this ‘light of the world’ (He is His reflection). Therefore there is that endless *paramatma* and there is this ‘I am’ of knowledge that comes from this union of *prakruti/purush*.

Ono Jediné je Poznávající, který zná tento vítr a ono Jediné uvnitř tohoto větru je také „světlem tohoto světa“ (On je Jeho odrazem). A proto je tu ono nekonečné *paramátma* a je tu také toto „já jsem“, čili poznání, které pochází ze svazku *prakruti/puruša*.

14. वायो बहुत विकारला। परंतु दो प्रकारें विभागला।

आतां विचार ऐकिला। पाहिजे तेजाचा ॥ १४ ॥

vāyo bahuta vikāralā | paraṃtu doṃ prakāreṃ vibhāgalā |
ātām vicāra aikilā | pāhije tejācā || 14 ||

Then this wind of the ‘all’ (*prakruti/purush*) modified further divided into two forms and that thoughtless Self appeared as the fire element. Therefore you should listen now (by listening one becomes less objective).

Potom se vítr tohoto „vše“ (*prakruti/puruša*) dále rozdělil na dvě formy a toto bez-myšlenkovité Já se začalo jevit jako element ohně. A proto bys měl nyní naslouchat (nasloucháním se stává člověk méně objektivním).

15. वायोपासून तेज जालें। उष्ण सीतळ प्रकाशलें।

द्विविध रूप ऐकिलें। पाहिजे तेजाचें ॥ १५ ॥

vāyopāsūna teja jāleṃ | uṣṇa sītāḷa prakāśaleṃ |
dvividha rūpa aikileṃ | pāhijem tejācem || 15 ||

From the wind, the fire has come and then hot and cold appeared. One should listen to these two forms of fire (the wind is knowing, whatever comes, comes and whatever goes, goes but it doesn’t care for ‘nothing is there’; fire is a little more objective and it is the beginning of an external world, ‘something is outside of myself’ but forms and



names have not yet appeared)

Z větru vzešel oheň a objevilo se horko a chlad. Měl bys nyní naslouchat výkladu o těchto dvou formách ohně. (Vítr je poznání, že vše přichází a zase odchází, ale mně se to nedotýká, protože „tu nic není“; oheň je ale už více objektivní a je to počátek vnějšího světa – „něco tu je vně mne samého“ – ale formy a jména se ještě neobjevily)

16. उष्णापासून जाला भानु। प्रकाशरूप दैदीप्यमानु।

सर्वभक्षक हुताशनु। आणी विद्युल्यता ॥ १६ ॥

*uṣṇāpāsūna jālā bhānu | prakāśarūpa daidīpyamānu |
sarvabhakṣaka hutāśanu | āṇī vidyulyatā || 16 ||*

From the hot form, the sun appears and this is exceeding bright and it is the nature of light. From this hot form, there is this fire that consumes the ‘I am’ and the great piles of many things. And from this hot form there is lightning. (Previously there was no such thing as light or darkness, there was only this spontaneous knowing of the ‘all’. This knowing becomes a little more objective and then there is a sun and it sheds its light and reveals a creation outside of myself.

This fire can play a dual role. It destroys this ‘I am everywhere’ feeling, for due to this a sun appears and a world outside is illuminated and this ‘I am’ feeling disappears ie. becoming a little become more objective.

But also when this fire element is know then, the many gross objects get destroyed, for this fire element is less objective than the water and earth elements.

And the lightning is the momentary flashes in the darkness. It is the mind that knows something has appeared. But it does not decide what it is. That is left up to the *buddhi*; and when he decides what it is, then it becomes more objective and that appears)

Z horké formy ohně vyvstává slunce, které je nesmírně jasné a je podstatou světla. Tato horká forma ohně pohlcuje „já jsem“ a také velká množství různých věcí. A z této horké formy vznikají blesky. (Předtím tu nebylo nic takového jako světlo či tma, bylo tu jen spontánní poznání tohoto „vše“. Toto poznání se nyní stalo více objektivním a objevilo se slunce, které vrhá své světlo a odhaluje stvoření, které je vně mne sama.

Tento oheň může hrát dvojí roli. Ničí pocit „já jsem všude“, protože se díky němu zjevilo slunce, které osvětlilo vnější svět a pocit „já jsem“ se stal trochu více objektivním a zmizel.

Ale na druhou stranu, je-li tento element ohně poznán, tak zanikne mnoho hrubých objektů, protože element ohně je méně objektivní než elementy vody a země.

A blesky jsou chvilkové záblesky v temnotě. Je to mysl, která ví, že se něco objevilo, ale není schopna rozhodnout, co to je. To je úkolem intelektu/*buddhi* a když se intelekt rozhodne, co to je, tak se to stane více objektivním a začne se to jevit.)

17. सीतळापासून आप अमृत। चंद्र तारा आणी सीत।

आतां परिसा सावचित्त। होऊन श्रोते ॥ १७ ॥

*sītalāpāsūna āpa amṛta | caṁdra tāṛā āṇī sīta |
ātām parisā sāvacitta | hoūna śrote || 17 ||*

From the cold there comes the water (ie. a little more objective) and also that immortal nectar. And then there is the moon, the stars and the planets. Therefore now, that listener is to listen with a pure *chitta*. (The objective world is beginning to appear



because the *buddhi* decides what it is that the mind knows and begins naming and creating objects. Then the objects of the material universe start to appear. Still this water is less objective than the earth element and if it is understood then, one can become less and less objective until that ‘all’ is understood. This is the immortal nectar, for as long as this ‘all’ is known, one cannot die)

Z chladné formy ohně vzniká voda (která je trochu více objektivní) a také nesmrtelný nektar. A potom se objeví měsíc, hvězdy a planety. A proto by měl nyní posluchač naslouchat s čistou *čittou*. (Objektivní svět se začíná zjevovat proto, že se intelekt/*buddhi* rozhodl, co je to, co mysl ví a začíná vytváření a pojmenovávání objektů. Takže objekty materiálního světa se začnou zjevovat. Ale element vody je stále ještě méně objektivní než element země a je-li pochopen, tak se člověk může začít stávat čím dál tím méně objektivním, dokud nepochopí toto „vše“. A to je nektar nesmrtelnosti, protože dokud člověk zná toto „vše“, tak nemůže zemřít.)

18. तेज बहुत विकारलें। परंतु द्विविधाच बोलिलें।
आपहि द्विविधाच निरोपिलें। आप आणि अमृत ॥ १८ ॥
teja bahuta vikāralem | paraṃtu dvividhāca bolileṃ |
āpahi dvividhāca niropileṃ | āpa āṇi amṛta || 18 ||

The fire is a modification of this ‘I am’ but in truth, its two forms are this ‘I am’ feeling. These two forms of water will also be explained. They are water and that immortal nectar (due to the water, the world starts to appear and when that water goes back to its source, it is that immortal nectar).

Oheň je modifikací „já jsem“, ale ve skutečnosti jsou obě jeho formy tímto pocitem „já jsem“. Také voda má dvě formy, které budou rovněž vysvětleny. Je to voda a onen nektar nesmrtelnosti. (Kvůli vodě se svět začal jevit, ale když se tato voda vrátí zpět do svého zdroje, stává se tímto nektarem nesmrtelnosti.)

19. ऐकें पृथ्वीचा विचार। पाषाण मृत्तिका निरंतर।
आणीक दुसरा प्रकार। सुवर्ण परीस नाना रत्न ॥ १९ ॥
aikem pṛthvīcā vicāra | pāṣāṇa mṛttikā niraṃtara |
āṇīka dūsara prakāra | suvarṇa parīsa nānā ratneṃ || 19 ||

By listening carefully this earth element ³ of stones and dirt becomes that *parabrahman* and then these ‘many’ jewels are the gold of the *paris* stone (ie. philosopher’s stone that is said to turn iron into gold ie. ‘all’).

³*siddhameshwar maharaj*- The element earth is the gross solidified form of water, and in water the gross part is the earth. How can there be gross water? You can understand that when water becomes ice.... Therefore this hardness of earth is within the water’s form. Heat is cooled and it solidifies and then becomes water. So water is within fire when it solidifies. The five great elements may appear different due to separate cause and effect but all come together and are only the one element, wind.... God/*ishwara* is beyond the wind. The *buddhi* can reach up to knowledge/‘I am’ but it cannot understand beyond that and so it stops. How can the intellect understand that which is beyond it and that which directs it? That is natural, it is Self-illuminating and beyond the elements and the Knower of its own self. The living principle is the flowing of that “beyond the elements” and it is called wind. There are two kinds of wind formed, cold and hot. When the cold part within the wind becomes solidified, it becomes water and water flows in a downward direction. The hot part in the wind is light in weight and therefore subtle. This wind is the support of light and fire, and flows in an upward direction. When the downward flow of water becomes static, then earth is formed.



Pozorným nasloucháním se tento element země⁴ v podobě kamení a bláta stane *parabrahman* a potom se všechny „mnohé“ drahokamy stanou, díky dotyku kamene *paris*, zlatem. (Kámen *paris* je kamenem mudrců. Říká se o něm, že kov, jehož se dotkne, se přemění ve zlato, tedy ve „vše“.)

20. बहुरत्ना वसुंधरा। कोण खोटा कोण खरा।
अवघे कळे विचारा-। रूढ होतां ॥ २० ॥

*bahuratnā vasuṁdharā | koṇa khoṭā koṇa kharā |
avaḡheṁ kaḷe vicārā- | rūḍha hotāṁ || 20 ||*

But when there are these ‘many jewels’ and this earth element then, how can it be determined what is false and what is true? However when everything is that undivided thoughtless Self then, one has acquired wisdom. (When one is captivated by this world of many forms and many wealths then, the mind wanders here and there and cannot think with *vivek*. But when one only listens to this ‘I am’, then these elements return to their source).

Ale jsou-li tu jen tyto „mnohé drahokamy“ a element země, jak by mohlo být rozlišeno, co je pravdivé a co nepravdivé? Nicméně, jakmile je pro člověka všechno nerozděleným bez-myšlenkovitým Já, znamená to, že dosáhl moudrosti. (Jakmile je člověk upoután tímto světem mnoha forem a mnoha bohatství, potom jeho mysl těká sem a tam a nemůže používat *vivéku*. Ale pokud člověk naslouchá tomuto „já jsem“, potom se elementy vrátí do svého zdroje.)

21. मनुष्ये कोठून जालीं। हे मुख्य आशंका राहिली।
पुढे वृत्ति सावध केली। पाहिजे श्रोतीं ॥ २१ ॥

*manuṣyem koṭhūna jāḷīṁ | he mukhya āśāṁkā rāhīlī |
puḍhem vṛtti sāvādha kelī | pāhije śrotīṁ || 21 ||*

From where can the human bodies appear when this ‘I am’ remains as that thoughtless Reality (how can there be body consciousness when there is that thoughtless Reality)? Therefore ahead, the listener should be alert and create this knowing *vritti*.

Note: The modern science of relative and quantum physics also concludes that that which appears to be solid and separate is in fact, at a sub-atomic level, interconnected inseparable particles of energy.

Setrvává-li toto „já jsem“ v bez-myšlenkovité Skutečnosti, jak by se mohla objevit lidská těla? (Jak by tu mohlo být tělesné vědomí, je-li tu tato bez-myšlenkovitá skutečnost?)

⁴ *Śrī Siddharáméśvar Mahārādž* – Element země je hrubou, ztuhlou formou vody a hrubou částí vody je země. Jak by voda mohla být hrubá? To lze pochopit, když si uvědomíme, že se může stát ledem... A proto je ve vodě obsažena pevnost země. Horko je zchlazeno, zpevní se a vznikne voda. Takže voda je zpevněnou složkou ohně. Může se zdát, že každý z pěti velkých elementů je úplně jiný, protože má jinou příčinu a jiný účinek, ale ve skutečnosti vznikají všechny elementy najednou a jsou jedním jediným elementem, větrem... Bůh/*Íšvara* je ale před /za větrem. Intelekt/*buddhi* může fungovat jen v oblasti poznání/“já jsem“, ale za poznání není schopen jít a musí se zastavit. Jak by intelekt mohl pochopit to, co ho překračuje a to, co ho řídí? Ono „něco“ je přirozené, je Sebe-ozařující, je za elementy a Zná sebe sama. Živoucímu principu, který je prouděním onoho „za elementy“, se říká vítr. Existují dvě formy větru – chladná a horká. Když se chladná část větru zpevní, stane se vodou, která má tendenci proudit směrem dolů. Horká část větru je lehoučká a tudíž velice jemná. Vytváří podporu světla a ohně a má tendenci proudit směrem nahoru. Jakmile se proud směřující dolů zpevní a zastaví, vzniká země.



A proto by měl posluchač i nadále zůstat pozorným a vytvořit toto poznávající *vritti*.

Poznámka: Moderní věda relativity a kvantové fyziky dospěla rovněž k názoru, že to, co se jeví jako pevné a oddělené, jsou na subatomární úrovni ve skutečnosti vzájemně propojené a neoddělitelné formy energie.

इति श्रीदासबोधे गुरुशिष्यसंवादे

देहआशंकाशोधननाम समास तिसरा ॥ ३ ॥ १०.३

iti śrīdāsabodhe guruśiṣyasamvāde

dehaāśankāśodhananāma samāsa tisarā || 3|| 10.3

Tímto končí 3.kapitola 10.dášaky knihy Dásbódh s názvem „Prozkoumání pochybností o těle“.

Překlad z angličtiny – Martin Vinkler 2016



10.4 Původ pozornosti (Přirozenost semínka)

समास चौथा : बीजलक्षण

samāsa cauthā : bijalakṣaṇa

The origin of attention

|| Śrī Rām ||

1. आतां पाहों जातां उत्पत्ति। मनुष्यापासून मनुष्ये होती।

पशुपासून पशु निपजती। प्रत्यक्ष आतां ॥ १ ॥

ātām pāhom jātām utpatti | manuṣyāpāsūna manuṣyeri hotī |

paśupāsūna paśu nipajati | pratyakṣa ātām || 1 ||

The understanding of this ‘now’ is destroyed when you try to see this gross creation. Then from human being, more human bodies are created and from animals, animals are produced and this ‘now’ (ie. [knowledge](#)) sees through the sense organs ([and there is a past, present and future](#)).

Pochopení přítomného okamžiku“/„nyní“ je zničeno ve chvíli, kdy se snažíte poznat/vnímat tento hrubohmotný svět/stvoření. Pak se z lidské bytosti rodí další lidská těla a ze zvířat zvířecí těla a tento přítomný okamžik“/„nyní“ (tj. [poznání](#)) vnímá prostřednictvím smyslových orgánů ([a je tu minulost, přítomnost a budoucnost](#)).

2. खेंचरें आणी भूचरें। वनचरें आणी जळचरें।

नाना प्रकारीचीं शरीरें। शरीरांपासून होती ॥ २ ॥

kheṅcareṁ aṅṅi bhūcareṁ | vanacareṁ aṅṅi jaḷacareṁ |

nānā prakāricīṁ śarīreṁ | śarīrāmpāsūna hotī || 2 ||

Then there are creatures which fly and creatures walking on this earth and creatures of the forest and water. Then from this body of the ‘all’, many kinds of bodies appear.

Jsou tu různá stvoření, některá létají, jiná chodí po zemi, další žijí ve vodě či v lese. Z tohoto univerzálního těla“/„vše“ se tak projeví mnoho druhů tvorů/těl.

3. प्रत्ययास आणी प्रमाण। निश्चयास आणी अनुमान।

मार्ग देखोन आडरान। घेऊंच नये ॥ ३ ॥

pratyayāsa aṅṅi pramāṇa | niścayāsa aṅṅi anumāna |



mārga dekhona āḍarāna | gheūrīca naye || 3 ||

Can there be Truth and sensory experience? Can there be conjecture and conviction? Having been shown the road of Truth and conviction, why should one take these by-lanes?

Může spolu současně existovat Pravda a smyslová zkušenost? Může spolu současně existovat domněnka a přesvědčení? Jestliže byla ukázána cesta Pravdy a přesvědčení, proč se vydávat těmito zavádějícími uličkami?

4. विपरीतपासून विपरीतें होती। परी शरीरेंच बोलिजेती।

शरीरावांचून उत्पत्ती। होणार नाही ॥ ४ ॥

vīparītapāsūna vīparīteṁ hotī | parī śarīreṁca bolijetī | śarīrāvāṁcūna utpattī | hoṇāra nāhīm || 4 ||

From false knowledge (*rajo guna*), the false appears but still there is this ‘speech’ by the ‘all’ body. Without this body, there can be no birth of a gross body. (Because of body consciousness this ‘all’ body cannot be perceived. But this does not mean it does not exist. It gives power to this ‘dead’ body)

Z falešného poznání (*radžas guna*) se zjevuje to falešné, přesto je však přítomna tato“ „řeč“ pronášená univerzálním tělem“/„vše“. Bez tohoto“ „vše“ nemůže dojít k zrození hrubého těla. (Kvůli tělesnému vědomí nelze vnímat toto univerzální tělo“/„vše“. To ovšem neznamená, že neexistuje. Ono dává potenci/sílu tomuto“ „mrtvému“ tělu).

5. तरी हे उत्पत्ति कैसी जाली। कासयाची कोणें केली।

जेणें केली त्याची निर्मिली। काया कोणें ॥ ५ ॥

tarī he utpatti kaisī jālī | kāsayācī koṇeṁ kelī | jeṇeṁ kelī tyācī nirmilī | kāyā koṇeṁ || 5 ||

When you understand this ‘speech’ then, how can that thoughtless Self take a birth in this gross existence? Then *who could make That take birth and how? When this ‘speech’ has created this ‘all’ then, why to create a gross body? *(See 9.7.26; we only and no one else are responsible for our taking another birth)

Jak by se mohlo toto bez-myšlenkové Já narodit v hrubohmotné existenci poté, kdy jste pochopili tuto“ „řeč“? Kdo* potom tedy umožnil, aby se Toto Já narodilo a jak? Když tato“ „řeč“ utvořila“ „vše“, k čemu pak vytvářet hrubé tělo? *(viz 9.7.26; jen my sami a nikdo jiný není zodpovědný za naše další zrození).

6. ऐसैं पाहातां उदंड लांबलें। परी मुळीं शरीर जैसें जालें।

कासयाचें उभारिलें। कोणें कैसें ॥ ६ ॥

aiseṁ pāhātāṁ udāṇḍa lāṁbaleṁ | parī muḷīṁ śarīra jaiseṁ jāleṁ | kāsayāceṁ ubhāriḷeṁ | koṇeṁ kaiseṁ || 6 ||

But when you believe that there is this ‘all’ then, that vast *paramatma* has expanded outwards. But tell me, at the root why should this ‘all’ body even appear? For is there anyone to create anything, anywhere? (There is only that One *paramatma* and He is not a creator; all the rest is doubt and imaginings)



Věříte-li však, že tam je toto“ „vše“, potom se toto nekonečné *Paramátma* rozvine vně. Ale řekněte mi, proč by se mělo toto univerzální tělo“/„vše“ vůbec ve zdroji objevit? Neboť je tam vůbec někdo, kdo by něco někde vytvořil? (Tam je pouze to Jedno *Paramátma* a Ono není stvořitelem; vše ostatní jsou pochyby a představy).

7. ऐसी हे मागील आशंका। राहात गेली ते ऐका।
कदापी जाजु घेऊं नका। प्रत्ययो आलियानें ॥ ७ ॥
aisī he māgīla āśāṅkā | rāhāta gelī te aikā |
kadāpī jāju gheūṁ nakā | pratyayo āliyāṇem || 7 ||

But it seems this previous doubt still persists, therefore listen (the only means to truly directly understand the Truth is to remain in this listening. Then questions, doubt and this ‘speech’ will disappear). And when that understanding of *nirgun* comes then, one should never again accept this false claim of ‘I am’.

Ale jak se zdá, tato předchozí pochybnost nadále přetrvává, proto poslouchej (jediný prostředek, jak skutečně přímo pochopit Pravdu, je zůstat v tomto naslouchání. Potom otázky, pochyby a tato“ „řeč“ zmizí). A jakmile se přihodí toto pochopení *nirguny*, potom je třeba přestat natrvalo přijímat toto falešné tvrzení“ „já jsem“.

8. प्रत्ययोचि आहे प्रमाण। मूर्खास वाटे अप्रमाण।
पिंडें प्रचितशब्दें जाण। विश्वासासी ॥ ८ ॥
pratyayochi āhe pramāṇa | mūrkhāsa vāṭe apramāṇa |
piṇḍem pracitaśabdeṁ jāṇa | viśvāsāsī || 8 ||

The understanding of *nirgun* is the Truth/authority, but the foolish still continue to sift through the untrue/unauthorized. Know that both the *pinda* and the ‘experience’ of this ‘word’ depend on where you place your faith. (*maharaj*- when you know that you have one hundred thousand dollars in the bank, then what faith is required; you know no!)

Pochopení *nirguny* je Pravda/oprávněný Guru, ale hlupáci stále pokračují ve zkoumání prostřednictvím toho neskutečného/neoprávněného či falešného. Vězte, že jak *pinda* (tělo) tak“ „zkušenost“ tohoto“ „slova“ závisí na tom, čemu věříte. (*Randžit Maharádž*: Když víte, že máte sto tisíc dolarů v bance, pak k čemu je zapotřebí víra; vy to víte, ne!)

9. ब्रह्मीं मूलमाया जाली। तेचि अष्टधा प्रकृती बोलिली।
भूतीं त्रिगुणीं कालवली। मूलमाया ॥ ९ ॥
brahmīṁ mūlamāyā jālī | teci aṣṭadhā prakṛtī bolilī |
bhūtīṁ triguṇīṁ kālavālī | mūlamāyā || 9 ||

When in *brahman*, *mula maya* appears then, that Reality has appeared as this ‘speech’ of the eightfold *prakruti*. And then this *prakruti* gets mixed within these elements and *gunas*.

Když se v *Brahman* objeví *mula mája*, potom se Skutečnost projeví jako tato“ „řeč“ osmičlenné *Prakrti*. A potom se *Prakrti* smísí s těmito elementy a *gunami*.

10. तें मूलमाया वायोस्वरूप। वायोमध्यें जाणीवेचें रूप।



तेचि इच्छा परी आरोप। ब्रह्मीं न घडे ॥ १० ॥

teṁ mūlamāyā vāyosvarūpa | vāyomadhyeṁ jāṇīveceṁ rūpa |
teci icchā parī āropa | brahmīṁ na ghaḍe || 10 ||

mula maya means this wind along with that *swarup* and in this wind, this ‘all’ form is known. It is that Reality appearing as this original wish to be. But in *brahman* this accusation ‘I am’ has never been made.

Mula mája značí (životní) dech spolu se *svarúpu* a v tomto dechu je poznána tato univerzální forma“/„vše“. Je to tato Skutečnost, objevující se jako prvotní touha“ „být, existovat“. Avšak v *Brahman* nebylo toto nařčení“ „já jsem“ nikdy učiněno.

11. तथापि ब्रह्मीं कल्पिला। तरी तो शब्द वायां गेला।

आत्मा निर्गुण संचला। शब्दातीत ॥ ११ ॥

tathāpi brahmīṁ kalpilā | tarī to śabda vāyāṁ gelā |
ātmā nirguṇa saṁcalā | śabdātīta || 11 ||

When this original wish is imagined within *brahman* then, that *atma purush* becomes this empty ‘word’. Still beyond this ‘word’, that *nirgun atma* alone exists.

Když je tato prvotní touha představou uvnitř *Brahman*, pak se“ „*Átma Puruša*“ stane prázdným“ „slovem“. Přesto za tímto“ „slovem“ existuje jedině Skutečnost/*nirguna Átma* a nic víc.

12. आत्मा निर्गुण वस्तु ब्रह्म। नाममात्र तितुका भ्रम।

कल्पून लाविला संभ्रम। तरी तो लागणार नाही ॥ १२ ॥

ātmā nirguṇa vastu brahma | nāmamātra titukā bhrama |
kalpūna lāvilā saṁbhrama | tarī to lāgaṇāra nāhīṁ || 12 ||

The *atma* is *nirgun* and it can be called the Self or *brahman*. And this ‘name’, this much only is the delusion. And due to this imagined ‘name’, confusion grew and spread far abroad (if the base is ignorance then what comes from ignorance cannot be true). Still that *atma* is not affected.

Átma je *nirguna* a tu lze nazvat Já/Self neboli *Brahman*. Tento“ „název“ samotný není nic než falešná představa. A kvůli tomuto vymyšlenému“ „názvu“ roste zmatek, jenž se šíří široko daleko (pokud je základem nevědomost, pak vše, co přichází z nevědomosti, nemůže být skutečné). Přesto *Átma* není nijak zasaženo.

13. तथापि आग्रहें लाविला। जरी घोंडा मारिला आकाशाला।

आकाशावरी थुंकिला। तरी तें तुटेना ॥ १३ ॥

tathāpi āgrahēṁ lāvilā | jarī dhonḍā mārīlā ākāśālā |
ākāśāvārī thunkilā | tarī teṁ tuṭenā || 13 ||

Even if one persists in applying this ‘name’ to that *atma*, still it is like throwing a stone at the space. And even when strenuous efforts are made within this space, still that Reality is not broken.

I kdyby někdo trval na aplikování tohoto“ „názvu“ pro *Átma*, přesto je to jako házení kamene do nebe. A i kdyby bylo uvnitř prostoru vynaloženo vyčerpávající úsilí, přesto



nebude Skutečnost vůbec porušena/rozbita.

14. तैसैं ब्रह्म निर्विकार। निर्विकारीं लाविती विकार।
विकार नासे निर्विकार। जैसे तैसैं॥ १४॥
taiseṁ brahma nirvikāra | nirvikārīṁ lāvitī vikāra |
vikāra nāse nirvikāra | jaiseṁ taiseṁ || 14 ||

Like this is that unmodified *brahman*. In the unmodified, modifications may be applied but the modifications are destroyed and the unmodified is, just as It is.

Takové je neměnné/neomezené *Brahman*. V neměnném mohou být aplikovány změny; tyto modifikace/změny jsou zlikvidovány, a neměnné je takové, jaké Ono je.

15. आतां ऐका प्रत्ययो। जाणोनि धरावा निश्चयो।
तरीच पाविजे जयो। अनुभवाचा॥ १५॥
ātām aikā pratyayo | jāṇoni dharāvā niścayo |
tarīca pāvīje jayo | anubhavācā || 15 ||

Now listen and there will be that *nirgun* understanding. For by constantly knowing, this thoughtless conviction can be formed and then only, can this ‘experience’ be transcended.

Nyní naslouchejte a dojde tu k pochopení *nirguny*. Neboť nepřerušovaným věděním lze zformovat toto bez-myšlenkové přesvědčení a jedině pak může být tato „zkušenost“ transcendována.

16. मायाब्रह्मीं जो समीर। त्यांत जाणता तो ईश्वर।
ईश्वर आणि सर्वेश्वर। तयासीच बोलिजे॥ १६॥
māyābrahmīṁ jo samīra | tyānta jāṇatā to īśvara |
īśvara āṇi sarveśvara | tayāsīca bolīje || 16 ||

maya is a breeze in that *brahman*. The Knower in this *maya* is called *ishwara/purush* and therefore that *ishwara* should be called the Lord of this ‘all’.

Mája je větrík v *Brahman*. Znalec v této iluzi se nazývá *Íšvara/Puruša* a proto by *Íšvara* měl být označen za Pána toho „všeho“.

17. तोचि ईश्वर गुणासी आला। त्याचा त्रिगुणभेद जाला।
ब्रह्मा विष्णु महेश उपजला। तये ठाई॥ १७॥
toci īśvara guṇāsī ālā | tyācā triguṇabheda jālā |
brahmā viṣṇu maheśa upajalā | taye thāī || 17 ||

That *ishwara* who gave rise to these three *gunas* has appeared as these three distinct *gunas*. Then to that Reality there has appeared this place where *brahma*, *vishnu* and *mahesh* are produced (ie. the dream, sleep and waking states).

Íšvara, který dal vzniknout třem *gunám*, se objevil jako tyto tři různé *guny*. Poté se Skutečnosti zjevila tři místa (tj. stavy snění, spánku a bdění), kde je vytvořen *Brahma*, *Višnu* a *Mahéš*.



18. सत्व रज आणी तम। हे त्रिगुण उत्तमोत्तम।
यांच्या स्वरूपाचा अनुक्रम। मागां निरोपिला ॥ १८ ॥
satva raja āṇī tama | he triguṇa uttamottama |
yāṁcyā svarūpācā anukrama | māgāṁ niropilā || 18 ||

When there is *sattwa*, *raja* and *tama* then, that thoughtless and best of the best is these three *gunas*. But previous to these three *gunas* there is this ‘speech’, and previous to this there is that *nirgun swarup*.

Tam, kde je *sattva*, *radžas* a *tamas*, tam je bez-myšlenkovost a tedy to nejlepší z nejlepších těchto třemi *gunami*. Avšak před těmito třemi *gunami* tu je tato „řeč“ a před ní tu je tato *nirguna svarūpa*.

19. जाणता विष्णु भगवान। जाणता नेणता चतुरानन।
नेणता महेश पंचानन। अत्यंत भोळा ॥ १९ ॥
jāṇatā viṣṇu bhagavāna | jāṇatā neṇatā caturānana |
neṇatā maheśa pañcānana | atyanīta bhoḷā || 19 ||

Knowing is this mighty lord *vishnu*. Knowing and not-knowing is *brahma*, with his four faces (ie. four kinds of birth); and the one who does not know is *mahesh*, with five faces (ie. from *tamo guna* ie. ignorance, comes the five great elements). He is extremely forgetful (the moment something appears it is forgotten; *maharaj*- you have to forget the word you have just heard if you are to hear the next word)

Poznání je mocný pán *Višnu*. Poznání a nevědomost (společně) je *Brahma* se svými čtyřmi tvářemi (tj. čtyřmi druhy zrození); a ten nevědomý je *Mahéš* s pěti tvářemi (tj. z *tama* guny, tj. nevědomosti, přichází pět velkých elementů). On je extrémně zapomětlivý (ve chvíli, kdy se něco objeví, je to ihned zapomenuto; *Randžit Maharádž*: Musíte zapomenout na slovo, které jste právě slyšeli, jestliže máte uslyšet další slovo).

20. त्रिगुण त्रिगुणी कालवले। कैसे होती वेगळाले।
परी विशेष न्यून भासले। ते बोलावे लागती ॥ २० ॥
triguṇa triguṇīṁ kālavale | kaise hotī vegalāle |
parī viśeṣa nyūna bhāsale | te bolāve lāgatī || 20 ||

When these three *gunas* get mixed with one another then, how can they be separated out? Then that pure *sattwa* appears as something defective (see V.4). Therefore one should start speaking this ‘speech’ and unravel these mixed *gunas*.

Když se tyto tři *guny* navzájem promíchají, jak je pak lze oddělit? Potom se ryzí *sattva guna* jeví jako něco vadného (viz V.4). Proto byste měli začít mluvit touto „řečí“ a rozmotat tyto smíchané *guny*.

21. वायोमध्ये विष्णु होता। तो वायोस्वरूपचि तत्वता।
पुढें जाला देहधर्ता। चतुर्भुज ॥ २१ ॥
vāyomadhyeṁ viṣṇu hotā | to vāyosvarūpacī tatvatā |
puḍheṁ jālā dehadhartā | caturbhujā || 21 ||

Within this wind, *vishnu* has appeared yet truly there is only this wind and that *swarup* (ie. *prakruti/purush*). It is later that, that one with four arms appears as a holder of



a body (when there is this wind and *svarup* then, witnessing is there; then *vishnu*, this *sattwa guna* appears and when you take body consciousness, it is this *sattwa* that is knowing).

Uvnitř elementu větru se objevil *Višnu*, přesto tu je vskutku pouze tento vítr a *svarúpa* (tj. *Prakrti/Puruša*). Až později se ten se čtyřmi pažemi objeví jako držitel těla (když tu je vítr a *svarúpa*, pak tu je pozorování; pak se *Višnu* neboli *sattva guna* objeví a když na sebe vezmete toto tělesné vědomí, pak je to tato *sattva guna*, jež je poznáním).

22. तैसाच ब्रह्मा आणी महेश। देह धरिती सावकास।

गुप्त प्रगट होतां तयास। वेळ नाही ॥ २२ ॥

taiśāca brahmā āṇī mahēśa | deha dharitī sāvakāsa |

gupta pragaṭa hotām tayāsa | veḷa nāhīm || 22 ||

brahma and *mahesh* also appeared and then that effortless One is the holder of a body (ie. *jīva*). But that hidden *purush* is revealed as soon as body consciousness is given up.

Brahma a *Mahéš* se také objevili a pak to bezsilovné Samo-Jediné je držitelem těla (tj. *džīva*). Ale tento skrytý *Puruša* je odhalen, jakmile dojde k zřeknutí se tělesného vědomí.

23. आतां रोकडी प्रचिती। मनुष्ये गुप्त प्रगटती।

मां त्या देवांच्याच मूर्ती। सामर्थ्यवंत ॥ २३ ॥

ātām rokaḍī pracitī | manuṣyem gupta pragaṭatī |

mām tyā devāṅcyāca mūrtī | sāmartyavaṅta || 23 ||

If a man thinks clearly then, that concealed *purush* within this ever present ‘experience’ is revealed and then that man is the *purush*. Then He is the possessor of His power and the Lord of this ‘all’.

Pokud člověk jasně rozjímá, poté je utajený *Puruša* uvnitř této vždy přítomné“ „zkušenosti“ odhalen, a pak se tento člověk stává *Puruša*. Poté je vlastníkem Své síly a Pánem toho“ „vše“.

24. देव देवता भूते देवते। चढते सामर्थ्य तेथे।

येणेच न्याये राक्षसांते। सामर्थ्यकळा ॥ २४ ॥

deva devatā bhūtem devatem | caḍhaterm sāmartya tethem |

yēṅemci nyāyem rākṣasāntem | sāmartyakalā || 24 ||

There is God/*purush*, there is the goddess/*prakruti*, there are the great elements and the deities (ie. *gunas*). By ascending higher and higher, this power reaches ‘there’/*brahman*. And on account of that *brahman*, there is the demon of ignorance and this ‘art’ of knowledge.

Je tu Bůh/*Puruša* a je tu bohyně/*Prakrti*, jsou tu elementy a božstva (tj. tři *guny*). Tato síla, stoupajíc výš a výš, tak dosahuje (stavu) *Brahman*“/„tam“. A kvůli *Brahman* tu je démon nevědomosti a toto“ „umění“ poznání.

25. झोटींग वायोस्वरूप असती। सवेंच खुळखुळां चालती।



खोबरीं खारिका टाकून देती। अकस्मात् ॥ २५ ॥

*jhoṭīṅga vāyosvarūpa asatī | saveñca khulakhulām cālatī |
khobarīñ khārikā ṭākūna detī | akasmāta || 25 ||*

Ghosts are within union of this wind and that *swarup* and they move about noisily of their own accord, leaving behind such things as dates or pieces of coconut (actually to ward off ghosts people place dates and pieces of coconut, so maybe we are the ghosts that *swami ramdas* refers to)

Duchové se nalézají uvnitř spojení větru se *svarúpa* a hlasitě se pohybují dle vlastní vůle a zanechávají za sebou takové věci jako datle či kousky kokosu (k zahrnutí duchů lidé používají datle a kousky kokosu, takže možná my jsme duchové, o kterých se zde *Ramdas* zmiňuje).

26. अवघेचि न्याल अभावें। तरी तें बहुतेकांस ठावें।

आपुल्याला अनुभवें। विश्वलोक जाणती ॥ २६ ॥

*avagheñci nyāla abhāveñ | tarī teñ bahutekāñsa ṭhāveñ |
āpulyālā anubhaveñ | viśvaloka jāṇatī || 26 ||*

When such things are taken as false then, that thoughtless *swarup* can know its own Self (ghosts etc. are all the tricks of imagination, just like this body). But first through this ‘experience’, you come to know this world as your own.

Jsou-li tyto věci brány jako falešné, pak bez-myšlenková *svarúpa* může poznat své vlastní Já (duchové atd. jsou jen triky představitosti, stejně jako toto tělo). Avšak nejprve prostřednictvím této „zkušenosti“ poznejte tento svět jako svůj vlastní.

27. मनुष्ये धरती शरीरवेष। नाना परकाया प्रवेश।

मां तो परमात्मा जगदीश। कैसा न धरी ॥ २७ ॥

*manuṣyeñ dharatī śarīraveṣa | nānā parakāyā praveśa |
mām to paramātmā jagadīśa | kaisā na dharī || 27 ||*

When a man holds this covering of the ‘all’ firmly (ie. when he forgets everything) then, that gross body enters this ‘all’ body. Then, why can that *paramatma* who is the Lord of the world, not also be the holder this body? (Having understood this ‘all’, now understand it is that *paramatma* who has appeared as this ‘all’ and you do not exist)

Jestliže se člověk pevně stabilizuje jako „vše“/universální vědomí (tj. když zapomene na vše), pak toto hrubé tělo přejde/pronikne do universálního těla „vše“. Proč by poté nemohlo *Paramátman*, které je Pánem světa, být také držitelem tohoto těla? (Nyní, když chápete toto „vše“, pochopte, že to je *Paramátman*, jež se objevilo jako toto „vše“ a vy neexistujete).

28. म्हणोनि वायोस्वरूपे देह धरिलें। ब्रह्मा विष्णु महेश जालें।

पुढें तेचि विस्तारलें। पुत्रपौत्रि ॥ २८ ॥

*mhaṇoni vāyosvarūpeñ deha dharileñ | brahmā viṣṇu maheśa jāleñ |
puḍheñ teçi vistāraleñ | putrapautrīñ || 28 ||*

Due to this wind and that *swarup*, the ‘all’ body was held and *brahma*, *vishnu* and *mahesh* appeared (first there was this ‘all’ body and when that was forgotten, there



appeared the subtle and gross bodies created by the *gunas*. Then you know something is there/*sattwa* but you don't know what it is/*tama* and you give it a name/*raja*). And afterwards, that Reality became the expansion of many sons and grandsons (having taken yourself as a gross body, there comes the 'many' thoughts of my family, children, grandchildren, ancestry etc.).

Kvůli tomuto větru a této *svarúpe* bylo podrženo toto universální tělo“/„vše“ a zjevil se *Brahma*, *Višnu* a *Mahéš* (nejprve zde bylo toto“ „universální tělo“/„vše“ a když bylo zapomenuto, objevilo se jemné a hrubé tělo, obě těla vytvořená *gunami*. Potom dochází k tomu, že něco znáte – to je *satva guna*; ale nevíte, co to je – to je *tamas guna*; a dáte tomu jméno – to je *radžas guna*). A poté se tato Skutečnost stala expanzí mnoha synů a vnuků (pokládáte-li se za hrubé tělo, přichází vám na mysl mnoho myšlenek ohledně vaší rodiny, dětí, vnoučat, předků apod.).

29. अंतरीच स्त्रिया कल्पिल्या। तों त्या कल्पितांच निर्माण जाल्या।

परी तयापासून प्रजा निर्मिल्या। नाहीत कदा ॥ २९ ॥

antarīcā striyā kalpilyā | toṅ tyā kalpitāṅca nirmāṇa jālyā |

parī tayāpāsūna prajā nirmilyā | nāhīnta kadā || 29 ||

First this woman called *prakruti* was imagined in this inner space. That *paramatma* imagined Himself and she was created. But her progeny of the *gunas* and elements and the many objects have not been created from that *paramatma* (these are created from *prakruti*)

Nejprve byla tato žena zvaná *Prakruti* vymyšlena v tomto vnitřním prostoru. *Paramátman* si Sebe představil a ona byla vytvořena. Avšak její potomci, *guny* a elementy a mnoho objektů, nebyly vytvořeny z *Paramátman* (ty jsou vytvořeny z *Prakruti*).

30. इच्छून पुत्र कल्पिले। ते ते प्रसंगीं निर्माण जाले।

येणें प्रकारें वर्तले। हरिहरादिक ॥ ३० ॥

ichhūna putra kalpile | te te prasāṅgīm nirmāṇa jāle |

yeṅeṁ prakāreṁ vartale | hariharādika || 30 ||

She had only wished to be and to know but then, her sons (*gunas* and elements) were imagined and that Reality within this 'all' appeared as these sons. Then that thoughtless Self appeared as *hari* (*vishnu*), *hara* (*mahesh*) and *brahma*.

Ona si pouze přála začít existovat, a poznávat, ale poté její potomci (*guny* a elementy) byly vymyšleny a Skutečnost se uvnitř tohoto universálního těla“/„vše“ projevila jako tyto potomci/synové. Potom se bezmyšlenkovité Já projevilo jako *Hari* (*Višnu*), *Hara* (*Mahéš*) a *Brahma*.

31. पुढें ब्रह्मयानें सृष्टी कल्पिली। इच्छेसरिसी सृष्टी जाली।

जीवसृष्टि निर्माण केली। ब्रह्मदेवें ॥ ३१ ॥

puḍheṁ brahmayāneṁ sṛṣṭī kalpilī | ichhesarisī sṛṣṭī jālī |

jīvasṛṣṭī nirmāṇa kelī | brahmadeveṁ || 31 ||

After, a gross creation was imagined by *brahma* (ie. *buddhi*- the naming of this and that) and then in the company of this wish to be and to know, the gross world appeared. In



this way, the gross world of the *jiva* has been created by lord *brahma*. (Everything from this knowledge to the gross creation have appeared through imagination and then the *jiva* says, “I am and I know”)

Poté *Brahma* vymyslel hrubý svět (tj. *buddhi* pojmenovávající to a tamto) a potom se ve společnosti tohoto přání“ „být a znát“ objevil hrubý svět. Tímto způsobem se vytvořil hrubohmotný svět *džívy* pánem *Brahmou*. (Vše od tohoto poznání až po hrubohmotné stvoření se objevilo prostřednictvím představivosti a *džíva* poté říká: „Já jsem a já vím“).

32. नाना प्रकारीचे प्राणी कल्पिले। इच्छेसरिसे निर्माण जाले।
अवघे जोडेचि उदेले। अंडजजारजादिक ॥ ३२ ॥
nānā prakārice prāṇī kalpile | ichesarise nirmāṇa jāle |
avaghe joḍeci udele | aṇḍajajārajādika || 32 ||

These ways of the ‘many’ in the *prana* have been imagined and they have appeared in the company of this ‘wish’ to be. Then pairs of everything, male and female, arose and there was the four kinds of birth. One kind is born from the egg and the second kind is from the womb.

Tato „mnohost“ v *práně* byla vymyšlena a ve společnosti tohoto“ „přání“ být se objevilo „mnoho“ věcí. Poté se všechny páry, mužského a ženského pohlaví, projeví a vznikly čtyři druhy zrození. Prvním druhem je zrození z vajíčka; druhým druhem je zrození z dělohy.

33. येक जळस्वेदापासून जाले। ते प्राणी स्वेदज बोलिले।
येक वायोकरितां जाले। अकस्मात उद्भिज ॥ ३३ ॥
yeka jalasvedāpāsūna jāle | te prāṇī svedaja bolile |
yeka vāyokaritaṃ jāle | akasmāta udbhija || 33 ||

When there is the third kind then, that One appears from the water of sweat. First that Reality became this ‘speech’ and then it takes a birth in the *prana* from the warm sweat (*micro-organisms, virus etc.*). And the fourth kind of birth is when that One, on account to this wind of ‘I am’, suddenly appears as a sprouting seed.

Třetím druhem je případ, kdy se Samo-Jediné objeví z potních tekutin. Nejprve se tato Skutečnost stala touto“ „řečí“, a poté se narodí v *práně* z horkého potu (*mikro-organismus, virus, atd.*). A čtvrtým druhem zrození je to, kdy se Samo-Jediné v důsledku tohoto větru“ „já jsem“ náhle objeví jako pučící semeno.

34. मनुष्याची गौडविद्या। राक्षसांची वोडंबरी विद्या।
ब्रह्मयाची सृष्टिविद्या। येणें प्रकरें ॥ ३४ ॥
manuṣyācī gauḍavidyā | rākṣasāncī voḍambarī vidyā |
brahmayācī sṛṣṭividyā | yeṇem prakareṃ || 34 ||

When that One takes a human birth then, thoughtlessness has become the *imaginati-
ons of a human being and the empty show that is the magic of the demon (ie. ignorance)
and the knowledge of a world that was been created by *brahma* (ie. *buddhi* of man).
(These three are *rajo guna, tamo guna* and *sattwa guna* respectively) *(He is good
and this is bad etc. many differing individual concepts that maintain this continuity of



being a body)

Když se Samo-Jediné narodí jako lidský plod, potom se bez-myšlenkovost stane *imaginacemi/představami lidské bytosti a prázdným představením, což jsou čary a kouzla démona (tj. nevědomosti), a poznáním světa vytvořeného *Brahmou* (tj. vyprojektované intelektem/*buddhi* člověka). *(On je dobro a toto je zlo, atd., tj. mnoho odlišných individuálních konceptů, jež udržují tuto kontinuitu tělesné totožnosti).

35. कांहीयेक मनुष्यांची। त्याहून विशेष राक्षसांची।
त्याहून विशेष ब्रह्मयाची। सृष्टिविद्या ॥ ३५ ॥
kāmhīyeka manuṣyāncī | tyāhūna viśeṣa rākṣasāncī |
tyāhūna viśeṣa brahmayācī | sṛṣṭividyā || 35 ||

From that One within this ‘thing’ there has come this *rajo guna* of a man; from that pure knowledge there has come this *tamo guna* of the demon and from that pure knowledge there has come the *sattwa guna* that has knowledge of this world created by *brahma*.

Z tohoto Samo-Jediného uvnitř této“ „věci“ vzešla *radža guna* člověka; z tohoto ryzího poznání vzešla *tama guna* démona a z ryzího poznání vzešla *sattva guna*, jež má povědomí tohoto světa vytvořeného *Brahmou*.

36. जाणते नेणते प्राणी निर्मिले। वेद वदोन मार्ग लाविले।
ब्रह्मयानें निर्माण केले। येणें प्रकारें ॥ ३६ ॥
jāṇate neṇate prāṇī nirmile | veda vadona mārga lāvile |
brahmayāneṁ nirmāṇa kele | yeṇeṁ prakāreṁ || 36 ||

Due to knowing and not knowing, that One becomes a man in the *prana* and by the study of the *vedas* (ie. *neti, neti*) he sets out on this path of ‘I am’. This creation that has been made by *brahma* is imagined due to knowing and not knowing.

Kvůli vědomí a nevědomosti se toto Samo-Jediné stane člověkem v *práně* a díky studiu véd (tj. *neti, neti*) se vydá po stezce pocitu“ „já jsem“. Stvořený svět vytvořený *Brahmou* je vymyšlen v důsledku vědění a nevědomosti.

37. मग शरीपासून शरीरें। सृष्टी वाढली विकारें।
सकळ शरीरें येणें प्रकारें। निर्माण जाली ॥ ३७ ॥
maga śarīpāsūna śarīreṁ | sṛṣṭī vāḍhalī vikāreṁ |
sakaḷa śarīreṁ yeṇeṁ prakāreṁ | nirmāṇa jālī || 37 ||

From this body of the ‘all’ there has come the bodies of the ‘many’. This gross creation has expanded from this ‘all’ modification and this ‘all’ and the body of the ‘many’ have been created due to this unmodified thoughtless Self.

Z tohoto universálního těla“/„vše“ vzešla těla“ „mnoha“ bytostí. Toto hrubohmotné stvoření se rozšířilo z této modifikace universálního těla“/„vše“ a tato“ „mnohá“ těla byla vytvořena díky neměnnému bezmyšlenkovitému Já.

38. येथें आशंका फिटली। सकळ सृष्टी विस्तारली।
विचार पाहातं प्रत्यया आली। येथान्वये ॥ ३८ ॥
yethēṁ āśankā phiṭalī | sakaḷa sṛṣṭī vistāralī |



vicāra pāhātaṃ pratyayā ālī | yethānvaṃyem || 38 ||

When this doubt ‘here’ is not held firmly then, this ‘all’ spreads out and there is this gross creation. And when one understands thoughtlessness, then accordingly that understanding of *nirgun* comes. (To be the ‘all’ body is a doubt for the One beyond any bodies. But when this ‘all’ is not held firmly then, there so many kinds of doubts arise)

Není-li tato pochybnost“ „zde“ pevně podržena, pak se universální“ „vše“ rozptýlí a vznikne hrubohmotné stvoření. A jakmile pochopíte bezmyšlenkovitost, pak se na základě tohoto pochopení dostaví *nirguna*. (Být universálním tělem“ /„vše“ je pochybností pro To Samojediné, jež je mimo jakákoliv těla. Avšak když toto“ „vše“ není pevně podrženo, pak tu vyvstane mnoho druhů pochybností).

39. ऐसी सृष्टी निर्माण केली। पुढें विष्णुनें कैसी प्रतिपाळिली।
हेहि विवंचना पाहिली। पाहिजे श्रोतीं॥ ३९॥
aisī sṛṣṭī nirmāṇa kelī | puḍheṃ viṣṇunem kaisī pratipālīlī |
hehi vivamcanā pāhilī | pāhije śrotīm || 39 ||

When this gross creation has been formed then, how can *vishnu* nourish and protect it after (how can one be the knowing of *vishnu* when there are the imagining of the *buddhi* and the ‘many’ concepts and questions etc.)? And how will that thoughtless investigation within the listener be understood?

Když bylo zformováno toto hrubohmotné stvoření, jak ho poté dokáže Višnu vyživovat a ochraňovat? (Jak byste mohli být vědomím *Višnu*, když tu dochází k představivosti *buddhi*/intelektu a vytváření“ „mnoha“ konceptů a otázek, atd.?) A jak bude toto bezmyšlenkové šetření uvnitř posluchače pochopeno?

40. सकळ प्राणी निर्माण जाले। ते मूलरूपें जाणोन पाळिले।
शरीरें दैत्य निर्दाळिले। नाना प्रकारींचे॥ ४०॥
sakala prāṇī nirmāṇa jāle | te mūlarūperṃ jāṇona pālīle |
śarīreṃ daitya nirdāḷīle | nānā prakārīnce || 40 ||

Whenever that Reality has appeared in the *prana* then, it is known and protected by this original form (‘I am’). Due to this body of the ‘all’, the ways of the ‘many’ devils (ie. objects) are utterly destroyed by this *sadhana* of just knowing.

Kdykoli se objevila Skutečnost v *práně*, pak je poznávána a chráněna touto prapůvodní formou (“já jsem“). Kvůli tomuto universálnímu tělu“ /„vše“ jsou zcela zničeny způsoby“ „mnoha“ démonů (objektů) právě na základě této *sádhan*y/praxe čirého/prostého vědomí.

41. नाना अवतार धरणें। दुष्टांचा संहार करणें।
धर्म स्थापायाकारणें। विष्णुस जन्म॥ ४१॥
nānā avatāra dharaneṃ | duṣṭāṃcā saṃhāra karaṇeṃ |
dharma sthāpāyākāraṇeṃ | viṣṇusa janma || 41 ||

When the ‘many’ thoughts hold this incarnation of *vishnu* firmly in the mind (forgets



everything and knowing naturally there) then, these evil and corrupt, willful and uncontrolled thoughts are destroyed. And then due to this knowing, *vishnu* takes birth in the mind and it becomes a place of *dharma* (inherent quality or duty ie. to know only).

Když „mnoho“ myšlenek podrží pevně v mysli tuto inkarnaci *Višnu* (zapomeňte na vše a pak je tu přirozeně vědomí), pak jsou tyto zlé a zkažené, záměrné a nekontrolované myšlenky zničeny. A potom díky tomuto vědomí se Višnu narodí v mysli a stane se místem *dharmy* (vnitřní kvalita neboli povinnost vědět jediné).

42. म्हणोन धर्मस्थापनेचे नर। तेहि विष्णुचे अवतार।
अभक्त दुर्जन रजनीचर। सहजचि जाले ॥ ४२ ॥
mhaṇona dharmasthāpanece nara | teṃhi viṣṇuce avatāra |
abhakta durjana rajanīcara | sahajaci jāle || 42 ||

Therefore when a man has become this place of *dharma* (ie. knowledge) then, he is called an incarnation of *vishnu* (ie. **avatar*). But a non-devotee is ‘far from the *atma*’ and then that natural *swarup* moves around only at night, in the darkness of ignorance. *(*maharaj*- ‘*avatar* means to have come down’; You have left your *swarup*)

Proto když se stanete tímto místem *dharmy* (tj. poznání), pak jste nazváni inkarnací *Višnu* (tj. **Avatar*). Ale ten, kdo nepraktikuje oddanost, je „na hony vzdálen *Ātmanu*“, a potom se tato přirozená *svarúpa* přemísťuje pouze v noci, v temnotě nevědomosti. *(*Randžit Maharádž*: „*Avatar* značí klesnout dolů“; to znamená opustit svou *svarúpu*).

43. आतां प्राणी जे जन्मले। ते नेणोन संहारिले।
मूलरूपे संहारिलें। येणें प्रकारें ॥ ४३ ॥
ātāṃ prāṇī je janmale | te neṇona saṃhārile |
mūlarūpe saṃhārileṃ | yeṇeṃ prakāreṃ || 43 ||

Whatever takes birth in the *prana* gets destroyed due to its ignorance. And due to this, this original form (knowledge) gets destroyed (Every night we get destroyed; when you sleep, where is this knowing? *maharaj*- sleep is a small death).

Vše, co se narodí v *práně*, je (časem) zničeno v důsledku své nevědomosti. A kvůli tomu je tato původní forma (poznání) zničena (Každou noc jsme vyřizeni/zničeni; když spíte, kde je toto vědění? *Randžit Maharádž*: Spánek je malá smrt).

44. शरीरें रुद्र खवळेल। तें जीवसृष्टि संहारेल।
अवघें ब्रह्मांडचि जळेल। संहारकाळीं ॥ ४४ ॥
śarīreṃ rudra khavalela | taireṃ jīvasṛṣṭi saṃhāreḷa |
avagheṃ brahmāṇḍaci jaḷela | saṃhārakāḷīṃ || 44 ||

Then *rudra* (he forgets everything) has been awakened and the gross world of the *jiva* will be burnt. And at this time of the destruction, everything in the *brahmānda* will be completely burnt.

Potom *Rudra* (on zapomene na vše) je probuzen a hrubý svět *džívy* bude tímto spálen. A v době zkázy bude vše v *Brahmándě* zcela spáleno.



45. एवं उत्पत्ति स्थिती संव्हार। याचा ऐसा आहे विचार।
श्रोतीं होऊन तत्पर। अवधान द्यावें ॥ ४५ ॥
evam utpatti sthitī samvāhāra | yācā aisā āhe vicāra |
śrotīm hoūna tatpara | avadhāna dyāverīm || 45 ||

Thus the creation, maintenance and destruction of this gross world, has come from this 'speech' of that thoughtless Self. Therefore the true listener is to give his full attention and be absorbed in this 'speech'.

Tímto způsobem došlo z“ „řeči“ bez-myšlenkového Já k stvoření, zachování a zničení tohoto hrubého světa. Proto je třeba, aby tomu posluchač věnoval plnou pozornost a byl pohlcen v této“ „řeči“.

46. कल्पांतीं संव्हार घडेल। तोचि पुढें सांगिजेल।
पंचप्रलय वोळखेल। तोचि ज्ञानी ॥ ४६ ॥
kalpāntīm samvāhāra ghaḍela | toci puḍhem sāṅgijela |
pañcapralaya voḷakhela | toci jñānī || 46 ||

Then there will be the end of imagination and the dissolution of creation. Then afterwards that *paramatma* will be understood. The one who can recognize this dissolution of the five elements is called a *gnyani*.

Potom dojde k ukončení představivosti a rozpuštění stvoření. Poté bude pochopeno *Paramátman*. Ten, kdo pochopí toto rozpuštění pěti elementů, se nazývá *džnánin*.

इति श्रीदासबोधे गुरुशिष्यसंवादे
बीजलक्षणनाम समास पांचवा ॥ ४ ॥ १०.४
iti śrīdāsabodhe guruśiṣyasamvāde
bījalakṣaṇanāma samāsa pañcavā || 4 || 10.4

Tímto končí 4.kapitola 10.dášaky knihy *Dásbódh* s názvem „Původ pozornosti (Přirozenost semínka)“.

Překlad z angličtiny – Aleš Adámek 2016

10.5 Přednáška o pěti druzích rozpuštění

समास पांचवा : पंचप्रलयनिरूपण

samāsa pāncavā : pañcapralayanirūpaṇa

Discourse on the Five Dissolutions

|| Śrī Rām ||

1. ऐका प्रळयाचें लक्षण। पिंडीं दोनी प्रळये जाण।

येकनिद्रा येक मरण। देहांतकाळ ॥ १ ॥

aikā pralāyācēṁ lakṣaṇa | piṇḍīm donī pralāye jāṇa |

yekanidrā yeka maraṇa | dehāntakāḷa || 1 ||

Listen (ie. forget everything), for this attention will bring about dissolution of the whole creation. But first know what the two dissolutions within the body/*pinda* are called. One is sleep and the other is death (*maharaj- sleep is a small death*)

Naslouchej (*zapomeň na vše*), protože tato pozornost bude mít za následek rozpuštění celého stvoření. Ale nejprve musíš vědět, jak se nazývají dvě rozpuštění uvnitř těla/*pindy*. Jedno je spánek a druhé je smrt (*Randžit Mahárádž – spánek je malá smrt*).

2. देहाधारक तिनी मूर्ती। निद्रा जेव्हां संपादिती।

तो निद्राप्रळय श्रोतीं। ब्रह्मांडींचा जाणावा ॥ २ ॥

dehādhāraka tinī mūrtī | nidrā jevhām saṁpādītī |

to nidrāpralāya śrotīm | brahmāṇḍīmṇcā jāṇāvā || 2 ||

And when that holder of this body (ie. *jīva*; then there is *viṣṇu*/knowing, *brahma*/conceptualizing intellect and *mahesh*/not knowing) created by the three *gunas* goes to sleep then, that should be know as the dissolution of the *brahmanda* by sleep (the third dissolution. If through understanding, the three *gunas* are dropped then, the *brahma*/*buddhi* sleeps and as he is the creator of the *brahmanda*, the created universe disappears along with the *jīva*).

A když jde spát majitel tohoto těla (tedy *džíva*; potom tu je *Višnu*/vědění, *Brahma*/intelekt vytvářející koncepty a *Mahéš*/ne-vědění), který je vytvořen třemi *gunami*, jedná se o rozpuštění *brahmáundy* prostřednictvím spánku. (To je třetí roz-



puštění. Jakmile jsou díky pochopení odhozeny tři *guny*, potom *Brahma/buddhi* spí a jelikož je stvořitelem *brahmándy*, zmizí spolu s *džívou* i celý stvořený vesmír.)

3. तिनी मूर्तिस होईल अंत। ब्रह्मांडास मांडेल कल्पांत।

तेव्हां जाणावा नेमस्त। ब्रह्मप्रळये जाला ॥ ३ ॥

tinī mūrtisa hoīla aṁta | brahmāṁḍāsa māṁḍela kalpānta |

tevhaṁ jāṇāvā nemasta | brahmapraḷaye jāla || 3 ||

And when *brahma*/intellect comes to an end then, the *brahmānda* will be destroyed (when the *buddhi* dies then, there one will be established in the ‘all’ and a world seen through the senses will no longer exist). And finally when there comes the end of all thought then, one should clearly know that the great dissolution has come (ie. the fifth dissolution).

A když přijde konec *Brahmy*/intelektu, je *brahmānda* zničena. (Když zemře *buddhi*, potom je člověk ukotven ve „vše“ a svět viděný skrze smysly přestane existovat.) A když nakonec přijde i konec všech myšlenek, potom by měl člověk jasně vědět, že přišlo velké rozpuštění (tedy páté rozpuštění).

4. दोनी पिंडी दोनी ब्रह्मांडी। च्यारी प्रळय नवखंडी।

पांचवा प्रळय उदंडी। जाणिजे विवेकाचा ॥ ४ ॥

donī piṁḍī donī brahmāṁḍī | cyāri praḷaya navakhaṁḍī |

pāṁcavā praḷaya udaṁḍī | jāṇijē vīvekācā || 4 ||

Thus there are two dissolutions in the *pinda* and two in the *brahmānda*. These are the four dissolutions within the nine continents (ie. five elements and four bodies). The fifth dissolution takes place within that *paramatma* and should be known as the dissolution by *vivek*. (Sleep and death bring about the dissolution of the *pinda*. At these times this *pinda* is shrouded in ignorance. And when knowledge once again awakens from sleep then, on account of our thoughts, the *pinda*/individual body once again appears. But when one makes *vivek* then, the *pinda* and *brahmānda* are destroyed and this ‘all’ is experienced. This is proper meditation. And by further *vivek* this ‘all’ or ‘I am’ dissolves and that One *paramatma* remains. This is know as the dissolution of creation by *vivek*)

Takže jsou dvě rozpuštění v *pindě* a dvě v *brahmāndě*. To jsou celkem čtyři rozpuštění v rámci devíti kontinentů (tedy pěti elementů a čtyř těl). Páté rozpuštění se odehrává v *paramátma* a říká se mu rozpuštění pomocí *vivékky*. (Spánek a smrt přinášejí rozpuštění *pindy*. V jejich průběhu je *pinda* zahalena nevědomostí. A jakmile se vědění opět probudí ze spánku, potom kvůli našim myšlenkám se *pinda*/individuální tělo znovu objeví. Ale provádí-li člověk *vivéku*, potom jsou *pinda* a *brahmānda* zničeny a je zakoušeno toto „vše“. To je opravdová meditace. A díky pokračování *vivékky* se toto „vše“ čili „já jsem“ rozpustí a zůstane tu jen ono Jediné *paramátma*. Tomu se říká rozpuštění stvoření pomocí *vivékky*.)

5. ऐसे हे पांचहि प्रळये। सांगितले येथान्वये।

आतां हे अनुभवास ये। ऐसें करू ॥ ५ ॥

aise he pāṁcahi praḷaye | sāṁgitalē yethānvayē |

ātāṁ heṁ anubhavāsa ye | aiseṁ karū || 5 ||



When there is the dissolution of the five elements then, *vivek* will be clearly understood. Therefore now, that thoughtless Self should be brought to this 'I am' experience (you who are that thoughtless Self should leave your *buddhi/brahma* and experience this 'I am').

Je-li tu rozpuštění pěti elementů, potom byla *vivéka* jasně pochopena. A proto by nyní toto bez-myšlenkovité Já mělo být vneseno do zkušenosti „já jsem“. (Ty, jenž jsi toto bez-myšlenkovité Já, bys měl opustit své *buddhi/brahma* a zakoušet toto „já jsem“.)

6. निद्रा जेव्हां संचरे। तेव्हां जागृतीव्यापार सरे।

सुषुप्ति अथवा स्वप्न भरे। अकस्मात् आंगी ॥ ६ ॥

nidrā jevhām saṁcare | tevhām jāgrtīvyāpāra sare |

susupti athavā svapna bhare | akasmāta āṅgī || 6 ||

But when sleep is entered, then the pervasiveness of the waking state is moved aside and immediately, either deep sleep or a dream covers everything.

Ale když přijde spánek, potom je pronikavost bdělého stavu odsunuta stranou a vše je okamžitě překryto hlubokým spánkem nebo sněním.

7. या नांव निद्राप्रळये। जागृतीचा होये क्षये।

आतां ऐका देहांतसमये। म्हणिजे मृत्युप्रळये ॥ ७ ॥

yā nāmva nidrāpralaye | jāgrtīcā hoye kṣaye |

ātām aikā dehāntasamaye | mhaṇije mṛtyupralaye || 7 ||

Then this *'I am' is the ignorance of sleep and there is the destruction of this waking state (knowledge must go off, otherwise one cannot sleep or die. But only in this waking state can you understand this 'I am'). Now listen to that time when the body will end. This should be called dissolution by death. *(*siddharameshwar maharaj- when you sleep, ignorance has become the object of knowledge*)

Potom se toto *„já jsem“ stalo nevědomostí spánku a došlo ke zničení bdělého stavu. (Poznání/vědění musí zmizet, jinak člověk nemůže usnout ani zemřít. Ale pochopit toto „já jsem“ můžeš jedině v bdělém stavu.) Takže poslechni si nyní o období, kdy skončí tělo. Tomu se říká rozpuštění prostřednictvím smrti. *(*Siddharáméšvar Mahárádž – když usneš, stane se objektem tvého poznávání nevědomost.*)

8. देही रोग बळावती। अथवा कठीण प्रसंग पडती।

तेणें पंचप्राण जाती। व्यापार सांडुनी ॥ ८ ॥

dehīm roga balāvati | athavā kaṭhīṇa prasāṅga paḍati |

teṇem pañcaprāṇa jāti | vyāpāra sāṅḍunī || 8 ||

When in the body a disease gains strength or great hardship befalls one then, the five *pranas* give up their duties and leave their places.

Když tělo ovládne nějaká nemoc nebo když člověka udolá velké utrpení, potom pět *prán* přestane plnit své povinnosti a opustí tělo.

9. तिकडे गेला मनपवनु। इकडे राहिली नुस्ती तनु।

दुसरा प्रळयो अनुमानु। असेचिना ॥ ९ ॥



*tikaḍe gelā manapavanu | ikaḍe rāhīlī nustī tanu |
dusarā praḷayo anumānu | asecinā || 9 ||*

Then this wind or mind leaves and what remains is merely a corpse. One cannot speculate as to where or when this dissolution by death will come.

Potom tento vítr čili mysl odejde a zůstane tu pouhá mrtvola. Člověk nemůže nikdy vědět, kdy a kde k tomuto rozpuštění prostřednictvím smrti dojde.

10. तिसरा ब्रह्मा निजेला। तों हा मृत्यलोक गोळा जाला।
अवघा व्यापार खुंटला। प्राणीमात्रांचा ॥ १० ॥
*tisarā brahmā nijelā | toṁ hā mṛtyaloka golā jālā |
avaghā vyāpāra kḥuṁṭalā | prāṇīmātrāṁcā || 10 ||*

The third dissolution is the sleep of lord *brahma*. Then this world of death and all these created things come to an end (ie. lord *brahma* is our *buddhi* which creates ‘many’ names and forms. And this world of death is our waking state). Then everything in this world and all these activities in the *prana* are obstructed temporarily (this sleep of *brahma* occurs when one seeks to understand the nature of this worldly existence. One learns from the Master that this world is created by our concepts. Upon dropping these concepts, the world created by lord *brahma* ie. our *buddhi*, goes off. In the beginning, this ‘silencing of the *buddhi*’ is only tempory and then the concepts return bringing this world of the imagined *jiva* again)

Třetí rozpuštění je spánek Pána *Brahmy*. Tehdy tento svět smrti a všechny stvořené věci skončí. (Tedy Pán *Brahma* je naše *buddhi*, které tvoří „mnohá“ jména a formy. A tento svět smrti je naším bdělým stavem.) Potom všechno v tomto světě a všechny činnosti v *práně* jsou dočasně zablokovány. (Tento spánek *Brahmy* se objeví, jakmile se člověk snaží pochopit povahu této světské existence. Člověk se učí od svého Mistra, že tento svět je vytvořen našimi koncepty. A po odložení těchto konceptů se svět vytvořený Pánem *Brahmou*, čili naší *buddhi*, vytratí. Zpočátku jsou taková „ztišení intelektu/*buddhi*“ pouze dočasná a koncepty se opět vrátí a znovu vytvoří vymyšlený svět *džívy*.)

11. तेव्हां प्राणीयांचे सुक्ष्मांश। वायोचक्रीं करिती वास।
कित्येक काल जातां ब्रह्मयास। जागृती घडे ॥ ११ ॥
*tevhāṁ prāṇīyāṁce sukṣmāṁśa | vāyocakrīṁ karitī vāsa |
kityeka kāla jātāṁ brahmayāsa | jāgṛtī ghaḍe || 11 ||*

Then that subtle part of the *prana* stays in the realm of this wind ‘I am’. And when this time of the ‘I am’ or ‘all’ is destroyed then, lord *brahma* again awakes (ie. body consciousness returns and *brahma/buddhi* starts naming and creating ‘many’ forms again and these forms appear before your eyes. But when he sleeps this world goes off and this wind of the ‘all’ remains).

Potom ona jemná část *prány* setrvává v říši větru tohoto „já jsem“. A jakmile je čas tohoto „já jsem“ čili tohoto „vše“ zničen, potom se pán *Brahma* opět vzbudí. (Tedy tělesné vědomí se vrátí a *Brahma/buddhi* začne opět vytvářet a pojmenovávat „mnohé“ formy a tyto formy se začnou objevovat před tvýma očima. Ale když *Brahma* spí, tak tento svět zmizí a zůstane tu jen vítr tohoto „vše“.)



12. पुन्हा मागुती सृष्टि रची। विसंचिले जीव मागुतें संची।
सीमा होतां आयुष्याची। ब्रह्मप्रळय मांडे ॥ १२ ॥
punhā māgutī sṛṣṭi racī | visarñcile jīva māguteñ sarñcī |
sīmā hotāñ āyusyācī | brahmapralaya māñde || 12 ||

And again this gross world is constructed and the harassed *jīva* is again brought back to meet the other harassed *jīvas*. But when the end of lord *brahma*'s lifetime comes then, there is the dissolution of *brahma* (with understanding and practice this 'end of thoughts' is established and this is the fourth dissolution; the end of the *brahmanda* and the end of lord *brahma*. This is the 'all' experience and the end of gross body consciousness).

A hrubý svět je opět stvořen a trpící *džīva* se do něj znovu vrací a setkává se tu s ostatními trpícími *džīvy*. Avšak ve chvíli, kdy nastane konec života *Brahmy*, přichází rozpuštění *Brahmy*. (Díky pochopení a duchovní praxi nastává „ukončení myšlenek“ a tomu se říká čtvrté rozpuštění, tedy konec *brahmáñdy* a konec *Brahmy*. Je to zkušenost „vše“ a konec hrubého tělesného vědomí.)

13. शत वरुषे मेघ जाती। तेणे प्राणी मृत्यु पावती।
असंभाव्य तर्के क्षिती। मर्यादेवेगळी ॥ १३ ॥
śata varuṣeñ megha jātī | teñeñ prāñī mṛtyu pāvātī |
asambhāvya tarke kṣitī | maryādevēgaḷī || 13 ||

(Now this fourth dissolution is explained). When there are no clouds for one hundred years and the rains have ceased, then this body is destroyed and this gross earth is broken beyond all limits. (The clouds of *avidya maya*/"I am a body" have gone away and rains of desire cease)

(Nyní bude vysvětleno čtvrté rozpuštění.) Nepřicházejí-li po dobu sta let žádné mraky a vůbec neprší, potom je toto tělo zničeno a tato hrubá země je úplně rozpukaná. (Mraky našeho přesvědčení „já jsem tělo“/*avidja mája* jsou pryč a déšť žádostí ustal.)

14. सूर्य तपे बाराकळी। तेणे पृथ्वीची होय होळी।
अग्नी पावतां पाताळीं। शेष विष वमी ॥ १४ ॥
sūrya tape bārākālī | teñeñ pṛthvīcī hoy hoḷī |
agnī pāvātāñ pātālīñ | śeṣa viṣa vami || 14 ||

The sun heats up more and more and starts burning this earth and that fire reaches the netherworld and lord *shesh* vomits poison. (Thoughts are abandoned and on account of this, the sun of knowingness naturally shines and the ignorance of the netherworld or causal body is reached ie. you feel, nothing is there)

Slunce pálí čím dál více, začíná spalovat zemi, jeho žár proniká až do podsvětí a pán *Šéša* chrlí jed. (Myšlenky jsou opuštěny a díky tomu může slunce poznání přirozeně zářit a je dosaženo nevědomosti podsvětí čili kauzálního těla – tedy pochopení, že tu nic není.)

15. आकाशीं सूर्याच्या ज्वाळा। पाताळीं शेष विष वमी गरळा।
दोहिकडून जळतां भूगोळा। उरी केंची ॥ १५ ॥



*ākāśīm sūryācyā jvālā | pātālīm śeṣa viṣa vāmī garalā |
dohikaḍūna jalatām bhūgolā | urī kairīcī || 15 ||*

In this space (ie. zero) there is this fire/knowingness of the sun and in the netherworld **shesh* vomits His poison (*shesh* means that which remains when everything is forgotten. He is the Witness and ‘here’ knowledge ie. the poison of *shesh*, destroys the causal body of ignorance. This causal body is the cause of the *pinda* and *brahmānda* and thus, when it is destroyed, objectification cannot arise). Due to these two the earth element is burnt; for how can it remain?

V tomto prostoru (tedy v nule) hoří tento sluneční oheň/poznání a v podsvětí chrlí Šéša svůj jed. (Šéša znamená to, co tu zůstane, když je všechno zapomenuto. On je Svědkem a poznání, čili Šéšův jed „zde“ ničí kauzální tělo nevědomosti. Toto kauzální tělo je příčinou *pindy* a *brahmándy*, a proto, když je zničeno, nemůže už docházet ke vzniku objektů.) Díky tomuto ohni a jedu je element země spálen; protože jak by mohl přetrvat?

16. सूर्यास खडतरता चढे। हलकालोळ चहुंकडे।
कोसळती मेरूचे कडे। घडघडायमान॥ १६॥
*sūryāsa khaḍataratā caḍhe | halakāloḷa cahuṅkaḍe |
koṁṣaḷatī merūche kaḍe | ghaḍaghaḍāyamāna || 16 ||*

When the sun becomes exceeding hot then, in every direction there is the roar of sound (ie. ‘I am’). The margins around *meru* mountain (ie. ‘I am’) topple down amid this great noise (only *meru* remains; everything around it is destroyed).

Když se žár slunce stane nesnesitelným, tak se do všech směrů rozletí ohlušující zvuk (tedy „já jsem“). Všechny kraje v okolí hory *Méru* (tedy „já jsem“) jsou tímto mocným zvukem zničeny. (Zůstane jen *Méru*, vše ostatní je zničeno.)

17. अमरावती सत्यलोक। वैकुण्ठ कैलासादिक।
याहिवेगळे नाना लोक। भस्मोन जाती॥ १७॥
*amarāvati satyaloka | vaikunṭha kailāsādika |
yāhivēgaḷe nānā loka | bhasmona jāṭī || 17 ||*

Other than this ‘I am’, **amarvati*, *satyalok*, *vaikunth*, *kailas* etc. and the world of the ‘many’ are burnt to ashes. *(The abode of the lord of the senses and the abodes of the gods ie. *gunas* are destroyed. It means body consciousness and the senses and thus this objective world disappear)

Cokoli jiného kromě tohoto „já jsem“ – **Amarvati*, *Satjalóka*, *Vaikuntha*, *Kailáš* a další, a také svět těchto „mnoha“ věcí, to vše shoří na prach. * (Příbytek Pána smyslů a příbytky dalších bohů, tedy *gun*, jsou zničeny. Znamená to, že tělesné vědomí a smysly, a tedy i tento svět objektů zmizí.)

18. मेरु अवघाचि घसरे। तेथील महीमाच वोसरे।
देवसमुदाव वावरे। वायोचक्री॥ १८॥
*meru avaghāci ghasare | tethīla mahīmāca vosare |
devasamudāva vāvare | vāyocakrīm || 18 ||*



meru had become this “I am a body” concept but that was no longer considered great and so it collapsed. Then God (ie. hidden *purush*) and this ‘all’ carry on functioning in the wind (now witnessing is experienced; I do nothing and He does everything).

Hora *Méru* se stala tímto konceptem „já jsem tělo“, její velikost tím poklesla a ona se nakonec úplně zhroutila. Potom Bůh (tedy skrytý *puruša*) a toto „vše“ pokračují dál v činnosti ve formě větru (nyní je zakoušen stav svědka; já nedělám nic a On dělá vše.)

19. भस्म जालिया धरत्री। प्रजन्य पडें शुंडाधारी।

मही विरे जळांतरी। निमिष्यमात्रे ॥ १९ ॥

bhasma jāliyā dharatrī | prajānya paḍem śuṇḍādhārī |

mahī vīre jalāntarī | nimīṣyamātreṁ || 19 ||

First this earth will be burnt to ashes. Then the powerful rains will tumble down and this earth element will be dissolved within these great waters, in a fraction of a moment (ie. first gross objectification ceased).

Nejprve bude tato země spálena na prach. Potom na zem dopadne mocný déšť a element země se ve zlomku sekundy rozpustí v přívalu vody (tedy nejprve skončí vytváření hrubých objektů).

20. पुढें नुस्ते उरेल जळ। तयास शोषील अनळ।

पुढें एकवटती ज्वाळ। मर्यादेवेगळे ॥ २० ॥

puḍhem nuste urela jaḷa | tayāsa śoṣīla anaḷa |

puḍhem ekavaṭatī jvāḷa | maryādevegale || 20 ||

After, when only the great waters remain then, these will be dried up by the great fire element. Then the fires will gather together and burn relentlessly (then the small fire of knowingness within each *jīva* will expand until there is only effortless knowing/knowledge. Then the sense of a body existing separate from this exterior world will not remain).

Zůstane tu jen obrovské množství vody, která však nakonec bude vysušena velkým elementem ohně. Potom se jednotlivé ohně sloučí a budou vytrvale žhnout. (Potom se malý oheň poznání uvnitř každého *džívvy* rozšíří natolik, že tu zůstane jen bez-usilovné vědění/poznání. Potom přestane existovat pocit těla odděleného od vnějšího světa.)

21. समुद्रींचा वडवानळ। शिवनेत्रींचा नेत्रानळ।

सप्तकंचुकींचा आवर्णानळ। सूर्य आणि विद्युल्यता ॥ २१ ॥

samudrīncā vaḍavānaḷa | śivanetrīncā netrānaḷa |

saptakāncukīncā āvarṇānaḷa | sūrya āṇī vidyulyatā || 21 ||

This fire is in the *ocean, this fire is the third eye of *shiva* (ie. fire of knowledge) and this fire is the seven fires that surround the seven controlling waters of the earth. This fire is the sun and the lightning (the sun will burn this world of names and forms and the flashes of lightning are the mind. Once it wanted to know so ‘many’ things but now, it just wants to simply know). *(Fire is more powerful than water ie. knowing is more powerful than thoughts and imagination) ⁵

⁵This is all explained in detail the 44th shlok of *sadachar*. It begins; V.1733 When that pure sky becomes



Tento oheň je v *oceánu, tento oheň je ve třetím Šivově oku (tedy oheň poznání) a tento oheň je sedmi ohni, které obklopují sedm světových oceánů. Tento oheň je sluncem a blesky. (Slunce spálí tento svět jmen a forem a záblesky blesků představují mysl. Dříve chtěla mysl vědět tak „mnoho“ věcí, ale nyní chce prostě jen vědět.) * (Oheň je mocnější než voda, tedy vědění je mocnější než myšlenky a představivost. ⁶)

22. ऐसे ज्वाला एकवटती। तेणें देव देह सोडिती।
 पूर्वरूपें मिळोन जाती। प्रभंजनीं ॥ २२ ॥
aise jvāla ekavaṭatī | teṇem deva deha soḍitī |
pūrvārūpeṇ miḷona jāṭī | prabhaṃjanīnī || 22 ||

Then these three great elements will come together as this wind (ie. *effortless knowing only*. Then there is the sense that only ‘I’ exist) and God will be freed from this gross body that has been confining Him and He will merge in His original form, within the wind (ie. *He becomes the witness purush*).

Poté se tři velké elementy spojí do podoby tohoto větru (tedy vznikne bez-usilovné poznání. Díky tomu je tu pocit, že „existuje pouze Já“) a Bůh bude osvobozen z tohoto hrubého těla, které Jej věznilo, a on splyne se Svou původní formou, kterou je vítr (tedy stane se *purušou/svědkiem*).

23. तो वारा झडपी वैश्वानरा। वन्ही विज्ञेल येकसरा।
 वायो धावें सैरावैरा। परब्रह्मीं ॥ २३ ॥
to vārā jhaḍapī vaiśvānarā | vanhī vijhela yekasarā |
vāyo dhāveṇ sairāvairā | parabrahmīnī || 23 ||

That witnessing *purush* will then be this wind that fans these fires of destruction and then suddenly this fire will also get extinguished. And afterwards, in that *parabrahman*, this wind will flee away in every direction.

Tento *puruša/svědkek* se tedy stane větrem, jenž začne vanout do ničivých ohňů, které budou následně náhle uhašeny. Potom se v tomto *Parabrahman* rozletí vítr do všech možných směrů.

24. धूम्र वितुळे आकाशीं। तैसे होईल समीरासी।
 बहुतां मधें थोडियासी। नाश बोलिला ॥ २४ ॥

this *chid-ananda* then, upon *brahman* there has appeared this cloud of *maya* (ie. *vidya maya*). This then brings the darkness of ignorance (ie. *avidya maya*) and the mind flashes like lightning and that ‘thoughtless’ thunders ‘I am a body’ (ie. then you who are *brahman* imagines, ‘I am a *jiva*’ and the mind wants to know so ‘many’ things) V.1734 In this darkness of forgetfulness and infatuation, *God with His ‘play’ makes the rains pour down (ie. on account of this *purush/prakruti* you take yourself as a body and the *karmas* of past actions fall upon your head and you get washed away in this flood). And it is only when the wind of understanding blows, does that ‘thoughtless’ disperse these rains.

⁶Toto vše je podrobně vysvětleno ve 41. slóce *Sadáčaru*: Verš 1733 – Jakmile se tento čirý prostor stane *čidánandou*, potom se v *Brahman* objeví mrak *máji* (tedy *vidja máji*). To s sebou následně přináší temnotu nevědomosti (tedy *avidja mája*) a mysl produkuje světla blesků a ono „bez-myšlenkovité“ začne hřmět „já jsem tělo“ (tedy ty, jenž jsi *Brahman*, si představuješ „já jsem *dživa*“ a mysl chce vědět tak „mnoho“ věcí.) Verš 1734 – V temnotě zapomnění a poblouznění hraje Bůh svou „hru“ a nechává bičovat zemi záplavami deště. (Ty jsi tím Bohem. Ty jsi *átma puruša* či *Íšvara* a tvou „hru“ je *prakruti*. Ale kvůli nevědomosti a touhám se považuješ za tělo a *karmy* tvých minulých činů dopadají na tvou hlavu a ty jsi spláchnut povodní *máji*.) A teprve když začne proudit vítr pochopení, tak tato bez-myšlenkovost zažene přívaly těchto dešťů.)



*dhūmra vituḷe ākāśīṁ | taise hoīla samīrāsī |
vahutāṁ madheṁ thoḍiyāsī | nāśa bolilā || 24 ||*

Just as smoke fades away into the space, so too, this wind will fade away in this space. Then this ‘speech’ in this ‘all’ will be completely silenced.

Tak jako se kouř rozptýlí ve vzduchu a zanikne, tak se i tento vítr rozptýlí v prostoru. Potom tato „řeč“ uvnitř tohoto „vše“ zcela utichne.

25. वायो वितुळतांच जाण। सूक्ष्म भूतें आणी त्रिगुण।
ईश्वर सांडी अधिष्ठान। निर्विकल्पीं॥ २५॥
*vāyo vituḷatāṁca jāṇa | sūkṣma bhūteṁ āṇī triguṇa |
īśvara sāmḍī adhiṣṭhāna | nirvikalpīṁ || 25 ||*

Know that when this wind evaporates then, these elements and the *gunas* are that *brahman*. Then *ishwara/purush*, the Lord of the world, will give up His original place as the Witness within that *nirvikalpa*.

Pochop, že když tento vítr takto vyvane, tak se elementy a *guny* stanou *Brahman*. Tehdy *Īśvara/puruša* opustí Své původní místo Svědka uvnitř *nirvikalpy*.

26. तेषें जाणिव राहिली। आणी जगज्जोती निमाली।
शुद्ध सारांश उरली। स्वरूपस्थिती॥ २६॥
*tetheṁ jāṇiva rāhili | āṇī jagajjotī nimālī |
śuddha sārāṁśa uralī | svarūpasthitī || 26 ||*

‘There’ knowing ([knowledge](#)) stops and this ‘light of the world’ (‘I am’/existence) is destroyed and that pure essence remains in Its own steady *swarup*.

„Tam“ končí vědění/poznávání a toto „světlo světa“ („já jsem“/existence) je zničeno a tato čirá esence spočine ve Své vlastní nehybné *svarúpe*.

27. जितुकीं काहीं नामाभिधानें। तये प्रकृतीचेनि गुणें।
प्रकृती नस्तां बोलणें। कैसें बोलावें॥ २७॥
*jitukīṁ kāhīṁ nāmābhidhāṇeṁ | taye prakṛtīceni guṇeṁ |
prakṛtī nastāṁ bolāṇeṁ | kaiseṁ bolāveṁ || 27 ||*

Whenever there is this ‘thing’ then, this ‘I am’ is there and this is the pure *sattva guna* of *prakṛti*. But if this *prakṛti* is not real then why should this ‘I am’ be spoken?

Kdykoli je tu tato „věc“, je tu „já jsem“ a je to čirá *sattva guna prakṛti*. Ale jestliže tato *prakṛti* není nic skutečného, tak proč by se mělo o tomto „já jsem“ vůbec mluvit?

28. प्रकृती अस्तां विवेक कीजे। त्यास विवेकप्रळये बोलिजे।
पांचहि प्रळय वोजें। तुज निरोपिलें॥ २८॥
*prakṛtī astāṁ viveka kīje | tyāsa vivekapralāye bolije |
pāṁcahi pralāya vojeṁ | tuja niropileṁ || 28 ||*

This destruction of *prakṛti* is real *vivek* and therefore this should be called the dissolution by *vivek*. These are the five dissolutions discoursed to ‘you’. ([The fourth dissolution](#)



is the establishment of this *prakruti* or ‘I am’ or knowledge and the fifth dissolution is the dissolution of this knowledge)

Zničení *prakruti* je skutečnou *vivékou* a tomu se říká rozpuštění pomocí *vivéky*. Tím jsem „ti“ vyložil všech pět druhů rozpuštění. (Čtvrté rozpuštění je stabilizace v této *prakruti* čili v „já jsem“ neboli v poznání a pátým rozpuštěním je rozpuštění tohoto poznání.)

इति श्रीदासबोधे गुरुशिष्यसंवादे

पंचप्रलयनिरूपणनाम समास पांचवा ॥ ५ ॥ १०.५

iti śrīdāsabodhe guruśiṣyasamvāde

pañcapraḷayanirūpaṇanāma samāsa pañcavā || 5 || 10.5

Tímto končí 5.kapitola 10.dášaky knihy Dásbódh s názvem „Přednáška o pěti druzích rozpuštění“.

Překlad z angličtiny – Martin Vinkler 2016

10.6. Promluva o klamu

समास सहावा : भ्रमनिरूपण
samāsa sahāvā : bhramanirūpaṇa
Discourse on Delusion

|| Śrī Rām ||

1. उत्पत्ति स्थिति संव्हार। याचा निरोपिला वेव्हार।
परमात्मा निर्गुण निराकार। जैसा तैसा ॥ १ ॥
utpatti sthiti samvohāra | yācā niropilā vevhāra |
paramātmā nirguṇa nirākāra | jaisā taisā || 1 ||

There had been the creation, maintenance and destruction of this world and then the reply of this ‘speech’ was listened to (the *gunas* were put aside and there was the world of the ‘all’). But that *paramatma* is *nirgun* and formless. It is, as It always is.

Je tu stvoření, zachování a zničení tohoto světa a potom byla vyslechnuta odpověď na tuto „řeč“. (*Guny byly dány stranou a byl tu svět „všeho“*). Avšak Paramátman je *nirguna* a je bezforemné. Ono je takové, jaké To vždy je.

2. होतें वर्ततें आणि जातें। याचा समंध नाही तेंथें।
आद्य मद्य अवसान तें। संचलेंचि आहे ॥ २ ॥
hotem vartaterm āṇi jātem | yācā samandha nāhīm tethem |
ādya madya avasāna tem | saṅcaleṅci āhe || 2 ||

To become, to exist and then to go; like this is this connection of the ‘speech’ and therefore this cannot be that *paramatma*. That Reality is completely filling the beginning, the middle and the end. (This ‘speech’ is also not true. In the morning when you awake ⁷ this ‘speech’ appears and afterwards ‘many’ thoughts come. And when you sleep this ‘speech’ or knowledge goes off. Therefore this ‘speech’ of the ‘all’ cannot be that eternal *paramatma*)

Vzniknout, existovat a potom odejít; jako takové je toto spojení „řeči“, a proto to nemůže být (věčné) *Paramátman*. Tato Skutečnost/*Paramátman* zcela vyplňuje počátek,

⁷*siddharameshwar maharaj*- The meaning of *aum* is “I.” When you are called, the initial inspiration that appears is “Oh,” and that form is *aum*. This “I am” experience is there every moment. In the body of all creatures this proclamation “I am” is going on day and night. In every *jīva* the “song of being-ness” goes on, always. First there was a *jīva*, then that became *shīva*, and after, when the feeling of being a *jīva* and of being *shīva* goes away, the original state remains. But the experience of not being is never there, at any time.



průběh a konec. (Tato „řeč“ není také pravdivá. Ráno, když se probudíte ⁸, se objeví tato „řeč“ a poté přijde na řadu „mnoho“ myšlenek. A když usnete, tato „řeč“ neboli poznání přestane fungovat. Proto tato „řeč“ universálního vědomí/„vše“ nemůže být věčné *Paramátman*).

3. परब्रह्म असतचि असे। मध्येचि हा भ्रम भासे।
भासे परंतु अवघा नासे। काळांतरी ॥ ३ ॥

*parabrahma asataci ase | madhyeñci hā bhrama bhāse |
bhāse parañtu avaghā nāse | kālāñtarī || 3 ||*

That *parabrahman* is always there and in the middle only that thoughtless Self appears as this delusion. This time of the ‘all’ is delusion but nevertheless, the appearance of this destroys the gross world.

Paramátman je zde neustále a uprostřed se pouze zjevuje bezmyšlenkovité Já jako tento klam. Tento průběh „všeho“ je klamem/iluzí, nicméně zjevení tohoto klamu rozpouští/likviduje hrubohmotný svět.

4. उत्पत्तिस्थितिसंहारत। मध्येहि अखंड होत जात।
पुढें सेवटीं कल्पांत। सकळांस आहे ॥ ४ ॥

*utpattisthitīsāñhārata | madhyeñhi akhañḍa hota jāta |
puḍheñ sevṭīñ kalpañānta | sakalāñsa āhe || 4 ||*

During the creation, the maintenance and the destruction of this gross world and in between when there is the coming and going of this ‘all’ still that unbroken *parabrahman* is there. And finally when there also comes the end to this imagined ‘all’, He is there.

Během stvoření, zachování a zničení hrubohmotného světa a mezitím, kdy tu je přicházení a odcházení tohoto universálního vědomí/„vše“, je stále přítomno toto nepřetržité *Parabrahman*. A nakonec, když nastane rovněž konec této vymyšlené „máji/„vše“, On je tam.

5. यामधें ज्यास विवेक आहे। तो आधींच जाणताहे।
सारासार विचारें पाहे। म्हणौनियां ॥ ५ ॥

*yāmadheñ jyāsa vīveka āhe | to āḍhīñca jāñatāhe |
sārāsāra vicāreñ pāhe | mhañañuniyāñ || 5 ||*

When there is *vivek* then, there is that *purush* within this ‘speech’. And when at the *beginning, there is this ‘speech’ then, that *atma* is knowing (ie. then that Witness has become the witnessed). Therefore through thoughtlessness, understand Him. *(Gospel of John 1.1 - In the beginning was the Word...)

Když tu je *vivēka*/rozlišování, pak tu je *Puruša* uvnitř této „řeči“. A když je na počátku* tato „řeč“, potom *Átman* je poznávající (tj. potom tento svědek se sám stal tím, co je pozorováno). Proto prostřednictvím bez-myšlenkovosti pochop Jeho. * (*Janovo*

⁸ *Siddharaméšvar Maharádž*: Význam slabiky *Óm/aum* je „já“. Když na vás někdo volá, počáteční vnutí, které se objeví, je „Óh“, a to je forma slabiky *aum*. Tato zkušenost „já jsem“ je tu každý okamžik. V těle všech bytostí probíhá toto „já jsem“ den co noc. V každém jedinci/*džívovi* pokračuje vždy „zpěv vlastního pocitu bytí“. Nejprve tu byl *džíva*, potom se z *džívy* stal *Šíva* a poté, kdy pocit *džívovství* a *šívovství* odejde, zůstává tu původní stav. Avšak zkušenost tu nikdy není, ani na okamžik.



evangelium 1.1. – na počátku bylo Slovo ...)

6. बहुत भ्रमिष्ट मिळाले। त्यांत उमजल्याचें काय चाले।
 सृष्टिमधें उमजले। ऐसें थोडे ॥ ६ ॥
bahuta bhramiṣṭa miḷāle | tyānta umajalyāceṁ kāya cāle |
sṛṣṭimadhem umajale | aiseṁ thoḍe || 6 ||

Even if this delusion of the ‘all’ is met still, how can that be the thoughtless understanding that is *paramatma*? Very few are there in this world who have gained such understanding.

I když je tento klam *máji*/„vše“ vnímán jako nehybný, jak by to mohlo být bez-myšlenkové pochopení, které je *Paramátman*? Jen velmi málo existuje ve světě těch, kdo získali takové pochopení.

7. त्या उमजल्यांचे लक्षण। कांहीं करूं निरूपण।
 ब्रम्हाहून विलक्षण। महापुरुष ॥ ७ ॥
tyā umajalyānce lakṣaṇa | kāñhīṁ karūṁ nirūpaṇa |
bramhāhūna vilakṣaṇa | mahāpuruṣa || 7 ||

When that *paramatma* steps a little out of His place then, there is this discourse of the ‘thing’. But in truth, that great *purush* is separate from this delusion (this ‘all thing’ is the beginning of time and delusion; and then that *purush* is the Knower/Witness hidden within and illuminating this known/‘thing’)

Když *Paramátman* vystoupí nepatrně ze Svého místa, potom tu je tato promluva „věci“/„já jsem“. Avšak ve skutečnosti je velký *Puruša* oddělen od tohoto klamu (tato „universální věc“/„vše“ je počátek času a klamu; a potom je *Puruša* Znalcem/Svědkiem ukrytým uvnitř a osvětlujícím tuto „věc“/poznané).

8. भ्रम हा नसेल जयासी। मनीं वोळखावे तयासी।
 ऐके आतां भ्रमासीं। निरोपिजेल ॥ ८ ॥
bhrama hā nasela jayāsī | manīṁ volakhāve tayāsī |
aīke ātām bhramāsīṁ | niropijela || 8 ||

When there is this delusion of *mula maya* then, there cannot be thoughtlessness. Still when this ‘I am’ is in the mind then, that Reality can be recognised. Therefore listen now and this delusion of ‘I am’ can become that non-dual discourse.

Když tu je tento klam *mula máji*, potom tam nemůže být bez-myšlenkovost. Přesto když je toto „já jsem“ v mysli, potom může být tato Skutečnost rozpoznána. Proto nyní pozorně poslouchejte a tento klam „já jsem“ se může proměnit v tuto neduální promluvu.

9. येक परब्रह्म संचलें। कदापी नाहीं विकारले।
 त्यावेगळें भासलें। तें भ्रमरूप ॥ ९ ॥
yeka parabrahma sañcaleṁ | kadāpī nāhīṁ vikārale |
tyāvegaḷeṁ bhāsaleṁ | teṁ bhramarūpa || 9 ||

There is only the One *parabrahman* amassed everywhere and that is never modified.



When there is the appearance of something separate from that Reality then, that is a delusionary form.

Je tu pouze Jedno *Parabrahman*, všude nahromaděné a Ono není nikdy pozměněno/modifikováno. Je-li tu zdání něčeho odděleného od této Skutečnosti, potom to něco je klamná forma.

10. जयासी बोलिला कल्पांत। त्रिगुण आणि पंचभूत।

हैं अवघेचि समस्त। भ्रमरूप ॥ १० ॥

jayāsī bolilā kalpānta | triguṇa āṇi pañcabhūta |
heṁ avagheñci samasta | bhramarūpa || 10 ||

That ‘speech’ of *mula maya* is a concept and in this concept there are the three *gunas* and the five elements. And afterwards when these elements expand, that thoughtless Self and this delusionary ‘all’ appear as this world full of ‘many’ things.

Tato „řeč“ *mula máji* je koncept a v tomto konceptu jsou tři *guny* a pět elementů. A poté, kdy tyto elementy expandují, se toto bez-myšlenkové Já a klamné „vše“ projeví jako celý svět plný „mnoha“ věcí.

11. मी तूं हा भ्रम। उपासनाहि भ्रम।

ईश्वरभाव हाहि भ्रम। निश्चयेंसी ॥ ११ ॥

mī tūṁ hā bhrama | upāsanāhi bhrama |
īśvarabhāva hāhi bhrama | niścayēṁsīṁ || 11 ||

When there is ‘I’ and ‘you’, then that thoughtless Self is appearing as this delusion. When there is worship then, that thoughtless Self is also delusion and when there is the understanding of *ishwara*, then that thoughtless Self is truly this delusion (ie. [witnessing is also delusion](#)).

Když tu je „já“ a „ty“, potom se toto bez-myšlenkové Já objeví jako klam. Když tu je ([duální](#)) uctívání, potom je toto bez-myšlenkové Já také klam a když tu je pochopení *Íšvary*, potom je bez-myšlenkové Já vskutku tímto klamem ([tj. pozorování je také klam](#)).

॥ श्लोक ॥

भ्रमेणाहं भ्रमेण त्वं। भ्रमेणोपासका जनाः।

भ्रमेणेश्वर भावत्वं। भ्रममूलमिदं जगत् ॥ १ ॥

॥ śloka ॥

bhrameṇāhaṁ bhrameṇa tvam | bhrameṇopāsakā janāḥ |

bhrameṇeśvara bhāvatvaṁ | bhramamūlamidaṁ jagat || 1 ||

॥ shloka ॥

‘I’, you and the seekers – all are illusion. The God (*ishwara*) is imagined and also an illusion. This world is truly illusory.

॥ ślōka ॥

„Já“, ty a hledající – to vše je klam. Bůh/Íšvara je vymyšlený a je také klam. Tento svět je vskutku iluzorní.



12. याकारणं सृष्टि भासत। परंतु भ्रमचि हा समस्त।
यामध्ये जे विचारवंत। तेचि धन्य ॥ १२ ॥

*yākāraṇeṁ sṛṣṭi bhāsata | paraṁtu bhramaci hā samasta |
yāmadyeṁ je vicāraṁta | teci dhanya || 12 ||*

On account of this ‘speech’ or delusion, there is the appearance of the gross world. But on account of this ‘speech’ also, this delusion becomes that thoughtless Self. For when this thought of *mula maya* becomes thoughtless then, it is that most blessed Reality.

Kvůli této „řeči“ neboli klamu tu je zdání hrubohmotného světa. Ale v důsledku této „řeči“ se tento klam stává tímto bez-myšlenkovým Já. Neboť když se tato myšlenka *mula máji* stane ne-myšlením, pak je tou nejposvátnější Skutečností.

13. आतां भ्रमाचा विचारु। अत्यंतचि प्रांजळ करूं।
दृष्टांतद्वारे विवरूं। श्रोतयासी ॥ १३ ॥

*ātāṁ bhramācā vicāru | atyantaci prāñjaḷa karūṁ |
dṛṣṭāntadvāre vivarūṁ | śrotayāsī || 13 ||*

Now, that thoughtless Self has become this delusion of ‘I am’ and therefore that thoughtless understanding needs to be clearly imbibed. By means of these similes, the listener can become that thoughtless Self.

Nyní se toto bez-myšlenkové Já stalo tímto klamem „já jsem“, a proto toto bez-myšlenkové pochopení je třeba jasně vstřebat. Pomocí následujících příkladů se posluchač může stát tímto bez-myšlenkovým já.

14. भ्रमण करीतां दुरीं देसीं। दिशाभूली आपणासी।
कां वोळखी मोडे जीवलागांसी। या नांव भ्रम ॥ १४ ॥

*bhramaṇa karitāṁ durīṁ desīṁ | diśābhūlī āpaṇāsī |
kāṁ voḷakhī moḍe jīvalagāṁsī | yā nāṁva bhrama || 14 ||*

When you forget your own state and go to a state very far away or when you do not recognize that which is most dear to you then, there is this ‘I am’ and that is delusion.

Když zapomenete na svůj vlastní přirozený „stav“ a vzdálíte se od něho hodně daleko někam jinam, nebo-li pokud nerozpoznáte to, co je vám tím nejdražším, pak tu je toto „já jsem“ a to je klam.

15. कां उन्मत्त द्रव्य सेविलें। तेणें अनेक भासों लागलें।
नाना वेथां कां झडपिलें। भुतें तो भ्रम ॥ १५ ॥

*kāṁ unṁatta dravya sevileṁ | teṇeṁ aneka bhāsoṁ lāgaleṁ |
nānā vethāṁ kāṁ jhaḍapileṁ | bhuteṁ to bhrama || 15 ||*

When one is intoxicated by the experience of ‘many’ wealths and that Reality appears as these numerous different forms; or if there are the ‘many’ pains or you are possessed by the elements, then there is this delusion of ‘I am’.

Je-li někdo opojen prožitkem „mnoha“ věcí/bohatství a Skutečnost se jeví jako tyto četné rozličné formy, nebo když tu jsou „mnohé“ zármutky či jste ovládnuti elementy, potom tu je tento klam pocitu „já jsem“.



16. दशावतारीं वाटती नारी। कां ते मांडली बाजीगरी।
उगाच संदेह अंतरीं। या नांव भ्रम ॥ १६ ॥
daśāvātārīṃ vāṭatī nārī | kām te māṅḍalī bājīgarī |
ugāca saṁdeha aṅtarīṃ | yā nāmva bhrama || 16 ||

If in this incarnation of the ten senses, one imagines oneself to be a woman; or if that Reality gets established as these empty pretenses; or if that still and silent Self within this inner space accepts body consciousness then, there is this delusion of 'I am'.

Jestliže v této inkarnaci deseti smyslů si sebe představujete jako ženu; nebo když se tato Skutečnost ustanoví jako prázdné přetvářky; nebo když toto klidné a tiché Já v rámci vnitřního prostoru přijme tělesné vědomí, potom tu je klam pocitu „já jsem“.

17. ठेविला ठाव तो विसरला। कां मार्गी जातां मार्ग चुकला।
पट्टणामधें भांबावला। या नांव भ्रम ॥ १७ ॥
ṭhevīlā ṭhāva to visaralā | kām mārgī jāṭāṃ mārga cukalā |
paṭṭaṇāmadheṃ bhāmbāvalā | yā nāmva bhrama || 17 ||

If that *paramatma* forgets to preserve this space (zero) or He takes a wrong path on the road to liberation; or if in this city of the body He forgets Himself then, there is this delusion of 'I am'.

Pokud *Paramátman* opomene chránit tento prostor (prázdnotu/nulu) nebo se vydá po chybné stezce za osvobozením; nebo když v tomto městě těla On zapomene na Sebe sama, potom tu je klam pocitu „já jsem“.

18. वस्तु आपणापासीं असतां। गेली म्हणोनि होये दुचिता।
आपलें आपण विसरतां। या नांव भ्रम ॥ १८ ॥
vastu āpaṇāpāsīṃ asatāṃ | gelī mhaṇoni hoye ducitā |
āpaleṃ āpaṇa visaratāṃ | yā nāmva bhrama || 18 ||

When that Self that is with you is lost and there is inattentiveness (see 8.6); or when you forget yourself, then there is this delusion of 'I am'.

Když toto Já, které je s vámi, je ztraceno, a je tu nepozornost (viz 8.6.); nebo když zapomenete na sebe, potom tu je klam pocitu „já jsem“.

19. कांही पदार्थ विसरोन गेला। कां जें सिकला तें विसरला।
स्वप्नदुःखें घाबिरा जाला। या नांव भ्रम ॥ १९ ॥
kāmhī padārtha visarona gelā | kām jeṃ sikalā teṃ visaralā |
svapnaduḥkheṃ ghābirā jālā | yā nāmva bhrama || 19 ||

When this 'thing' that was the object perceived is forgotten or when this *mula maya* is learnt and that Reality is forgotten; or when one becomes fearful due to the sufferings of this dream (this dream of the world); then there is this delusion of 'I am' (the original dream).

Když je tato „věc“, jež byla vnímaným objektem, zapomenuta nebo když tato *mula mája*/„vše“ je vyslechnuta a Skutečnost je opomenuta; nebo když se stanete bojácní kvůli útrapám tohoto snu (tohoto snu světa); potom tu je klam pocitu „já jsem“ (pr-



votní sen).

20. दुश्चिन्हें अथवा अपशकुन। मिथ्या वार्तेनें भंगे मन।

वचके पदार्थ देखोन। या नांव भ्रम ॥ २० ॥

*duścīnheriṁ athavā apaśakuna | mithyā vārteneriṁ bhaṅge mana |
vacake padārtha dekhona | yā nāmva bhrama || 20 ||*

When bad omens of things to come or rumours of the false, break the continuity of the mind; or when the ‘object’ is perceived and fear arises; then there is this delusion of ‘I am’. (*maharaj* – where space is there, fear must be there...you are in a forest at night and you say, ‘Oh! Something is there’, but nothing is there.)

Pokud naruší kontinuitu myslí nějaká zlá znamení/předzvěsti věcí budoucích či prolhané fámy; nebo je-li vnímán objekt a v souvislosti s tím vyvstane strach; potom tu je klam pocitu „já jsem“. (*Randžit Maharádž* – kde je prostor, tam musí být strach ... V noci se procházíte v temném lese a řeknete - „Óh! Něco tam je.“ Ve skutečnosti tam však nic není.)

21. वृक्ष काष्ठ देखिलें। मनांत वाटें भूत आलें।

कांहींच नस्तां हडबडिलें। या नांव भ्रम २१ ॥

*vṛkṣa kāṣṭha dekhilerī | manānta vāṭerī bhūta ālerī |
kāmhīnca nastāṁ haḍabaḍilerī | yā nāmva bhrama || 21 ||*

When one sees this tree made of wood (*siddharameshwar maharaj*- the body is a walking, talking tree) and or when the mind feels that the elements are true; or when this ‘thing’ is not and the mind gets entangled then, there is this delusion of ‘I am’.

Jestliže někdo spatří strom ze dřeva (*Siddharaméšvar Maharádž*: Tělo je chodící, mluvící strom), anebo když mysl cítí, že elementy jsou skutečné; nebo když tato „věc“ není (přítomna) a mysl se nechá zmást a zaplést, potom tam je klam pocitu „já jsem“.

22. काच देखोन उदकांत पडे। कां सभा देखोन दर्पणीं पवाडे।

द्वार चुकोन भल्लीकडे जाणें या नांव भ्रम ॥ २२ ॥

*kāca dekhona udakānta paḍe | kāṁ sabhā dekhona darpaṇīm pavāḍe |
dvāra cukona bhaltīkaḍeṁ jāṇeṁ yā nāmva bhrama || 22 ||*

When one worries and falls into these water (ie. starts to conceive of a world of separate names and forms); or when due to desires, that place of the wise is perceived as this reflected image; or when one forgets the way and wanders towards the irrelevant then, there is this delusion of ‘I am’.

Jestliže se někdo strachuje a upadne do těchto bažin (tj. začne si představovat svět oddělených jmen a forem); nebo když kvůli touhám je toto místo moudrých vnímáno jako odražený obraz; nebo když sejdete z cesty a zatouláte se k bezvýznamnému, potom tam je klam pocitu „já jsem“.

23. येक अस्तां येक वाटे। येक सांगतां येक निवटे।

येक दिसतां येक उठे। या नांव भ्रम ॥ २३ ॥

*yeka astāṁ yeka vāṭe | yeka sāṅgatāṁ yeka nivāṭe |
yeka disatāṁ yeka uṭhe | yā nāmva bhrama || 23 ||*



When there is that One *brahman* and this *jiva* is felt; or when there is that One beyond perception and this *jiva* appears; or when the One sees and that One wakes up then, there is this delusion of ‘I am’. (When there is One, what can be seen? When there is that One, how could It sleep?)

Když tu je Samojediné *Brahman* a je pocítován *džíva*; nebo když tu je Samojediné před/za samotným vnímáním a zjeví se *džíva*; nebo když Samojediné vnímá, a Ono se probudí, potom tu je klam pocitu „já jsem“. (Když tu je Samojediné, co dalšího může být viděno? Když tu je Samojediné, jak by Ono mohlo spát?)

24. आतां जें जें देइजेतें। तें तें पुढें पाविजेतें।
 मेलें माणुस भोजना येतें। या नांव भ्रम ॥ २४ ॥
ātām jem jem deijetēm | teṁ teṁ puḍheṁ pāvijetēm |
meleṁ māṇusa bhojanā yetēm | yā nāṁva bhrama || 24 ||

“Now this *mula maya* should be allowed to stay. Later that Reality will be acquired” (to not want to give up this knowledge); or if a dead man comes for *dinner then, there is this delusion of ‘I am’. *(It is a belief that the recently departed return to share a dinner with their loved ones)

„Nyní by mělo být dovoleno této *mula máje* zůstat zde. Později bude osvojena Skutečnost“ (*nechtít se vzdát poznání*); nebo jestliže přijde na večeři* mrtvý člověk, pak tu je klam pocitu „já jsem“. * (*Existuje pověra, že nedávno zesnulý/á se vrátí, aby se svou milovanou osobou společně povečeřel/a*).

25. ये जन्मींचें पुढिले जन्मीं। कांहीं येक पावेन मी।
 प्रीतीगुंतली मनुष्याचे नामीं। या नांव भ्रम ॥ २५ ॥
ye janmīṅcēṁ puḍhile janmīṅ | kāṁhīm yeka pāvena mī |
prītīguntalī maṇuṣyāce nāmīṅ | yā nāṁva bhrama || 25 ||

If one feels that this *‘I’ will attain that One within the ‘thing’ in this birth or in the next birth; or when love entraps one in this title of a man, then there is this delusion of ‘I am’. *(This ‘I’ can never attain that Reality; this ‘I’ has to be abandoned)

Jestliže cítíte, že iluzorní *„já“ dosáhne Jednoty uvnitř „věci“ v tomto nebo příštím zrození; nebo když vás jakožto muže/ženu chytí do pasti láska, pak tu je klam pocitu „já jsem“. * (*Toto „já“ nemůže nikdy dosáhnout Skutečnosti; „já“ musí být opuštěno*).

26. मेलें मनुष्य स्वप्ना आलें। तेणें कांहीं मागितलें।
 मनीं अखंड बैसलें। यानांव भ्रम ॥ २६ ॥
meleṁ maṇuṣya svapnā āleṁ | teṇēṁ kāṁhīm māgitalēṁ |
manīṅ akhaṁḍa baisaleṁ | yānāṁva bhrama || 26 ||

When a *dead man comes in this dream and due to this, the ‘I am’ starts to beg; or when that unbroken Reality takes delight idling in the mind then, there is this ‘I am’ of delusion. *(Another belief is that the recently departed will come to their loved ones via dreams. But this *jiva* is the dead man walking and he has appeared within this original dream of ‘I am’; then in this dream within the dream, this bliss of ‘I am’ begs for happiness)



Když se objeví mrtvý člověk ve snu* a kvůli tomu pocít „já jsem“ začne žebrot; nebo když se tato nepřetržitá Skutečnost vyžívá v zahálčivosti/tuposti mysli, potom tu je klam pocitu „já jsem“. *(Další pověrou je, že nedávno zesnulý/á navštíví svou milovanou osobu ve snu. Avšak tato osoba/džíva je chodící mrtvý člověk, který se objevil uvnitř prvotního snu pocitu „já jsem“; potom ve snu (druhotném) uvnitř (prvotního) snu blaženost pocitu „já jsem“ žadoní o štěstí).

27. अवघें मिथ्या म्हणोन बोले। आणि समर्थावरी मन चाले।

ज्ञाते वैभवे दपटले। या नांव भ्रम ॥ २७ ॥

avagheṁ mithyā mhaṇona bole | āṇi samarthāvarī mana cāle |
jñāte vaibhaveṁ dapaṭale | yā nāmva bhrama || 27 ||

When everything in this world is made false and this ‘I am’ is heard; or when the mind starts chattering on account of this power of ‘I am’; or when that Knower tries to touch this splendour of the ‘all’, then there is this delusion of ‘I am’.

Je-li vše v tomto světě falešné a (přesto) je pocít „já jsem“ vyslyšen; nebo když mysl začne brebentit kvůli této síle „já jsem“; nebo když se Znalec pokusí dotknout této vznešenosti universálního vědomí/„vše“, potom tu je klam pocitu „já jsem“.

28. कर्मठपणें ज्ञान विटे। कां ज्ञातेपणें बळें भ्रष्टे।

कोणीयेक सीमा फिटे। या नांव भ्रम ॥ २८ ॥

karmaṭhapaṇeṁ jñāna viṭe | kāṅ jñātepaṇeṁ baḷeṁ bhraṣṭe |
koṅīyeka sīmā phiṭe | yā nāmva bhrama || 28 ||

If one is overly attentive to the performance of ritual then, this knowledge gets spoiled (ie. one loses ones self in worldly matters); or if due to knowingness delusion grows stronger (ie. ego of knowledge); or if that One within this ‘all’ has been freed from its limitations then, there is this delusion of ‘I am’ (that One is ever free and therefore He is just dreaming that He is free)

Jestliže věnujete přílišnou pozornost provádění rituálů, potom se poznání zkazí (tj. člověk zabloudí ve světských záležitostech); nebo jestliže kvůli znalostem zesílí klam (tj. ego poznání); nebo když toto Samojediné uvnitř tohoto „vše“ je (konečně) osvobozené od svých omezení, potom tu je klam pocitu „já jsem“ (toto Samojediné je vždy osvobozené, a proto Ono je prostě snící, že je svobodné).

29. देहाभिमान। कर्माभिमान जात्याभिमान कुळाभिमान।

ज्ञानाभिमान मोक्षाभिमान। या नांव भ्रम ॥ २९ ॥

dehābhimāna | karmābhimāna jātyābhimāna kuḷābhimāna |
jñānābhimāna mokṣābhimāna | yā nāmva bhrama || 29 ||

When there is the ego of a body and the ego of an action; or when there is the ego of caste and the ego of family; or when there is the ego of knowledge and the ego of liberation; then there is this delusion of ‘I am’.

Když tu je ego těla a ego činnosti; nebo když tu je ego kasty a ego rodiny; nebo když tu je ego poznání a ego osvobození; potom tu je klam pocitu „já jsem“.



30. कैसा न्याय तो न कळे। केला अन्याने तो नाडले।
 उगाच अभिमानें खवळे। या नांव भ्रम ॥ ३० ॥
kaisā nyāya to na kaḷe | kelā anyāne to nāḍale |
ugāca abhimāneṁ khavaḷe | yā nāmva bhrama || 30 ||

If that *paramatma* does not understand what is justice then, that *paramatma* is trapped by making injustice; or if that still and silent Self is aroused by the ego then, there is this ‘I am’ of delusion. (Justice is to be the eternal Self; injustice is to take yourself to be a body)

Pokud *Paramátman* nechápe, co je spravedlnost, potom je Ono polapeno konáním bezpráví; nebo když toto klidné a tiché Já je vyburcováno egem, potom tu je klam „já jsem“. (Spravedlností je míněno být věčným Já; nespravedlností je míněno pokládat se za tělo).

31. मागील कांही आठवेना। पुढील विचार सुचेना।
 अखंड आरूढ अनुमाना। या नांव भ्रम ॥ ३१ ॥
māgīla kāmhi āṭhavenā | puḍhīla vicāra sucenā |
akhaṁḍa ārūḍha anumānā | yā nāmva bhrama || 31 ||

When this ‘thing’ that is previous to everything is not remembered or that thoughtless Self that comes after everything is not understood; or when that unbroken *parabrahman* is enwrapped in conjecture then, there is this delusion of ‘I am’.

Není-li tato „věc“, která všemu předchází, připomínána, nebo není-li toto bezmyšlenkové Já, které nastává po všem, pochopeno; nebo je-li toto nepřetržité *Parabrahman* zahaleno v domněnkách, potom tu je klam pocitu „já jsem“.

32. प्रचीतिविण औषध घेणे। प्रचित नस्ता पथ्य करणे।
 प्रचीतीविण ज्ञान सांगणें। या नांव भ्रम ॥ ३२ ॥
pracītivīṇa auśadha gheṇe | pracita nastā pathya karaṇe |
pracītivīṇa jñāna sāṅgaṇeṁ | yā nāmva bhrama || 32 ||

To accept the remedies that do not bring this ‘experience’ (ie. to do ‘many’ *sadhana*s); or to run after the experience of anything that is not this ‘experience’; or to think that you can become that Reality without being in this ‘experience’; then there is this delusion of ‘I am’.

Přijmout nápravy, které nepřinesou tuto „zkušenost“ (tj. provádět „mnoho různých“ *sádhana/praxí*); nebo se hnát za prožitky čehokoliv, co není touto „zkušeností“; potom tu je klam „já jsem“.

33. फळश्रुतीवीण प्रयोग। ज्ञानेवीण नुस्ता योग।
 उगाच शरीरें भोगिजे भोग। या नांव भ्रम ॥ ३३ ॥
phalaśrutīvīṇa prayoga | jñānevīṇa nustā yoga |
ugāca śarīreṁ bhogije bhoga | yā nāmva bhrama || 33 ||

To apply oneself to something that does not have this ‘experience’ as its fruit; or to merely do the *yoga* that lacks this knowledge; or when that ‘still and silent’ revels in the pleasures of the bodies (the gross and ‘all’ bodies) then, there is this delusion of ‘I



am’.

Věnovat se něčemu, co nemá tuto „zkušenost“ jako svůj plod; nebo prostě dělat jógu, která postrádá toto poznání; nebo když se toto „klidné a tiché“ oddává tělesným požitkům (**hrubého těla a všech těl**), potom tu je klam pocitu „já jsem“.

34. ब्रह्मा लिहितो अदृष्टीं आणि वाचून जाते सटी।
 ऐशा प्रकारीच्या गोष्टी। या नांव भ्रम ॥ ३४ ॥
brahmā lihito adṛṣṭīm āṇi vācūna jāte saṭī |
aiśā prakāricyā goṣṭī | yā nāmva bhrama || 34 ||

To think that lord *brahma* writes ones destiny upon the forehead or to believe that goddess *suti* comes to the child and reads this writing; or when this ‘story’ of God is all these superstitions, then there is this delusion of ‘I am’.

Myslet si, že pán *Brahma* píše váš osud na čelo či věřit tomu, že bohyně *Suti* přijde k dítěti a přečte mu tento napsaný osud; nebo když „příběh“ Boha je souhrn všech těch pověr; potom tu je klam pocitu „já jsem“.

35. उदंड भ्रम विसरला। अज्ञानजनी पैसावला।
 अल्प संकेतें बोलिला। कळावया कारणें ॥ ३५ ॥
udamḍa bhrama visaralā | ajñānajanī paisāvalā |
alpa saṅketeṁ bolilā | kalāvayā kāraṇeṁ || 35 ||

That vast *paramatma* has expanded into this delusion of the ‘I am’ and this delusion has grown in the company of the ignorant people (**with their ‘many’ concepts and superstitions**). Still in order to bring that *nirgun* understanding this little ‘I am’ has to be made. (**From this delusion of ‘I am’ there comes the ‘many’ delusions when one looks outward/down. Yet from this ‘I am’ delusion, that Reality, ie. the end of delusion, can be understood when one looks inward/up**)

Toto nekonečné *Paramátman* se rozšířilo do klamu „já jsem“ a tento klam vyrostl ve společnosti nevědomých lidí (**s jejich „mnoha“ koncepty a pověrami**). Přesto abychom dostali/vyvolali toto pochopení *nirguna*, pak to nepatrné „já jsem“ musí být vytvořeno (**Z tohoto klamu „já jsem“ přichází „mnoho“ klamů, jestliže se díváte navenek/dolů. Přesto z klamu „já jsem“ lze v případě, že nahlížíte dovnitř/nahoru pochopit Skutečnost, tj. konec klamu**).

36. भ्रमरूप विश्व स्वभावें। तेषु काये म्हणोन सांगावें।
 निर्गुण ब्रह्मावेगळें अघवें। भ्रमरूप ॥ ३६ ॥
bhramarūpa viśva svabhāveṁ | tēṣu kāye mhaṇona sāṅgāveṁ |
nirguṇa brahmāvegaleṁ aghaveṁ | bhramarūpa || 36 ||

When there is this gross creation made from this delusion of ‘I am’ then, how can ‘there’ be *brahman*? For other than that *nirgun brahman* everything is of the nature of delusion.

Když tu je toto hrubé stvoření utvořené z klamu „já jsem“, potom jak „tam“ může být *Brahman*? Neboť kromě *nirguna Brahman* je vše ve své podstatě klamem.



37. ज्ञातास नाही संसार। ऐसें बोलती अपार।
गत ज्ञात्याचे चमत्कार। या नांव भ्रम ॥ ३७ ॥
jñātāsa nāhīṁ saṁsāra | aiseṁ bolatī apāra |
gata jñātyāce camatkāra | yā nāmva bhrama || 37 ||

If it is said that the *gnyani* has no *samsar* because He is ‘speaking’ this ‘I am’; or if it is believed that the *gnyani* still performs miracles even after He has departed then, there is this delusion of ‘I am’. (That *gnyani* is *paramatma* and He is beyond this ‘speech’ of ‘I am’; He has escaped the clutches of *maya*)

Jestliže se říká, že *džňánin* nemá žádnou *samsáru*, protože On „hovoří“ tímto (jazykem) „já jsem“; nebo pokud panuje víra, že *džňánin* neustále provádí zázraky i po Svém odchodu z těla, pak je to klam „já jsem“ (*Džňánin* je *Paramátman* a On je za za/před touto „řečí“ pocitu „já jsem“; On unikl ze spárů *máji*).

38. येथें आशंका उठिली। ज्ञात्याची समधी पूजिली।
तेथें कांहीं प्रचीत आली। किंवा नाही ॥ ३८ ॥
yetherṁ āśankā uṭhīlī | jñātyācī samadhī pūjīlī |
tetherṁ kāmhīṁ pracīta ālī | kiṁvā nāhīṁ || 38 ||

Here a doubt arose. “If one worships the *samadhī* of a *gnyani* then, can some wonderful miracles not be experienced there?”

Zde vyvstala pochybnost. „Jestliže někdo uctívá *samádhi*/hrobku *džňánina*, může tam potom zakusit nějaké úžasné zázraky?“

39. तैसेचि अवतारी संपले। त्यांचेहि सामर्थ्य उदंड चाले।
तरी ते काये गुंतले। वासना धरूनि ॥ ३९ ॥
taiseci avatārī saṁpale | tyāñcehi sāmārthya udanḍa cāle |
tarī te kāye guṁtale | vāsanā dharūni || 39 ||

That vast *paramatma* (ie. the *gnyani*) has abandoned this ‘I am’. Still this power of that *paramatma* continues to have effect ‘here’. But how can He be entangled and holding this *vasana* (this desire to be)? (The *gnyani* does not take the touch of this power of knowledge and existence. Still the whole gross creation of the ignorant *jīva* has the support of this knowledge and it could not survive for a moment even without this existence)

Toto nekonečné *Paramátman* (tj. *džňánin*) opustilo pocit „já jsem“. Přesto síla *Paramátmanu* zde nepřestává mít „vliv“. Avšak jak by On mohl být zapleten a držet se této *vásány* (této touhy být)? (*Džňánin* se netkne této síly poznání a existence. Přesto celé hrubohmotné stvoření nevědomého *džívy* má oporu v podobě tohoto poznání a toto stvoření by nemohlo ani na okamžik přežít bez této existence)

40. ऐसी आशंका उद्भवली। समर्थ पाहिजे निरसिली।
इतुकेन हे समाप्त जाली। कथा भ्रमाची ॥ ४० ॥
aisī āśankā udbhavalī | samartherṁ pāhije nirasīlī |
itukena he samāpta jālī | kathā bhramācī || 40 ||

Such was the doubt that had arisen and this should be removed by the Master. Then



by thoughtlessness, this ‘story’ of delusion can be brought to a close.

Taková byla pochybnost, která vyvstala a ta by měla být odstraněna Mistrem/Guruem. Potom lze díky bez-myšlenkovosti tento „příběh“ o klamu uzavřít.

इति श्रीदासबोधे गुरुशिष्यसंवादे

भ्रमनिरूपणनाम समास सहावा ॥ ६ ॥ १०.६

iti śrīdāsabodhe guruśiṣyasamvāde

bhramanirūpaṇanāma samāsa sahāvā ॥ 6 ॥ 10.6

Tímto končí 6.kapitola 10.dášaky knihy Dásbódh s názvem „Promluva o klamu“.

Překlad z angličtiny – Aleš Adámek 2016



10.7 Promluva o bezžádostivé oddanosti (*saguna bhajan*)

समास सातवा : सगुणभजन

samāsa sātavā : saguṇabhajana

Discourse on *sagun bhajan* (desireless devotion)

|| Śrī Rām ||

1. अवतारादिक ज्ञानी संत। सारासारविचारें मुक्त।
त्यांचे सामर्थ्य चालत। कोण्या प्रकारें ॥ १ ॥
avatārādika jñānī san̄ta | sārāsāravīcāreṃ mukta |
tyāṃce sāmārthya cālata | koṇyā prakāreṃ || 1 ||

“Due to that thoughtless essence, this ‘I am’ etc. is set free from its confines and there is the *gnyani* and Saint. But does their power continue to work?”

„Díky bezmyšlenkovité esenci je toto „já jsem“ uvolněno ze svých omezení a je zde *Džňánin* a Světěc. Pokračuje však dále jejich síla.“

2. हें श्रोतयांची आशंका। पाहातां प्रश्न केला निका।
सावध होऊन ऐका। म्हणे वक्ता ॥ २ ॥
heṃ śrotayāṃcī āśaṅkā | pāhātāṃ praśna kelā nikā |
sāvadhā hoūna aikā | mhaṇe vaktā || 2 ||

That thoughtless *swarup* had become this doubt of the listener. But if one understands that thoughtless *swarup* then, this question will not be asked. Therefore be alert and listen, says the speaker ([leave off every concept and then no questions will arise](#)).

Tato bezmyšlenkovitá *svarúpa* se stala pochybností posluchače. Jestliže ale pochopíte bezmyšlenkovitou *svarúpu*, pak nebude tato otázka kladena. Proto buďte pozorní a naslouchejte, říká řečník ([zahodte každý koncept a pak žádné otázky nevyvstanou](#)).

3. ज्ञानी मुक्त होऊन गेले। मागें त्यांचे सामर्थ्य चाले।
परंतु ते नाही आले। वासना धरूनी ॥ ३ ॥
jñānī mukta hoūna gele | māgeṃ tyāṃce sāmārthya cāle |
paraṃtu te nāhī āle | vāsana dharūnī || 3 ||

The *gnyani* has achieved liberation and gone and afterwards this power of that *para-*



matma (ie. *gnyani*) continues to work. But He is that Reality and cannot come back again by holding this desire/*vasana* to be (the whole world functions and is caught in this knowledge of *maya*. On account of this *vasana*, ie. the desire to be, every creature takes birth again and again. Only the *gnyani* has freed Himself from this *vasana* and is liberated). (*maharaj* – how can I come back, I don't exist)

Džňánin dořel osvobození a odeřel (odeřla myřlenka jsem *Džňánin*) a následně tato síla *Paramátman* (*Džňánin*) pokračuje v činnosti. On je však Skutečností a nemůže se znovu vracet a držet se této touhy/*vásany* „být“ (celý svět funguje a je chycen v tomto poznání máji. Kvůli této *vásaně*, tj. touze být, se každá bytost rodí znovu a znovu. Jedině *Džňánin* se z této touhy uvolnil a je osvobozen.) (Maharadž – Jak se mohu vracet? Já neexistuji.)

4. लोकांस होतो चमत्कार। लोक मानिती साचार।
परंतु याचा विचार। पाहिला पाहिजे ॥ ४ ॥
lokāṁsa hoto camatkāra | loka mānitī sācāra |
paraṁtu yācā vicāra | pāhilā pāhije || 4 ||

Miracles appear to people and they believe that they are true. Therefore thoughtlessness should be understood (and then no so-called miracles will appear).

Lidem se zjevují zázraky a oni je považují za skutečné. Proto by měla být pochopena bez-myšlenkovitost (pak se nebudou objevovat žádné takzvané zázraky).

5. जीत अस्तां नेणों किती। जनामधें चमत्कार होती।
ऐसियाची सद्य प्रचिती। रोकडी पाहावी ॥ ५ ॥
jīta astāṁ neṇoṁ kitī | janāmadheṁ camatkāra hotī |
aisiyācī sadya pracitī | rokaḍī pāhāvī || 5 ||

If while living one gives up these ‘many’ names and forms and this ‘I am’ that supports this world appears, then this should be called a real miracle. And afterwards one should directly understand that thoughtless Self that is within this ever-present ‘experience’ (ie. miracle).

Jestliže se za života vzdáte „mnohosti“ jmen a forem a tohoto „já jsem“, které je podporou pro zjevení se tohoto světa, pak to by mělo být nazýváno skutečným zázrakem. Následně byste měli přímo pochopit bezmyšlenkovité „Já“, které je uvnitř této věčně přítomné „zkušenosti“ (tj. zázraku).

6. तो तरी आपण नाहीं गेला। लोकीं प्रत्यक्ष देखिला।
ऐसा चमत्कार जाला। यास काये म्हणावें ॥ ६ ॥
to tarī āpaṇa nāhīṁ gelā | lokīṁ pratyakṣa dekhilā |
aisā camatkāra jālā | yāsa kāye mhaṇāvēṁ || 6 ||

That *paramatma* is always there even if ‘you’ have not left, but in this world the people cannot see Him for they are staring through their senses (they cannot see this miracle nor can they see that *gnyani*; they can only see his body made of dust). Therefore when this miracle of ‘I am’ appears, one should *say nothing to this ‘speech’? (*maharaj*- keep mum!) *(The chattering mind will become quiet and this ‘speech’ will be heard when one understands that, these ‘many’ things have been created by my chattering mind



only)

Paramátman je vždy zde, i když jste „vy“ (myšlenka „já jsem“) neodešli, avšak v tomto světě Ho lidé vidět nemohou, jelikož nazírají skrze své smysly (nedokážou spatřit tento zázrak a ani *Džňánina*; dokážou vidět pouze jeho tělo vytvořené z prachu). Proto když se objeví tento zázrak „já jsem“, neměli byste říci na tuto „řeč“ nic? (*Maharádž* – držte pusy!) (Upovídáná mysl se utiší, a jakmile pochopíte, že „mnohost“ věcí byla vytvořena výhradně vaší brebentící myslí, tato „řeč“ bude slyšena.)

7. तरी तो लोकांचा भावार्थ। भाविकां देव येथार्थ।

अनेत्र कल्पना वेर्थ। कुतर्काची ॥ ७ ॥

tarī to lokāncā bhāvārtha | bhāvīkāṃ deva yethārtha |

anetra kalpanā vertha | kutarkācī || 7 ||

And when this *faith in this ‘speech’ becomes thoughtless then, the faithful truly become God. All else is really empty imagination and foolish fancy (*maharaj- they see gods and many things in their meditation, but they have a passionate mind*). *(*maharaj- what faith is required when you are He*)

A jen co se „víra v „řeč“ stane bezmyšlenkovitou, pak se upřímný hledající skutečně stane Bohem. Vše ostatní je vskutku prázdnou imaginací a hloupou představou. (*Maharádž* – ve své meditaci adepti spatřují bohy a mnoho věcí, avšak mají vášnivou mysl) (*Maharádž* – jaká víra je zapotřebí, když jste On)

8. आवडे तें स्वप्नीं देखिलें। तरीकाय तेथून आलें।

म्हणाल तेणें आठविलें। तरी द्रव्य कां दिसे ॥ ८ ॥

āvāḍe teṅ svapnīṅ dekhilēṅ | tarīkāya tethūna ālēṅ |

mhaṅāla teṅēṅ āṭhāvilēṅ | tarī dravya kāṅ diṣe || 8 ||

Though one may wish to percieve that Reality in this ‘all’ dream still, how can that Reality ever leave ‘there’? (If you try to see that Reality then, you will see something else ie. the ‘all’ of this original dream; then you see your reflection. Therefore every desire should be abandoned, even this dream and the desire to be that Reality) And if due to this dream, one was to say that that Reality was being remembered still, this is only objective knowledge that is being seen (then we create another dream within this original dream and we may say we seen a wonderful miracle at the *gnyani’s samadhi*. But that Reality cannot be remembered nor can it be imagined by the mind. It was just our desire to see Him that brought about this apparation)?⁹

Třebaže si někdo může přát vnímat Skutečnost v tomto snu „vše“, přesto však, jak může tato Skutečnost kdy opustit toto „tam“? (Když se snažíte spatřit Skutečnost, tak uvidíte něco jiného, tj. původní sen tohoto „vše“; spatříte svůj odraz. Proto by měla být opuštěna každá touha, i tento sen a touha být touto Skutečností.) A pokud kvůli tomuto snu tvrdíte, že Skutečnost je pořád pamatována, jedná se pouze o objektivní poznání, které je chápáno (pak vytváříme jiný sen uvnitř původního snu a můžeme

⁹*siddhameshwar maharaj-* To acquire supernatural powers and to perform extra-ordinary miracles can only come about when one has become separate from the *swarup* at the source. It is just like creating another dream in the completely destructible strange dream that is the world. Therefore, aspirants of *paramartha* should not fall into the confusion of supernatural powers.



tvrdit, že při hrobce/*samádhi* *Džňánina* vidíme úžasné zázraky. Skutečnost však nelze být pamatována a ani si Ji nelze představit prostřednictvím mysli. Byla to jen naše touha spatřit Ho, která přinesla toto zjevení/zázraky).¹⁰

9. एवं आपली कल्पना। स्वप्नीं येती पदार्थ नाना।
परी ते पदार्थ चालतीना। अथवा आठऊ नाही ॥ ९ ॥
evam āpalī kalpanā | svapnīm yetī padārtha nānā |
parī te padārtha cālatīnā | athavā āṭhau nāhīm || 9 ||

Thus it is your imagination that ‘many’ things have appeared within this original dream of ‘I am’. But that Reality is not this moving ‘object’ nor is it a thing remembered.

Je to tedy vaše představa, že se v původním snu „já jsem“ objevila tato „mnohost“ věcí. Ale Skutečnost není tímto hybným objektem a ani věcí, jíž si lze pamatovat.

10. येथें तुटली आशंका। ज्ञात्यास जन्म कल्पूं नका।
उमजेना तरी विवेका। बरें पाहा ॥ १० ॥
yethem tuṭalī āśankā | jñātyāsa janma kalpūn nakā |
umajenā tarī vivekā | bareṁ pāhā || 10 ||

This doubt has been cleared up; one should not imagine rebirth for the *gnyani*. If you have not understood this *nirgun* then, *vivek* is required and thoughtlessness should be understood.

Pochybnost byla objasněna; neměli byste si představovat znovuzrození *Džňánina*. Pokud jste nepochopili tuto *nirgunu*, tak se žádá rozlišování/*vivéka* a měla by být pochopena bezmyšlenkovitost.

11. ज्ञानी मुक्त होऊन गेले। त्यांचें सामर्थ्य उगोचि चाले।
कां जे पुण्यमार्गे चालिलें। म्हणोनियां ॥ ११ ॥
jñānī mukta hoūna gele | tyānceṁ sāmārthya ugeci cāle |
kām je puṇyamārgeṁ cālileṁ | mhaṇoniyāṁ || 11 ||

That *gnyani* is liberated and gone and the power of that *gnyani* silently, effortlessly continues (as it always has).

Džňánin došel osvobození a odešel a Jeho síla v tichosti, bezsilovně pokračuje (tak jako vždy pokračovala).

12. याकारणें पुण्यमार्गे चालावें। भजन देवाचें वाढवावें।
न्याये सांडून न जावें। अन्यायमार्गे ॥ १२ ॥
yākāraṇeṁ puṇyamārgeṁ cālāveṁ | bhajana devāceṁ vāḍhavoāveṁ |
nyāye sāṁḍūna na jāveṁ | anyāyamārgeṁ || 12 ||

By means of this ‘I am’, you should walk on this path of great virtue and make this *sagun bhajan* of God expand. You should never let this conviction slip and go on the

¹⁰Komentář Šrí Siddharaméshwara Maharadže: K dosažení nadpřirozených sil a předvádění neobyčejných zázraků může dojít jedině tehdy, když se oddělíte od *svarūpy* ve zdroji. Je to jako vytvoření dalšího snu v naprosto zničitelném divném snu, jímž je svět. Proto by adepti *Paramarthy* neměli upadat do zmatku spjatým s nadpřirozenými silami.



roads of doubt.

Pomocí tohoto „já jsem“ byste měli kráčet po stezce šlechetné statečnosti a šířit tuto bezžádostivou oddanost Boha /*saguna bhadžan*. Nikdy byste neměli nechat toto přesvědčení upadnout a pokračovat po cestách pochybnosti.

13. नानापुरश्चरणं करावीं। नाना तीर्थाटणं फीरावीं।

नाना सामर्थ्यं वाढवावीं। वैराग्यबळें ॥ १३ ॥

*nānāpuraścaraṇeṁ karāvīm | nānā tīrthāṭaṇeṁ phīrāvīm |
nānā sāmārthyeṁ vāḍhavāvīm | vairāgyabaḷeṁ || 13 ||*

The ‘many’ should make this *mantra* (‘I am He’) and the ‘many’ should make this pilgrimage to ‘I am’; the ‘many’ should make this power grow, through powerful renunciation/*vairagya*.

„Mnohost“ by měla provádět/opakovat mantru (Já jsem On) a měla by vykonávat pout do „já jsem“; mnohost“ by měla nechat tuto sílu narůstat prostřednictvím intenzivního zřeknutí/*vajrágja*.

14. निश्चये बैसे वस्तूकडे। तरी ज्ञानमार्गोहि सामर्थ्य चढे।

कोणीयेक येकांत मोडे। ऐसें न करावें ॥ १४ ॥

*nīścaye bāise vastūkaḍe | tarī jñānamārgoḥi sāmārthya caḍhe |
koṇīyeka yekānta moḍe | aiseṁ na karāveṁ || 14 ||*

*And when there is the conviction of that Self (I do not exist), then on this path of knowledge your power will grow. You are that One within everyone and your ‘aleness’ should never be broken. (*maharaj- be out of the clutches of thoughts*) *(*siddharameshwar maharaj gave many lectures on this one verse*)

*Jakmile je zde přesvědčení o „Já“ (Já neexistuji), pak bude na této cestě poznání vaše síla narůstat. Vy jste tím Jedním uvnitř každého a vaše „osamocenost“ by neměla být nikdy přerušena. (*Randžit Maharádž: držte se ze spárů myšlenek*) *(*Siddharaméšvar Maharádž věnoval tomuto jednomu verši mnoho promluv.*)

15. येक गुरु येक देव। कोठें तरी असावा भाव।

भावार्थ नस्तां वावा। सर्व कांहीं ॥ १५ ॥

*yeka guru yeka deva | koṭheṁ tarī asāvā bhāva |
bhāvārtha nastāṁ vāva | sarva kāmhīm || 15 ||*

One’s faith should either be placed in *guru* or God (ie. *purush*). Otherwise without this faith, there is this vain and empty ‘all thing’ (this ‘all’ vainly speaks ‘I am He’).

Vaše víra by měla být ukotvena buď v *Guruovi* nebo Bohu (tj. *puruša*). Bez této víry tu jinak zůstane marná a prázdná „věc všeho“ (toto „vše“ marně tvrdí „Já jsem On“)

16. निर्गुणीं ज्ञान जालें। म्हणोन सगुण अलक्ष केलें।

तरी तें ज्ञातें नागवलें। दोहिकडे ॥ १६ ॥

*nīrguṇīm jñāna jāleṁ | mhaṇona saguṇa alakṣa keleṁ |
tarī teṁ jñāteṁ nāgavaleṁ | dohirikaḍe || 16 ||*



Then in that *nirgun* there has appeared this knowledge. Therefore this *sagun* knowledge should be made that *imperceptible *brahman* (*sagun* should be dissolved in *nirgun*). But if that Reality gets plundered then, there is this known in the possession of *purush/prakruti* (then again duality arises; the Knower/*purush* and the known/*prakruti*).

Takže, v *nirguně* se objevilo toto poznání. *Saguna* poznání by proto mělo být učiněno nevnímátným *Brahman* (*saguna* by se měla rozplynout v *nirguně*). Ale pokud je Skutečnost vypleněna, je tu ono „poznané“ ve vlastnictví *puruši/prakrti* (pak vyvstává opět dualita; Znalec/*puruša* a poznané/*prakrti*)

17. नाही भक्ती नाही ज्ञान। मधेच पैसावला अभिमान।
 म्हणोनियां जपध्यान। सांडूच नये ॥ १७ ॥
nāhīm bhaktī nāhīm jñāna | madhemca paisāvalā abhimāna |
mhaṇoniyāṁ japadhyāna | sāmḍūmca naye || 17 ||

And if there is no devotion and no knowledge then, the pride of the body comes in between that *purush* and His *prakruti*. Therefore this repetition of ‘I am’ should not be left.

Není-li zde žádná oddanost a žádné poznání, pak vstoupí mezi *purušu* a Jeho *prakrti* pýcha na tělo. Proto by nemělo být od opakování „já jsem“ upuštěno.

18. सांडील सगुणभजनासी। तरी तो ज्ञाता परी अपेसी।
 म्हणोनियां सगुणभजनासी। सांडूच नये ॥ १८ ॥
sāmḍīla saguṇabhajanāsī | tarī to jñātā parī apesī |
mhaṇoniyāṁ saguṇabhajanāsī | sāmḍūmca naye || 18 ||

When that Knower lets slip this *sagun bhajan* of God then, he will be a failure (one may understand *sagun* devotion but if faith in lacking then, one will tumble down into body consciousness once more; *maharaj-* faith in Yourself is the best). Therefore this *sagun bhajan* should never be given up. (*sagun bhajan* ie. effortless knowing, will leave of its own accord when the *nirgun* understanding comes; but if it is not maintained and increased then, one will suddenly be swept away in *maya*’s flood)

Když Znalec vypustí bezžádostivou oddanost (*saguna bhadžan*), pak selže (člověk může pochopit oddanost *saguna*, avšak jestliže chybí víra, pak se opět propadne do tělesného vědomí; *Maharádž* – víra v „Já“ (Sebe sama) je nejlepší). Proto by neměla být bezžádostivá oddanost/*saguna bhadžan* nikdy zanechána (jakmile přijde pochopení *nirguna*, bezžádostivá oddanost, tj. bezusilovné poznání, by mělo být ponecháno sobě samému; jestliže není pochopení *nirguna* udržováno a zvěšováno, pak budete náhle smeteni záplavou *máji*.)

19. निःकाम बुद्धीचिया भजना। त्रैलोकीं नाही तुळणा।
 समर्थेविण घडेना। निःकाम भजन ॥ १९ ॥
niḥkāma buddhīciyā bhajānā | trailokīm nāhīm tuḷaṇā |
samarthemviṇa ghaḍenā | niḥkāma bhajāna || 19 ||

There is no equal in the three worlds to this *sagun bhajan* done with a desireless *buddhi*. But without the Master that desireless *bhajan* will not be fully accomplished.



Ve třech světech se této oddanosti/*saguna bhadžan* prováděné bezžádostivým intelektem/*budhi* nic nevyrovná. Bez Mistra však nebude tato bezžádostivá oddanost plně završena.

20. कामनेनें फळ घडे। निःकाम भजनें भगवंत जोडे।

फळभगवंता कोणीकडे। महदांतर ॥ २० ॥

kāmaneneriṃ phala ghaḍe | niḥkāma bhajanerī bhagavaranta joḍe | phalabhagavarantā koṇīkaḍe | mahadāntara || 20 ||

When *bhajans* are performed with desire then, that fruit may be acquired but when there is desireless *bhajan* then, there will be union with God. Still understand that between these fruits and God there is this great intervening space of the ‘all’.

Jestliže jsou *bhadžany* prováděny s touhou, pak tohoto ovoce/plodů může být dosaženo, avšak jakmile je zde bezžádostivá oddanost, pak tu bude jednota s Bohem. Přesto pochopte, že mezi tímto ovocem/plody a Bohem je obrovský ležící prostor tohoto „vše“.

21. नाना फळे देवापासी। आणी फळ अंतरीं भगवंतासी।

याकारणें परमेश्वरासी। निःकाम भजावें ॥ २१ ॥

nānā phale devāpāsī | āṇī phala antarīṃ bhagavarantāsī | yākāraṇeṃ parameśvarāsī | niḥkāma bhajāveṃ || 21 ||

‘Many’ fruits are in the possession of God but God is the true fruit that is hidden within this ‘all’. Therefore by the means of this ‘speech’, there should be this desireless *bhajan* to *parameshwara* (beyond *ishwara/purush*; I do not even want to know; I do not even want to be).

Ve vlastnictví Boha je „mnohost“ ovoce, avšak Bůh je tím pravým ovocem, které je ukryto uvnitř tohoto „vše“. Proto by zde díky této „řeči“ měla být bezžádostivá oddanost k *Paraméšvarovi* (a to mimo oblast *išvary/puruši*, což znamená, že by tu mělo být – že dokonce nechci ani poznávat a nechci ani být).

22. निःकामभजनाचें फळ आगळे। सामर्थ्य चढे मर्यादावेगळें।

तेथें बापुडी फळें। कोणीकडे ॥ २२ ॥

niḥkāmabhajanācheṃ phala āgale | sāmartya caḍhe maryādāvegaleṃ |

tetheṃ bāpuḍī phaleṃ | koṇīkaḍe || 22 || That fruit of desireless *bhajan* is so great, that one’s power grows beyond all limits. What are these fruits acquired by the poor and helpless *jivas* compared to that fruit of *brahman*?

That fruit of desireless *bhajan* is so great, that one’s power grows beyond all limits. What are these fruits acquired by the poor and helpless *jivas* compared to that fruit of *brahman*?

Toto ovoce/tyto plody bezžádostivé oddanosti/*saguna bhadžan* jsou tak obrovské, že se vaše síla rozroste mimo všechny hranice. Jaké jsou plody dosažené ubohými a bezmocnými individualitami/*džíva* v porovnání s plody *Brahman*?

23. भक्ते जें मनीं धरावें। तें देवें आपणचि करावें।

तेथें वेगळें भावावें। नलगे कदा ॥ २३ ॥

bhakteṃ jeṃ manīṃ dharāveṃ | teṃ deveṃ āpaṇaci karāveṃ |



tetheriṁ vegaleriṁ bhāvāveriṁ | nalage kadā || 23 ||

If the devotee holds this ‘I am’ in the mind then, he becomes himself God. Therefore ‘there’ the feeling of separateness should never be allowed to rise (ie. [desireless](#)).

Pokud si oddaný drží v mysli toto „já jsem“, stává se sám Bohem. Tudíž by „tam“ nikdy nemělo být dovoleno, aby vyvstala oddělenost (tj. [má „tam“ být bezžádostivost](#)).

24. दोनी सामर्थ्ये येक होतां। काळास नाटोपे सर्वथा।
तेथें इतरांसी कोण कथा। कीटकन्याये॥ २४॥
donī sāmarthyē yeka hotāṁ | kālāsa nāṭope sarvathā |
tetheriṁ itarāṁsī koṇa kathā | kīṭakanyāyēṁ || 24 ||

When this power that is within this *prakṛuti/puruṣh* becomes that One God then, death can never touch one. And in *brahman*, this story of the ‘all’ is like a small insect.

Když se síla, která je uvnitř *prakti/puruša* stane zajedno s Bohem, pak se vás nikdy nedotkne smrt. V *Brahman* je pak podstata/příběh univerzálního vědomí/„vše“ totéž jako nepatrný hmyz.

25. म्हणोनि निःकाम भजन। वरी विशेष ब्रह्मज्ञान।
तयास तुळितां त्रिभुवन। उणें वाटे॥ २५॥
mhaṇoni niḥkāma bhajana | varī viśeṣa brahmajñāna |
tayāsa tuḷitāṁ tribhuvana | uṇeṁ vāṭe || 25 ||

Therefore, desireless worship/*bhajan* (ie. [I want nothing from this world, I don’t even want knowledge](#)) should be maintained until that pure knowledge of *brahman* has been acquired. These three worlds pale in comparison to that Reality.

Proto by měla být bezžádostivá oddanost/*bhadžan* (tj. [nechci nic z tohoto světa, nechci ani poznání](#)) udržována, dokud není dosaženo ryzího poznání *Brahman*. Tři světy v porovnání se Skutečností zcela vyblednou.

26. येथें बुद्धीचा प्रकाश। आणिक न चढे विशेष।
प्रताप कीर्ती आणी येश। निरंतर॥ २६॥
yetheriṁ buddhīcā prakāśa | āṇika na caḍhe viśeṣa |
pratāpa kīrtī āṇī yeśa | niraṁtara || 26 ||

‘Here’ in *sagun*, the light of the *buddhi* has not ascended to that pure knowledge. But this glory, pervasiveness and success of ‘I am’ is that *parabrahman* ([therefore maintain this understanding until that God is achieved](#))

„Zde“ v *saguně*, světlo intelektu nevystoupalo k ryzímu poznání. Tato vznešenost, všudypřítomnost a úspěch „já jsem“ je však tímto *Parabrahman* ([proto udržujte toto poznání, dokud není dosaženo Boha](#))

27. निरूपणाचा विचार। आणी हरिकथेचा गजर।
तेथें होती तत्पर। प्राणीमात्र॥ २७॥
nirūpaṇācā vicāra | āṇī harikathecā gajara |
tetheriṁ hotī tatpara | prāṇīmātra || 27 ||



When the roar of His song leads to that thoughtless discourse then, the one who was only in the *prana* gets absorbed ‘there’. (*maharaj*- roar like a lion, ‘I am He’)

Když řev/burácení Jeho písňe dojde do této bezmyšlenkovité promluvy, ten, kdo byl pouze v *práně* se absorbuje „tam“ (*Maharádž* – řvěte jako lev; Já jsem On)

28. जेथें भ्रष्टाकार घडेना। तो परमार्थहि दडेना।
समाधान विघडेना। निश्चयाचें ॥ २८ ॥
jethem bhrashtākāra ghaḍenā | to paramārthahi daḍenā |
samādhāna viḡhaḍenā | niścayācēṁ || 28 ||

Then the confusion of delusion ‘here’ does not appear. Then that *paramarth* is not hidden and complete contentment is not spoiled.

Pak se zmatenost z klamu „zde“ neobjeví. Potom není Skutečnost/*paramārtha* skryta a úplná spokojenost není poskvrněna.

29. सारासारव्हिचार करणें। न्याये अन्याये अखंड पाहाणें।
बुद्धि भगवंताचें देणें। पालटेना ॥ २९ ॥
sārāsāravhicāra karaṇeṁ | nyāye anyāye akharṇḍa pāhāṇeṁ |
buddhi bhagavaṁtācēṁ deṇeṁ | pālaṭenā || 29 ||

By discriminating continuously between justice and injustice, thoughtlessness is imbibed and you are given the *buddhi* of God and that never turns or changes.

Díky neustálému rozlišování mezi správným a nesprávným, se ve vás ukotví bezmyšlenkovitost a obdržíte intelekt/*buddhi* Boha; ten se pak nikdy neobrátil nebo nikdy nezmění.

30. भक्त भगवंतीं अनन्य। त्यासी बुद्धी देतो आपण।
येदर्थी भगवद्वचन। सावध ऐका ॥ ३० ॥
bhakta bhagavaṁtīṁ ananya | tyāsī buddhī deto āpaṇa |
yedarthīṁ bhagavadvacana | sāvadhā aikā || 30 ||

When the devotee is totally inseparable from God then, that *paramatma* gives its own *buddhi* to that *paramatma*. For this reason there is to be this *sagun* ‘speech’ of God. Therefore be ever alert and listen.

Když je oddaný naprosto neodlučný od Boha, pak Skutečnost/*Paramátman* předá svůj vlastní intelekt/*buddhi* Sobě samé/*Paramátman*. Z tohoto důvodu tu musí být tato „řeč“ Boha *saguna*. Proto buďte bdělí a naslouchejte.

॥ श्लोकार्घ ॥
ददामि बुद्धियोगं तं येन मामुपयांति ते ॥
॥ ślokārdha ॥
dadāmi buddhiyogaṁ taṁ yena māmupayānti te ||

|| half-shloka ||
I, myself gave them the intelligence by which they came unto me.



|| pŭl šlóky ||

*Já sám jsem jim předal inteligenci, díky níž přijdou ke mně.

*(*Bhagavadgíta* 10.10)

31. म्हणौन सगुण भजन। वरी विशेष ब्रह्मज्ञान।

प्रत्ययाचें समाधान। दुर्लभ जर्गी॥ ३१॥

mhaṇauna saguṇa bhajana | varī viśeṣa brahmajñāna |

pratyayāceri samādhāna | durllabha jagīrī || 31 ||

This *sagun bhajan* should be performed until there is that pure knowledge of *brahman*. Then there is the complete contentment of that *nirgun*, the most difficult to gain in this world (if you stay in this world then, He is most difficult to attain).

Tato bezžádostivá oddanost/*saguna bhadžan* by měla být prováděna, dokud tu není ryzí poznání Brahman. Pak je zde naprostá spokojenost této *nirguny*, jíž dosáhnout je v tomto světě nejobtížněji (pokud zůstanete v tomto světě, pak dosažení Jeho je nejobtížnější.)

इति श्रीदासबोधे गुरुशिष्यसंवादे

सगुणभजननिरूपणनाम समास सातवा ॥ ७॥ १०.७

iti śrīdāsabodhe guruśiṣyasamvāde

saguṇabhajanānirūpaṇanāma samāsa sātavā || 7 || 10.7

Tímto končí 7.kapitola 10.dášaky knihy Dásbódh s názvem „Promluva o bezžádostivé oddanosti (saguna bhadžan)“.

Překlad z angličtiny – Gabriela Adámková 2016

10.8 Přednáška o *saguně* (Zapomeň na vše a je tu On)

समास आठवा : प्रचीतनिरूपण

samāsa aṭhavā : pracītanirūpaṇa

The *Sagun* Discourse (forget everything and He is there)

|| Śrī Rām ||

1. ऐका प्रचित्तीचीं लक्षणें। प्रचित पाहेल तें शाहाणें।

येर वेडे दैन्यवाणे। प्रचित्तीविण ॥ १ ॥

aikā pracittīcīṁ lakṣaṇeṁ | pracita pāhela teṁ śāhāṇeṁ |

yera veḍe dainyavāṇe | pracittīviṇa || 1 ||

If you listen with the attention of this ‘experience’, then through wisdom, this *sagun* will reach that Reality. The rest who are without this ‘experience’, foolishly chase after sense objects and make themselves miserable.

Nasloucháš-li ukotven v této „zkušenosti“, potom může vskutku dojít k tomu, že *saguna* dosáhne Skutečnosti. Ostatní, kteří tuto „zkušenost“ nemají, jsou zbláznění do smyslových objektů a to jim přináší jen nezměrné utrpení.

2. नाना रत्नें नाना नाणीं। परीक्षून न घेतां हानी।

प्रचित न येतां निरूपणीं। बैसोंच नये ॥ २ ॥

nānā ratneṁ nānā nāṇīṁ | parikṣūna na ghetāṁ hānī |

pracita na yetāṁ nirūpaṇīṁ | bhaiṣōṅca naye || 2 ||

If the ‘many’ jewels and the ‘many’ wealths are properly examined then, you will not have to suffer anymore. Therefore do not take delight in any discourse which does not bring this ‘experience’.

Pokud pečlivě prozkoumáš podstatu „mnohých“ drahokamů a „mnoha“ bohatství, tak už nebudeš muset dál trpět. A proto se nikdy nepouštěj do debat, které ti nepřinášejí tuto „zkušenost“.

3. सुरंग शस्त्र दमून पाहिलें। बरें पाहातां प्रचित्तीस आले।

तरी मग पाहिजे घेतलें। जाणते पुरुषीं ॥ ३ ॥

surāṅga śastra damūna pāhileṁ | bareṁ pāhātāṁ pracittīsa āle |



tarī maga pāhije ghetaleṃ | jāṇate puruṣīm || 3 ||

When you become weary of these ‘prison glories’ then, the understanding of this ‘experience’ can come. And afterwards, by simply remaining with this knowing one should accept the thoughtlessness of that *puruṣh*.

Až tě omrzí velkolepost tvého vězení, potom může přijít pochopení této „zkušenosti“. A když potom jednoduše setrváš v tomto poznání, nebude už těžké osvojit si bezmyšlenkovitost *Puruši*.

4. बीज उगवेलसैं पाहावें। तरी मग द्रव्य घालून घ्यावें।
प्रचित्त आलियां ऐकावें। निरूपण ॥ ४ ॥

*bīja ugavelaseṃ pāhāveṃ | tarī maga dravya ghālūna ghyāveṃ |
pracita āliyaṃ aikāveṃ | nirūpaṇa || 4 ||*

The *sprouting of this seed of knowledge should be understood and then this objectification can be thrown away. And when this *sagun* ‘experience’ comes then, one should listen to that discourse only. *(*maharaj*-‘knowledge is the sprout house of the world’; Understand that knowledge or *mula maya* is the seed and from this seed there comes a sprout; this is the arising of a thought or concept and then there is the naming of the ‘many’ forms that bring this gross world)

Musí v tobě *vyklíčit semínko poznání, a potom může být odhozen zlovyk vytváření objektů. A jakmile přijde tato *saguna* „zkušenost“, měl bys už naslouchat jenom její řeči. *(*Randžit Mahárádž* – „poznání je semenišťem světa“. Pochop, že poznání, čili *mula mája*, je semenem a ze semene vzejde klíček. Tím vzniká myšlenka či koncept a nastává vytváření a pojmenovávání „mnoha“ forem, které vytvářejí tento hrubý svět.)

5. देही आरोग्यता जाली। ऐसी जना प्रचित्त आली।
तरी मग आगत्य घेतली। पाहिजे मात्रा ॥ ५ ॥

*dehīm ārogyatā jālī | aisī janā pracita ālī |
tarī maga āgatya ghetalī | pāhije mātrā || 5 ||*

If while in this body, this *sagun* ‘experience’ can bring freedom from this disease of body consciousness then, that man should completely accept this medicine of ‘I am He’ (if you understand once then, why can you not always understand?).

Jestliže dokáže tato *saguna* „zkušenost“ vyvolat v nějakém člověku osvobození od nemoci tělesného vědomí, potom by takový člověk měl zcela přijmout tento lék „já jsem On“. (Když pochopíš jednou, tak proč bys nemohl chápat pořád?)

6. प्रचितीविण औषध घेणें। तरी मग धडचि विघडणें।
अनुमानें जें कार्य करणें। तेंचि मुखपण ॥ ६ ॥

*pracitīviṇa auṣadha gheṇeṃ | tarī maga dhadaci vighaḍaṇeṃ |
anumāṇeṃ jeṃ kārya karaṇeṃ | teṃci murkhapaṇa || 6 ||*

But if you take a remedy that lacks this ‘experience’ then, this ‘all’ will get completely spoiled. For then that *mula maya* makes its action through conjecture and that Reality becomes foolish.



Ale jestliže spolkneš lék, který postrádá tuto „zkušenost“, potom je toto „vše“ zcela zničeno. Protože potom *mula mája* koná své činnosti na základě domněnek a to, co bylo Skutečností, nyní zhloupne.

7. प्रचितीस नाही आलें। आणि सुवर्ण करविलें।
तरी मग जाणावें ठकिलें। देखतदेखतां ॥ ७ ॥

*pracitīsa nāhīm āleṃ | āṇi suvarṇa karavileṃ |
tarī maga jāṇāveṃ ṭhakileṃ | dekhatadekhatām || 7 ||*

If this ‘experience’ has not come and this divine place of the ‘all’ has not been created then, you should know that you have been cheated in this life.

Pokud tato „zkušenost“ nepřijde a toto božské místo „vše“ není v tobě vytvořeno, potom bys měl vědět, že jsi byl v tomto životě oklamán.

8. शोधून पाहिल्याविण। कांहींतरी येक कारण।
होणार नाही निर्वाण। प्राणास घडे ॥ ८ ॥

*śodhūna pāhilyāviṇa | kāṃhīntarī yeka kāraṇa |
hoṇāra nāhīm nirvāṇa | prāṇāsa ghaḍe || 8 ||*

If this cause (ie. the seed of knowledge/‘thing’, that causes this world) and that One within this ‘thing’ are not understood by thorough searching then, that One will die in the *prana*.

Pokud není díky hledání pochopena tato příčina (tedy semínko poznání, které je příčinou tohoto světa) a pokud není pochopeno ono Jediné uvnitř této „věci“, potom toto Jediné umírá v *práně* (jako obyčejný *džíva*).

9. म्हणोनी अनुमानाचें कार्य। भल्यानीं कदापि करूं नये।
उपाय पाहतां अपाये। नेमस्त घडे ॥ ९ ॥

*mhaṇonī anumānācēṃ kārya | bhalyānīṃ kadāpi karūṃ naye |
upāya pāhatām apāye | nemasta ghaḍe || 9 ||*

Therefore the wise should never make their actions through conjecture, for such remedies are sure to be harmful (ie. they keep you in body consciousness).

A proto by moudrý člověk nikdy neměl konat své činy na základě domněnek, protože takové léky jsou dozajista škodlivé (tedy udržují tě v tělesném vědomí).

10. पाण्यांतील म्हैसीची साटी। करणें हें बुद्धिच खोटी।
शोधिल्याविण हिंपुटी। होणें घडे ॥ १० ॥

*pāṇyāntīla mhaisīcī sāṭī | karaṇeṃ heṃ buddhica khoṭī |
śodhilyāviṇa hiṃpuṭī | hoṇeṃ ghaḍe || 10 ||*

For when this ‘frame filled with water’ of a lazy and gluttonous man does the actions, then thoughtlessness becomes his deceitful *buddhi*. Therefore understand that without careful examination, the confusion of body consciousness will not go away.

Protože když tento „rámec naplněný vodou“, tedy líný a nenasytný člověk koná své činy, tak to znamená, že bez-myšlenkovitost poklesla na úroveň pouhého zrádného



intelektu/*buddhi*. A proto pochop, že bez pečlivého zkoumání nemůže klam tělesného vědomí odejít.

11. विश्वासें घर घेतलें। ऐसैं किती नाहीं ऐकलें।

मैंदें मैंदावें केलें। परी तें शोधिलें पाहिजे ॥ ११ ॥

viśvāseṁ ghara ghetaleṁ | aiseṁ kitī nāhīṁ aikaleṁ |

mair̥ṁdeṁ mair̥ṁdāveṁ keleṁ | parī teṁ śodhileṁ pāhije || 11 ||

Then one takes the ownership of this ‘house’/body on the word of another. ¹¹ Such is the deceit perpetuated by the cunning ego. Therefore the ‘many’ thoughts should never be listened to and that Reality should be searched out. *(*maharaj – this body is so faithless, I tell you. It will not even say ‘good-bye’*).

Potom se stane to, že se člověk na základě toho, co mu řekli druzí, ztotožní s tímto „domem“ těla. ¹² Takový je klam, ve kterém tě udržuje lstivé ego. A proto by člověk neměl nikdy naslouchat „mnohým“ myšlenkám a měl by hledat Skutečnost. (*Randžit Mahárádž – toto tělo je tak zrádné, to ti řeknu. Až budu odcházet, neřeknu mu ani „nazdar“.*)

12. शोधिल्याविण अन्नवस्त्र घेणें। तेणें प्राणास मुकणें।

लुटिक्याचा विश्वास धरणें। हेंचि मूर्खपण ॥ १२ ॥

śodhilyāviṇa annavastra gheṇeṁ | teṇeṁ prāṇāsa mukaṇeṁ |

laṭikyācā viśvāsa dharaṇeṁ | heṁci mūrkhapaṇa || 12 ||

If you accept the gross food without purifying it and if you accept this covering of a body as yours, then that Reality will be lost to the *prana*. If that thoughtless Self has faith in the false, then it has become foolish. (*This ‘I am’ is our real food and our covering is the sky; without these we could not live for a moment. If this gross body is carefully examined and understood, then only will it become this purified body of the*

¹¹ *siddharameshwar maharaj*- First someone who is deluded decides that, this is this and that is that and becomes the teacher of those born after him and teaches the same things to them. In this way, one makes their intellect as ‘expert’ as the other....A ‘wine-devotee’ sincerely believed that wine was the best reliever of hardship and it could eradicate all suffering and so to free all from suffering, he opened a wine bar and gave away wine free of charge. His sincere goal was to free the whole world from its suffering by getting everybody drunk like himself. Now if his action is considered benevolent, then the actions of mothers, fathers, teachers and masters etc., who are all blind-drunk on the wine of ignorance, can also be said to be benevolent. They tell their children and those who want to escape from the bondages of this worldly life, “Oh dear ones! Behave as your elders have behaved; take a wife and rear children; undertake back-breaking toil for them and thus live a ‘happy’ material life. That is the only true accomplishment in life. That other way called *paramartha*/Ultimate Accomplishment, is nothing but lies.”

¹² (*Siddharaméšvar Mahárádž – Na začátku někdo, kdo je sám nevědomý, nabude přesvědčení, že ví co a jak a stane se z něj učitel, který začne učit své následovníky a vštěpovat jim své teorie. Tím z nich udělá „experty“ jako je on sám... Jednou byl jeden „vyznavač vína“, který upřímně věřil tomu, že víno je tím nejlepším prostředkem k odstranění utrpení a dokáže zdolat každou bolest. Proto se rozhodl, že zbaví všechny lidi utrpení, a otevřel si vinný bar, kde začal zdarma nalévat lidem víno. Jeho upřímným cílem bylo osvobodit celý svět od utrpení tím, že každého opije, jako sám sebe. Takže pokud jeho konání pokládáme za milosrdné, měli bychom za milosrdné pokládat rovněž činy všech matek, otců, učitelů a mistrů, kteří jsou všichni zaslepeni opilostí vínem nevědomosti. Říkají svým dětem a všem, kdo chtějí uniknout ze zajetí pout světského života: „Milí zlatí! Chovejte se tak, jako vaši předkové. Pořídte si manželky a vychovávejte děti, neúnavně dřeďte do úmoru, abyste jim zajistili obživu a prožívejte tak „šťastný“ materiální život. To je jediný skutečný smysl a cíl života. Všechny řeči o tom, že tu je nějaký vyšší cíl zvaný *paramártha* (Nejvyšší dosažení) nejsou nic jiného než lži.)*



‘all’)

Pokud pozřete hrubé jídlo, které není očištěné, a pokud přijmete toto klamné ztotožnění s tělem, potom to znamená, že Skutečnost poklesla na úroveň prány. Pokud toto bezmyšlenkovité Já věří falešnému, znamená to, že zhlouplo. (Toto „já jsem“ je naším skutečným jídlem a naším přístřeškem je obloha/prostor. Bez nich bychom nemohli žít ani okamžik. Toto hrubé tělo musí být pečlivě prozkoumáno a pochopeno – jediné tehdy se stane pročištěným tělem tohoto „vše“.)

13. संगती चोराची धरितां। घात होईल तत्वता।
ठकु सिंतरु शोधितां। ठाई पडे ॥ १३ ॥
saṅgatī corācī dharitām | ghāta hoīla tatvatā |
ṭhaku simṭaru śodhitām | ṭhāim paḍe || 13 ||

If one keeps the company of the thief then, one is sure to be killed. This deceiver should be found out and his place should be avoided (*maharaj- mind is the thief*).

Stýká-li se člověk se zlodějem, je jisté, že bude zabit. Tento zrádce musí být odhalen a je nutné se mu vyhýbat. (*Randžit Mahárádž – mysl je zloděj*)

14. गैरसाळ तामगिरी। कोणी नवी मुद्रा करी।
नाना कपट परोपरीं। शोधून पाहावे ॥ १४ ॥
gairasāḷa tāmagirī | koṇī navī mudrā karī |
nānā kapaṭa paroparīṅ | śodhūna pāhāveṅ || 14 ||

There are these undisciplined ‘great’ men in saffron and within this ‘all’, they give some new **mudra* to perform (*therefore be He and leave all the ‘many’ remedies*); there are the ‘many’ fraudulent practices and these should be examined and understood. *(*A place of put your attention*)

Existuje mnoho „velkých“ mužů v oranžových šatech, kteří ti dají v rámci tohoto „vše“ nějakou novou **mudru*, kterou máš praktikovat. (*Tedy buď On a zapomeň na všechny takové „mnohé“ berličky*). Existuje „mnoho“ podvodných praktik, které bys měl prokouknout a pochopit, že jsou klamné. *(*Aby upoutali tvou pozornost*).

15. दिवाळखोराचा मांड। पाहातां वैभव दिसे उदंड।
परी तें अवघें थोतांड। भंड पुढें ॥ १५ ॥
divāḷakhorācā māṅḍa | pāhātām vaibhava dise udāṅḍa |
parī teṅ avagheṅ thotāṅḍa | bhaṅḍa puḍheṅ || 15 ||

There is this lavish and extravagant assembly place of the ‘all’ when you understood the glory of that *paramatma*. But when that vast *paramatma* sees through these eyes of flesh then, it becomes a false story made by your imagination and this leads you only into disgrace.

Pochopíš-li slávu a velikost *paramátma*, je tu náhle přítomno štědré a bohaté místo onoho „vše“. Ale když se toto nekonečné *paramátma* dívá očima tělesného vědomí, stane se z toho jen klamný příběh tvé představivosti, který má potupný konec.

16. तैसैं प्रचितीवीण ज्ञान। तेथें नाहीं समाधान।



करून बहुतांचा अनुमान। अन्हीत जालें ॥ १६ ॥
taiṣeṁ pracitīvīṇa jñāna | tetheṁ nāhīm samādhāna |
karūna bahutāṁcā anumāna | anhīta jāleṁ || 16 ||

Knowledge that is void of this *sagun* ‘experience’ will never bring the perfect contentment of ‘there’. By going along with these ‘many’ conjectures, this ‘experience’ will be made to suffer so much.

Poznání, které postrádá tuto *saguna* „zkušenost“, nikdy nepřináší dokonalou spokojenost onoho „tam“. Setrvávání ve světě „mnohých“ domněnek může přinést této „zkušenosti“ jen utrpení.

17. मंत्र यंत्र उपदेसिले। नेणतें प्राणी तें गोविलें।
 जैसें झांकून मारिलें। दुखणाईत ॥ १७ ॥
maṁtra yaṁtra upadesile | neṇaterṁ prāṇī teṁ govileṁ |
jaiṣeṁ jhāṁkūna māriṣeṁ | dukhaṅāṭta || 17 ||

Then *mantras* and *yantras* get taught and due to such ignorance, that Reality gets confined in the *prana*. They are about as much use as placing only a blanket on a patient dying of some terrible disease.

Člověk se potom učí jen různé *mantry* a *jantry* a kvůli takové nevědomosti je Skutečnost uvězněna v *práně*. Jejich účinek je asi takový, jako kdybychom se snažili vyléčit umírajícího člověka tím, že bychom ho přikryli prostěradlem.

18. वैद्य पाहिला परी कच्चा। तरी प्राण गेला पोराचा।
 येथें उपाये दुसऱ्याचा। काये चाले ॥ १८ ॥
vaidya pāhilā parī kaccā | tarī prāṇa gelā porācā |
yetheṁ upāye dusaṛyācā | kāye cāle || 18 ||

If a doctor lacking in this ‘experience’ examines one, then the *‘childish’ will surely die. Then this remedy of the ‘all’ is of what use? (A doctor can only help keep you in this body) *(We are like children playing; they take some stones and say this is a plate and this is a cup and this is a god etc; all imagination)

Nemá-li lékař potřebnou „zkušenost“, potom *dítě, které léčí, nejspíš zemře. K čemu je potom lék tohoto „vše“? (Lékař tě dokáže jen udržet v tomto těle) *(Jsme jako hrající si děti; ty si vezmou pár kamenů a říkají: tohle je talíř a tohle je hrnek a tohle je Bůh a tak dále. Všechno je to ale jen jejich představivost.)

19. दुःखें अंतरी झिजे। आणी वैद्य पुसतां लाजे।
 तरीच मग त्यासी साजे। आत्महत्यारेपण ॥ १९ ॥
duḥkheṁ antarī jhije | āṇī vaidya pusatām lāje |
tarīca maga tyāsī sāje | ātmahatyārepaṇa || 19 ||

Then in this inner space of ‘I am’ there is great suffering and if you feel too ashamed to get rid of that doctor (you feel ashamed of what the people might say if you walk on this path) then, you should be considered as a killer of your own *atma*.

Potom je v tomto vnitřním prostoru „já jsem“ veliké utrpení a pokud se stydíš se toho



lékaře zbavit (bojíš se toho, co by lidé řekli, kdybys šel touto cestou), pak bys měl být považován za vraha svého vlastního *átma*.

20. जाणत्यावरी गर्व केला। तरी नेणत्याकरितां बुडाला।
येथें कोणाचा घात जाला। बरें पाहा ॥ २० ॥
jāṇatyāvārī garva kelā | tarī neṇatyākariṭāṃ buḍālā |
yetheṃ koṇācā ghāta jālā | bareṃ pāhā || 20 ||

If you only shows off (“I know this and that”) before the Knower then, you will surely drown due to your ignorance. Then who is at a loss tell me? Therefore understand thoughtlessness.

Pokud se jen předvádíš a vyvyšuješ se nad někoho, kdo má skutečné sebepoznání („já znám tohle a tamto“), potom se jen utápíš ve své nevědomosti. Řekni mi, kdo z vás dvou tím utrpí ztrátu? A proto bys měl pochopit bez-myšlenkovitost.

21. पापाची खंडणा जाली। जन्मयातना चुकली।
ऐसी स्वयं प्रचित आली। म्हणजे बरें ॥ २१ ॥
pāpācī khaṇḍaṇā jālī | janmayātanā cukalī |
aisī svayem pracita ālī | mhaṇije bareṃ || 21 ||

Thoughtlessness is the banishing of sin; thoughtlessness is the forgetting of the miseries of birth; thoughtlessness will come naturally when you stay with this ‘experience’.

Bez-myšlenkovitost je odstraněním hříchu; bez-myšlenkovitost je zapomenutím na utrpení způsobené narozením; bez-myšlenkovitost přijde přirozeně sama, pokud budeš setrvalvat v této „zkušenosti“.

22. परमेश्वरास वोळखिलें। आपण कोणसें कळलें।
आत्मनिवेदन जालें। म्हणजे बरें ॥ २२ ॥
parameśvarāsa voḷakhileṃ | āpaṇa koṇaseṃ kaḷaleṃ |
ātmanivedana jāleṃ | mhaṇije bareṃ || 22 ||

parameśhvara can be recognised when you have understood who you are (ie. ‘I am knowledge’). For when this knowledge is surrendered to that *atma* there is the thoughtlessness of pure knowledge.

Paraméśvara může být poznán, pokud pochopíš, kdo jsi (tedy „já jsem poznání“). Protože pokud je toto poznání odevzdáno *átmanu*, je tu bez-myšlenkovitost čirého poznání.

23. ब्रह्मांड कोणें केलें। कासयाचें उभारलें।
मुख्य कर्त्यास वोळखिलें। म्हणजे बरें ॥ २३ ॥
brahmāṇḍa koṇeṃ keleṃ | kāsayāceṃ ubhāraleṃ |
mukhya kartyāsa voḷakhileṃ | mhaṇije bareṃ || 23 ||

If one understands who and how the *brahmāṇḍa* has built (this gross perceived universe was build from *prakṛuti* and objectification) then, the real ‘doer’ (*puruṣh*) can be recognized by thoughtlessness.



Pokud člověk pochopí, kdo a jak vytvořil *brahmánda* (tento hrubý vesmír byl stvořen z *prakruti* a objektivizace), potom může být díky bez-myšlenkovitosti poznán skutečný „konatel“ (*puruša*).

24. येथेंअनुमान राहिला। तरी परमार्थ केला तो वायां गेला।
प्राणी संशई बुडाला। प्रचितीविण ॥ २४ ॥
yethemanumāna rāhilā | tarī paramārtha kelā to vāyāṃ gelā |
prāṇī saṃśāīṃ buḍālā | pracitīviṇa || 24 ||

But if conjecture remains ‘here’ then, whatever *paramarth* is made will be worthless. For doubts will drown you in the *prana*, when there is not this ‘experience’.

Avšak jakmile „tu“ zůstávají pochybnosti a domněnky, potom je jakákoli *paramārtha* (duchovní cesta) neúčinná. Protože pochybnosti, pokud tu není tato „zkušenost“, tě stáhnou do *prány*.

25. हे परमार्थाचे वर्म। लटिके बोले तो अधम।
लटिके मानी तो अधमोद्धम। येथार्थ जाणावा ॥ २५ ॥
heṃ paramāsthācē vama | laṭikēṃ bole to adhamā |
laṭike mānī to adhamoddhama | yethārtha jāṇāvā || 25 ||

That thoughtless Self is the essence of *paramarth*. But if this ‘speech’ is falsified then, that thoughtless Self becomes a lowly body. Truly, one should know that when that *atma* accepts the false and is then proud of it, then there is the lowest of the low.

Toto bez-myšlenkovité Já je esencí *paramārthy*. Je-li však tato „řeč“ zpochybňována, potom se toto bez-myšlenkovité Já stane pouhým nízkým tělem. Vskutku, pochop, že pokud *átma* přijme to, co je falešné a ještě je na to hrdé, potom pokleslo a stalo se tím nejnižším z nejnižších.

26. येथें बोलण्याची जाली सीमा। नेणतां न कळे परमात्मा।
असत्य नाहीं सर्वोत्तमा। तूं जाणसी ॥ २६ ॥
yethēṃ bolanyācī jālī sīmā | neṇatāṃ na kaḷe paramātmā |
asatyā nāhīṃ sarvottamā | tūṃ jāṇasī || 26 ||

‘Here’ is the limit of this ‘speech’. If you are ignorant of this then, the *atma* cannot be understood. But know that when the untrue is not then, you are the greatest within this ‘all’.

„Tady“ bylo dosaženo hranic, kam tě může dovést tato „řeč“. Pokud si to neuvědomuješ, nemůžeš pochopit *paramátma*. Avšak věz, že pokud tu není nepravdivé, tak jsi tím nejvyšším uvnitř tohoto „vše“.

27. माझे उपासनेचा बडिवार। ज्ञान सांगावें साचार।
मिथ्या बोलतां उत्तर। प्रभूस लगे ॥ २७ ॥
mājhe upāsanecā baḍivāra | jñāna sāṅgāvēṃ sācāra |
mithyā bolatāṃ uttara | prabhūsa lage || 27 ||

‘Mine’ is the false pomp of worship and so there should be that thoughtlessness of true knowledge. For even this ‘speech’ of yours is not the true reply and then that Lord



will have to suffer. (You are that Lord but you forget Yourself and said 'I am'. But the truth is, 'me and mine' have no existence)

Pocit „moje“ při uctívání je jen falešnou okázalostí. A proto bys měl setrvávat v bezmyšlenkovitosti pravého poznání. Protože ani tato tvá „řeč“ není správnou odpovědí a potom ten, kdo je ve skutečnosti Pánem, prožívá utrpení. (To ty jsi Pánem, ale zapomněl jsi na Sebe a říkáš „já jsem“. Avšak ve skutečnosti žádné „já a moje“ neexistuje.)

28. म्हणोनि सत्यचि बोलिलें। कर्त्यास पाहिजे वोळखिलें।
 मायोद्भवाचें शोधिलें। पाहिजे मूळ॥ २८॥
mhaṇoni satyaci bolileṁ | kartyāsa pāhije voḷakhileṁ |
māyodbhavāceṁ śodhileṁ | pāhije mūḷa || 28 ||

The Truth has become this 'speech' and so the maker of this 'speech' should be recognized. Therefore the root of this rising of *maya* should be searched out and thoroughly understood.

Pravda se stala touto „řečí“, a proto musí být poznán ten, kdo tuto „řeč“ stvořil. Z toho důvodu je potřeba hledat a náležitě pochopit, co je kořenem vzniku této *máji*.

29. तेंचि पुढें नीरूपण। बोलिलेंचि बोलिलें प्रमाण।
 श्रोतीं सावध अंतःकर्ण। घातलेंचि घालावें॥ २९॥
teṁci puḍhēṁ nīrūpaṇa | bolileṁci bolileṁ pramaṇa |
śrotīṁ sāvadhā antaḥkarṇa | ghātaleṁci ghālāvēṁ || 29 ||

The Truth has become this *sagun* discourse. Still if this 'I am' is continuously made then, that Truth will be revealed. In the listener there should be this alert *antahkarana* and that which is already established should be established by you (ie. That which always is and only is should be realized).

Pravda se stala touto rozpravou *saguna*. Nicméně, pokud člověk setrvává neustále v „já jsem“, podaří se mu tuto Pravdu odhalit. V posluchači musí pracovat tato bdělá *antahkarana* a to, co tu vždy bylo, musí být v tobě odhaleno. (Tedy To, co tu vždy bylo, je a bude, musí být realizováno).

30. सूक्ष्म निरूपण लागलें। तेथें बोलिलेंचि मागुतें बोलिलें।
 श्रोत्यांस पाहिजे उमजलें। न्हणौनियां॥ ३०॥
sūkṣma nirūpaṇa lāgaleṁ | tetheṁ bolileṁci māguteṁ bolileṁ |
śrotiāṁsa pāhije umajaleṁ | nhaṇauniyāṁ || 30 ||

It is that *brahman* who has made this discourse of *maya* and so 'there' has become this 'I am' feeling and then afterwards, there was only this 'I am' and *brahman* was forgotten. Therefore the listener should understand that *nirgun* Truth.

Brahman stvořilo tuto rozpravu *máji* a kvůli tomu se ono „tam“ stalo tímto pocitem „já jsem“. Následně bylo *brahman* zapomenuto a zůstalo tu jen „já jsem“. A proto by měl posluchač pochopit tuto *nirguna* Pravdu.

31. प्रचित पाहातां निकट। उडोन जाती परिपाठ।
 म्हणोनि हे खटपट। करणें लागे॥ ३१॥



*pracita pāhātām nikāṭa | uḍona jāti paripāṭha |
mhaṇoni he khaṭapaṭa | karaṇem lāge || 31 ||*

When this ‘experience’ draws close, then the currently experienced names and forms jump up once again and that thoughtless Self once again starts making the ‘many’ troublesome actions of this world.

Pokud se uvelebiš v této „zkušenosti“, potom na tebe právě zakoušená jména a formy opět vyskočí a toto bez-myšlenkovité Já opět začne provádět „mnoho“ bolestných činností tohoto světa.

32. परिपाठेंचि जरी बोलिलें। तरी प्रचितसमाधान बुडालें।
प्रचितसमाधान राखिलें। तरी परिपाठ उडे ॥ ३२ ॥
*paripāṭheṃci jarī bolileṃ | tarī pracitasamādhāna buḍāleṃ |
pracitasamādhāna rākhileṃ | tarī paripāṭha uḍe || 32 ||*

If this ‘speech’ becomes the currently experienced actions then, that contentment of this ‘experience’ is drowned. And if the complete contentment of the ‘experience’ is kept, then the currently experienced flies away. (Therefore remain aloft from these ever-changing experiences)

Pokud se tato „řeč“ stane právě zakoušenými činnostmi, potom je spokojenost této „zkušenosti“ zničena. Setrváváš-li však v úplné spokojenosti této „zkušenosti“, potom se právě zakoušené zkušenosti jmen a forem rozplynou. (A proto si udržuj od těchto věčně se měnících zkušeností odstup.)

33. ऐसी सांकडी दोहींकडे। म्हणौन बोलिलेंचि बोलणें घडे।
दोनी राखोनियां कोडें। उकलून दाऊं ३३ ॥
*aisī sāṅkaḍī dohīṅkaḍe | mhaṇauna bolileṃci bolāṇem ghaḍe |
donī rākhoniyāṃ koḍeṃ | ukalūna dāūṃ 33 ||*

This ‘experience’ belongs to *prakṛuti/puruṣh* and therefore this ‘I am’ only is to be ‘spoken’. These two should be fondly protected and then, that *puruṣh* should be disentangled from His relationship and realized.

Tato „zkušenost“ patří ke dvojici *prakṛuti/puruṣa* a proto by mělo být „vyslovováno“ jedině „já jsem“. Tato dvojice by měla být s láskou opatrována a poté by měl být *puruṣa* vyvázán ze Svého vztahu a realizován.

34. परिपाठ आणी प्रचित प्रमाण। दोनी राखोन निरूपण।
श्रोते परम विचक्षण। विवरोत पुढें ॥ ३४ ॥
*paripāṭha āṇī pracita pramāṇa | donī rākhona nirūpaṇa |
śrote parama vicakṣaṇa | vivarota puḍheṃ || 34 ||*

There are the current experiences and this *sagun* ‘experience’ and there is that Truth. If the listener protects this *prakṛuti/puruṣh* with utmost alertness then, afterwards there will only be that thoughtless Supreme.

Jsou tu právě zakoušené zkušenosti jmen a forem, je tu tato „zkušenost“ a je tu Pravda. Pokud bude posluchač velice pozorně ochraňovat tuto dvojici *prakṛuti/puruṣa*, potom



tu zůstane pouze bez-myšlenkovitá Nejvyšší Skutečnost.

इति श्रीदासबोधे गुरुशिष्यसंवादे
प्रचितनिरूपणनाम समास आठवा ॥ ८ ॥ १०.८
iti śrīdāsabodhe gurusīṣyasamvāde
pracitanirūpaṇanāma samāsa āṭhavā ॥ 8 ॥ 10.8

Tímto končí 8.kapitola 10.dášaky knihy Dásbódh s názvem „Přednáška o saguně (Zapomeň na vše a je tu On)“.

Překlad z angličtiny – Martin Vinkler 2016



10.9. *Puruša a Prakṛti*

समास नववा : पुरुषप्रकृति

samāsa navavā : puruṣaprakṛti

puruṣ/prakṛti

|| Śrī Rām ||

1. आकाशीं वायो जाला निर्माण। तैसी ब्रह्मीं मूलमाया जाण।

त्या वायोमधे त्रिगुण। आणी पंचभूते ॥ १ ॥

ākāśīṁ vāyo jālā nirmāṇa | taisī brahmīṁ mūlamāyā jāṇa |

tyā vāyomadheṁ triguṇa | aṇī pañcabhūteṁ || 1 ||

Just as in the space the wind has been created, so too, in *brahman* this *mula maya* has been created. In this wind there are the ([unmanifest](#)) three *gunas* and five elements.

Stejně jako byl v prostoru vytvořen vítr, tak byla v *Brahman* stvořena *mula mája*. Ve větru jsou ukryty ([neprojevené](#)) tři *guny* spolu s pěti elementy.

2. वटबीजीं असे वाड। फोडून पाहातां न दिसे झाड।

नाना वृक्षांचे जुंबाड। बीजापासून होती ॥ २ ॥

vatabijīṁ ase vāḍa | phoḍūna pāhātāṁ na diṣe jhāḍa |

nānā vṛkṣāṅce jumbāḍa | bijāpāsūna hotī || 2 ||

In the *banyan* seed, the tree is there but, if you break open the seed and search within, the tree cannot be seen and there is only the seed. Yet from this seed, a forest of ‘many’ trees can come.

V *banyanovém* semínku je obsažen latentně strom, ale když semínko rozpůlíte, a hledáte uvnitř, žádný strom zde nespátříte; je tu jen samotné semínko stromu. Přesto z něho může vyrůst celý *banyanový* háj s „mnoha“ *banyany*.

3. तैसी बीजरूप मुळमाया। विस्तार जाला तेथुनियां।

तिचे स्वरूप शोधुनियां। बरें पाहावें ॥ ३ ॥

taisī bijarūpa muḷamāyā | vistāra jālā tethuniyāṁ |

ticeṁ svarūpa śodhuniyāṁ | bareṁ pāhāveṁ || 3 ||

In the same way, *mula maya* is a seed form and from within ‘there’, she has expanded. Therefore that *swarup* of this *mula maya* is to be searched out and the best should be understood.



Stejným způsobem je *mula mája* semennou formou, jeř se rozřřila uvnitř toho „tam“. Proto je třeba hledat přirozenost/*svarúpu* této *mula máji* a to nejlepší je třeba pochopit.

4. तेथें दोनी भेद दिसती। विवेकें पाहावी प्रचिती।
निश्चळीं जे चंचळ स्थिती। तोचि वायो ॥ ४ ॥
tetherm doni bheda disati | vivekem pahavi praciti |
niscalam je cancala sthiti | toci vayo || 4 ||

‘There’, these two divisions appeared (like space and wind). Therefore by *vivek*, one should gain that *purush* who is within this ‘experience’ (*prakruti*). For when there is this moving state within that still *swarup* then, that *atma* appears as the wind.

“Tam“ se objevily dvě části (prostor a vítr). Proto byste měli pomocí rozlišování/*vivéky* získat *Purušu*, který je uvnitř této „zkušenosti“ (*Prakrti*). Protože když tu je tento stav změň uvnitř neměňné *svarúpy*, pak se Átman objeví jako vítr.

5. तयामधें जाणीवकळा। जगजोतीचा जिह्वाळा।
वायो जाणीव मिळोन मेळा। मूळमाया बोलिजे ॥ ५ ॥
tayamadhem janiva kalā | jagajjotīcā jihālā |
vāyo jāñiva milona melā | mūlamāyā bolije || 5 ||

Within that Reality there is the ‘art’ of knowing and the source of this ‘light of the world’ (ie. existence). When this wind and knowing come together then this should be called *mula maya* (this ‘art’ of knowing does not see a world, in fact it wipes away the world. At the same time, it is the base on which this world has appeared. In the same way, this ‘light of the world’/existence is not this world but is the world within this world)

Uvnitř Skutečnosti je „dovednost“ poznání a zdroj „světla světa“ (tj. existence). Když se spojí tento vítr a poznání, pak by se to mělo označit jako *mula mája* (tato „dovednost“ poznání nevidí svět, ve skutečnosti celý svět vyhledá. Zároveň je to základna, na které se tento svět objevil. Stejným způsobem toto „světlo světa“/existence není tímto světem, ale světem uvnitř tohoto světa).

6. सरिता म्हणतां बायको भासे। तेथें पाहातां पाणीच असे।
विवेकी हो समजा तैसें। मूळमायेसी ॥ ६ ॥
sarita mhanatam bayako bhase | tetherm pahatam panica ase |
viveki ho samaja taisem | mūlamāyesī || 6 ||

(The *marathi* word *sarita* means a river and it also a woman’s name) If someone says, “There is *sarita*,” then you may imagine some *woman in your mind but when you look, all you will see is the water of a river. One who has *vivek* understands *mula maya* is like this. (*maharaj*- ‘the child says, look father, water and the father says, no this is the sea...he puts more ignorance in his child’ : in this world of words, we have imagined so much. Due to the power of words so many things have been created. That which is only water gets called something else, a puddle, river, ocean etc, and then a puddle, river etc. appears. But when we leave off all these imagined names and forms from your mind, then that which is ie. the one water, will be understood)



(Slovo *sarita* v jazyce maráthí značí řeku, a rovněž je to ženské jméno). Jestliže někdo řekne: „Zde je *sarita*“, pak si pod tím můžete ve své mysli představit nějakou ženu, ale když se na to podíváte, vše co spatříte, bude voda v řece. Kdo má rozlišovací schopnost, chápe, že *mula mája* je právě taková. (*Maharádž*: „Dítě řekne, otcě podívej, to je voda“, a otec odvětlí: „Ne synu, to je moře“ ... čímž svému synovi naloží další koncept/nevědomost. V tomto světě slov jsme si vyprojektovali nespočet konceptů. Díky síle slova bylo vytvořeno tolik věcí. To, co je pouze vodou, se označuje jako kaluž, řeka, oceán, atd. a potom se kaluž, řeka, atd. zdá existovat. Ale když z mysli odhodíme všechny tyto vymyšlené formy a jména, pak je pochopeno to, co v podstatě existuje, tj. jediné voda).

7. वायो जाणीव जगज्जोती। तयास मूलमाया म्हणती।
 पुरुष आणी प्रकृती। याचेंच नांव ॥ ७ ॥
vāyo jāṇīva jagajjotī | tayāsa mūlamāyā mhaṇatī |
puruṣa āṇī prakṛtī | yāceṃca nāṃva || 7 ||

The wind is this knowing/knowledge and this ‘light of the world’/existence. But they call this *mula maya*, that Reality. This *mula maya* is that *purush* with His *prakṛti* and this is the ‘speech’ of ‘I am’ (for that eternal *purush* is concealed behind the non-eternal *prakṛti*).

Vítr je poznání a „světlo světa“/existence. Avšak lidé nazývají tuto *mula máju* Skutečností. Tato *mula mája* je *Puruša* spolu se Svou *Prakṛti*, a to je řeč pocitu „já jsem“ (neboť věčný *Puruša* je překryt pomíjivou *Prakṛti*).

8. वायोस म्हणती प्रकृती। आणी पुरुष म्हणती जगज्जोती।
 पुरुषप्रकृती शिवशक्ती। याचेंच नांव ॥ ८ ॥
vāyosa mhaṇatī prakṛtī | āṇī puruṣa mhaṇatī jagajjotī |
puruṣapṛakṛtī śivaśaktī | yāceṃca nāṃva || 8 ||

They call *prakṛti* the wind and then, they call that *purush* the ‘light of the world’ (but this ‘light of the world’ is also with the wind). It may be called *purush/prakṛti* or *shiva/shakti* but still, it is this ‘speech’ of ‘I am’ only.

Označují *Prakṛti* jako vítr a pak nazvou *Purušu* „světlem světa“ (ale toto „světlo světa“ existuje spolu s větrem). Může se označit jako *Puruša/Prakṛti* neboli *Śiva/Śakti*, ale i tak to je pouze tato „řeč“ pocitu „já jsem“.

9. वायोमधें जाणीव विशेष। तेंचि प्रकृतुमधें पुरुष।
 ये गोष्टीचा विश्वास। धरिला पाहिजे ॥ ९ ॥
vāyomadhēṃ jāṇīva viśeṣa | teṃci prakṛtumadhēṃ puruṣa |
ye goṣṭīcā viśvāsa | dharilā pāhije || 9 ||

Still in this wind there is this knowing and that pure knowledge also. And that pure knowledge is the *purush* within His *prakṛti*. Therefore you should have faith in that Knower of this ‘story’ (understand that He is forever aloft from whatever is seen or perceived).

Přesto v tomto větru je poznání a také toto ryzí poznání. A toto ryzí poznání je *Puruša* uvnitř Své *Prakṛti*. Proto byste měli mít víru ve Znalce tohoto „příběhu“ (pochopte, že



On je navždy mimo vše, co je viděné či vnímané).

10. वायो शक्ति जाणीव ईश्वर। अर्धनारी नटेश्वर।
लोक म्हणती निरंतर। येणें प्रकारें ॥ १० ॥
vāyo śakti jāṇīva īśvara | ardhnārī nateśvara |
loka mhaṇatī niraṁtara | yeṇeṁ prakāreṁ || 10 ||

The people say that, this wind is *śakti*/power and this knowing is *ishwara/shiva* (but this is not the case; He is the Knower and His mere presence brings knowing and the known/power). And they say that this *ardhanari-nateshwara* (ie. half male and half female united) is that *parabrahman*. But this is not *vivek*.

Lidé říkají, že vítr je *śakti*/síla a toto poznání je *Íśvara/Śiva* (ale tak to není; On je Znalec a Jeho pouhá přítomnost přináší poznání a poznané/sílu). A oni říkají, že toto spojení napůl muže a napůl ženy, tj. *Ardhanari-Natేశvara* je *Parabrahman*. Avšak to není *vivéka*.

11. वायमधें जाणीव गुण। तेंचि ईश्वराचें लक्षण।
तयापासून त्रिगुण। पुढें जाले ॥ ११ ॥
vāyomadheṁ jāṇīva guṇa | teṁci īśvarāceṁ lakṣaṇa |
tayāpāsūna triguṇa | puḍheṁ jāle || 11 ||

This *guṇa* of knowing is in the wind and this is the attention of *ishwara* (*ishwara* is the witnessing *purush*, without Him there could be no knowing but He is not the knowing). Afterwards from that wind there has appeared the three *gunas*.

Tato *guṇa* poznání je ve větru a to je pozornost *Íśvary* (*Íśvara* je pozorující *Puruša*, bez Něho by zde nemohlo existovat poznání, ale On není poznáním). Poté se z větru objevily tři *guny*.

12. तया गुणामधें सत्वगुण। निखळ जाणीवलक्षण।
त्याचा देहधारी आपण। विष्णु जाला ॥ १२ ॥
tayā guṇāmadheṁ satvagūṇa | nikhala jāṇīvalakṣaṇa |
tyācā dehadhārī āpaṇa | viṣṇu jālā || 12 ||

This *sattva guṇa* within the *gunas* is that Reality but that pure knowledge has appeared as this attention of knowing. And when you are the holder of a body then, that knowing gets called *vishnu*.

Tato *satva guṇa* uvnitř *gun* je Skutečností, avšak toto ryzí poznání se objevilo jako pozornost poznávání. A když jste držitel těla, potom je toto poznání označeno jako *Višnu*.

13. त्याच्या अंशे जग चाले। ऐसे भगवद्गीता बोले।
गुंतले तेंचि उगवले। विचार पाहातां ॥ १३ ॥
tyācyā aṁśe jaga cāle | aise bhagavadgītā bole |
gūṁtale teṁci ugavale | vicāra pāhātām || 13 ||

The whole gross world functions within a part of this knowing and this knowing is the ‘speech’ or ‘song’ of God. It is only when you understand thoughtlessness that pure



knowledge can be unravelled from this entanglement.

Celý hrubohmotný svět funguje uvnitř části tohoto poznání, které je „řečí“ neboli „zpěvem“ Boha. Toto ryzí poznání může být rozmotáno z této spleteniny jen tehdy, když chápete bezmyšlenkovitost.

14. येक जाणीव वांटली। प्राणीमात्रास विभागली।
जाणजाणों वांचविली। सर्वत्र काया ॥ १४ ॥
yeka jāṇīva vāṅṭalī | prāṇīmātrāsa vibhāgalī |
jāṇajāṇom vāṅcavilī | sarvatra kāyā || 14 ||

That One has been broken in two and there is this knowing and then, this was distributed out and placed in the *prana* only (ie. ‘many’ *jīva*). But if there is continuous knowing then, the One exists as this ‘all’ body and that is everywhere.

To Samojediné bylo rozlomeno vedví a rázem je tu poznání, které bylo rozeseto a umístěno jen v *práně* (tj. „mnoha“ jedincích/*džíva*). Ale jestliže tu je neustálé poznání, pak Samojediné existuje jako toto universální tělo/„vše“ a to je všude.

15. तयेंचे नांव जगज्जोती। प्राणीमात्र तिचेन जिती।
याची रोकडी प्रचिती। प्रत्यक्ष पाहावी ॥ १५ ॥
tayēṅce nāṅva jagajjotī | prāṇīmātra ticēna jītī |
yācī rokaḍī pracitī | pratyakṣa pāhāvī || 15 ||

Then that Reality gets called the ‘light of the world’ and on account of this ‘light of the world’ that, the One stays as the *jīva* in only the *prana*. That One should understand that these sensory experiences take place within this ever-present ‘I am’ experience.

Potom se tato Skutečnost nazývá „světlem světa“ a kvůli tomuto „světlu světa“ se Jedno jeví jako jedinec/*džíva* v *práně*. Toto Jedno by mělo pochopit, že tyto smyslové zkušenosti nastávají uvnitř tohoto vědomí, tedy stále přítomné zkušenosti „já jsem“.

16. पक्षी श्वापद किडा मुंगी। कोणीयेक प्राणी जर्गी।
जाणीव खेळे त्याच्या आंगी। निरंतर ॥ १६ ॥
pakṣī śvāpada kiḍā muṅgī | koṇīyeka prāṇī jagīm |
jāṇīva kheḷe tyācyā āṅgīm | nirantara || 16 ||

When there are birds, wild animals, insects and the smallest creatures in this world then, that One within everyone lives in the *prana*. But still this knowing that plays in this ‘all’ body of that *purush* is that *parabrahman* (knowing is common to all creatures and the Knower, known and knowing are all the One Reality).

Jsou-li ve světě ptáci, divoká zvěř, hmyz a nepatrná stvoření, pak Jedno uvnitř každého žije v *práně*. Avšak přesto toto poznání, které vibruje/hraje v universálním těle/„vše“ *Puruši*, je tímto *Parabrahman* (vědění je společné pro všechna stvoření a Znalec, poznané a poznání – to vše je Jedna Skutečnost).

17. जाणोनी काया पळवित्ती। तेणें गुणें वांचती।
दडती आणि लपती। जाणजाणों ॥ १७ ॥
jāṇonī kāyā paḷavitī | teṅeṅ guṇeṅ vāṅcatī |



dadatī āṇi lapatī | jāṇajāṇorī || 17 ||

The body is protected by this knowing and due to this *guna* of *sattwa*, that One stays in this world as a *jīva*. By this continuous knowing, that One takes shelter and hides.

Tělo je chráněno tímto poznáním a kvůli této *sattva guně* zůstává ve světě To Samojediné jako *džíva*. Tímto nepřetržitým poznáním se Samojediné skryje a chrání.

18. आवध्या जगस वांचविती। म्हणोन नामें जगज्जोती।

ते गेलियां प्राणी मरती। जेथील तेथें॥ १८॥

āvaghya jagasa vāṁcavitī | mhaṇona nāmeṁ jagajjotī |

te geliyāṁ prāṇī maratī | jethīla tethēṁ || 18 ||

Knowing protects every creature in this world and therefore it is called the ‘light of the world’. When that Reality comes into the *prana* then, ‘there’/*brahman* gets killed within ‘here’/*maya*.

Poznání ochraňuje každého tvora v tomto světě, a proto se nazývá „světlem světa“. Když Skutečnost vstoupí do prány, pak *Brahman/To* „tam“ zanikne uvnitř *máji/iluze* „zde“.

19. मुळींचे जाणीवेचा विकार। पुढें जाला विस्तार।

जैसे उदकाचे तुषार। अनंत रेणु॥ १९॥

mulīmce jāṇīvecā vikāra | puḍheṁ jālā vistāra |

jaise udakāce tuṣāra | ananta reṇu || 19 ||

At the root there was this modification of knowing and later it expanded. In this way, that endless *paramatma* has become the ‘many’ drops, just like a spray of water.

U kořene došlo k přeměně poznání, které se později rozšířilo. Tímto způsobem se nekonečné *Paramátman* stalo „mnoha“ kapkami, podobně jako se z jednoho proudu rozstříkne nespočet kapiček vody.

20. तैसे देव देवता भूतें। मिथ्या म्हणोनये त्यातें।

आपलाल्या सामर्थ्ये ते। सृष्टीमधें फिरती॥ २०॥

taise deva devatā bhūteṁ | mithyā mhaṇonaye tyāṁteṁ |

āpalālyā sāmartyeṁ te | sṛṣṭīmadheṁ phiratī || 20 ||

There is God/*purush*, the Goddess/*prakṛti*, the deities/*gunas* and the elements but we should not call that *paramatma* false. It is That which that is moving around in this gross world, on account of Its own power.

Je tu Bůh/*Puruša* a Bohyně/*Prakṛti*, božstva/*guny* a elementy, avšak *Paramátman* bychom neměli označovat jako falešné. Je to To, co se pohybuje díky Své vlastní síle v hrubohmotném světě.

21. सदा विचरती वायोस्वरूपे। स्वइच्छा पालटिती रूपे।

अज्ञान प्राणी भ्रमे संकल्पे त्यास। बाधिती॥ २१॥

sadā vicaratī vāyosvarūpeṁ | svaichhā pālaṭitī rūpeṁ |

ajñāna prāṇī bhrameṁ saṅkalpeṁ tyāsa | bādhitī || 21 ||



That eternal *paramatma* has spread all over on account of this wind and that *swarup* (*prakruti/purush*); for due to Its own *wish, It has changed into the 'many' forms. But then the ignorant in the *prana*, on account of this delusion of 'I am', bring so much suffering to that *paramatma*. *(We say, "Why has God done this to me?" But we are that eternal God and due to our 'wish' to be and our desires we have become an ignorant *jiva*)

Toto věčné *Paramátman* se rozprostřelo všude díky větru a přirozenosti/*svarúpě* (*prakruti/puruša*); neboť díky Své vlastní touze* se přeměnilo do „mnoha“ forem. Ale pak nevědomá osoba v *práně* vzhledem ke klamu „já jsem“ přináší Samotnému *Paramátman* příliš mnoho potíží. * (Říkáme: „Proč mi to Bůh udělal?“ Ale my jsme tímto věčným Bohem a kvůli našemu „přání“ být/existovat a našim touhám jsme se stali nevědomým *džívou*/odděleným jedincem).

22. ज्ञात्यास संकल्पेचि असेना। म्हणोन त्यांचेन बाधवेना।

याकारणें आत्मज्ञाना। अभ्यासावें ॥ २२ ॥

jñātyāsa saṅkalpeci asenā | mhaṇona tyāncena bādhavenā |
yākāraṇeṁ ātmajñānā | abhyāsāveṇa || 22 ||

The *gnyani* has no wish and therefore that Reality is not made to suffer. By means of this 'speech' (ie. wish), there should be the study of that knowledge of *atma*.

Džňánin nemá žádné přání, a proto Skutečnost není nucena trpět. Pomocí této „řeči“ (tj. přání) by tu měla být studie poznání *Átman*.

23. अभ्यासिलिया आत्मज्ञान। सर्वकर्मास होये खंडण।

हे रोकडी प्रचित प्रमाण। संदेह नाही ॥ २३ ॥

abhyāsiliyā ātmajñāna | sarvakarmāsa hoye khaṇḍaṇa |
he rokaḍī pracita pramāṇa | saṁdeha nāhīṁ || 23 ||

When there is this study of Self-knowledge then, this 'all' breaks any *karma*. And when there is this ever-present 'experience' and that thoughtless Truth then, no body consciousness remains. (*karma* is desire induced action. But in this 'experience', one lets whatever has to come, come and one lets whatever has to go, go; "I am not concerned with this *karma*").

Je-li tu tato studie Sebe-poznání, pak universální tělo/„vše“ porazí jakoukoliv *karmu*. A když tu je tato věčně-přítomná „zkušenost“ a bez-myšlenkovitá Pravda, pak zde nezůstane žádné tělesné vědomí. (*Karma* je touhou vyvolaná činnost. Avšak v této „zkušenosti“ přijímáte, aby se stalo to, co se má stát, a aby odešlo to, co má odejít; „já se o karmu nestarám“).

24. ज्ञानेविण कर्म विघडे। हें तों कदापि न घडे।

सद्गुरुवीण ज्ञान जोडे। हेंहि अघटीत ॥ २४ ॥

jñānevīṇa karma vighaḍe | heṁ toṁ kadāpi na ghaḍe |
sadguruvīṇa jñāna joḍe | heṁhi aghaṭīta || 24 ||

Without knowledge, **karma* is not extinguished and that thoughtless *paramatma* can never happen. And without *sadguru*, that thoughtless Self is unlikely even to gain



knowledge (*maharaj-* to gain knowledge you do not need a *guru* but you didn't know that; but to go beyond knowledge you need the Master...you cannot kill yourself).
*(As long as one takes oneself to be a gross body then, there is the enduring of your *karma*/fruit of past action)

**Karma* však bez poznání není vyčerpána a bez-myšlenkovité *Paramátman* se nikdy nemůže přihodit. A bez *Sadguraa* nezíská toto bez-myšlenkovité Já pravděpodobně ani poznání. (*Maharadž* – K tomu, abyste získali poznání, *Gurua* nepotřebujete, ale vy jste to nevěděli; avšak k tomu, abyste se dostali za/před poznání, k tomu potřebujete Mistra ... vy nemůžete zabít sami sebe). *(Dokud sebe pokládáte za hrubé tělo, pak musíte snášet svou karmu/plody minulých činů).

25. म्हणोन सदुरु करावा। सत्संग शोधून धरावा।

तत्वविचार विवरावा। अंतर्यामीं ॥ २५ ॥

mhaṇona sadguru karāvā | satsaṅga śodhūna dharāvā |
tatvavicāra vīvarāvā | aṁtaryāmīṁ || 25 ||

Therefore one should search out the *sadguru* and one should hold fast to the company of His Truth. One should make an investigation within and understand how that thoughtless Self has become these gross elements.

Proto byste měli vyhledat *Sadguraa* a pevně se usadit ve společenství Jeho Pravdy. Měli byste v sobě provést šetření a pochopit, jak se toto bez-myšlenkovité Já stalo těmito hrubými elementy.

26. तत्त्वं तत्व निरसोन जातां। आपला आपणचि तत्वता।

अनन्यभावे सार्थकता। सहजचि जाली ॥ २६ ॥

tatvṁ tatva nirasona jātāṁ | āpalā āpaṇaci tatvatā |
ananyabhāveṁ sārthakatā | sahajaci jālī || 26 ||

When one element is dissolved within the element previous to it then you become truly Yourself. By this understanding of 'no-otherness' there is the fulfillment of life and that natural *swarup* appears.

Jakmile je jeden element rozpuštěn v tom předchozím, pak se stáváte vskutku Sami sebou. S tímto pochopením „jednoty“ neboli „ničeho druhého“ dojde k naplnění života a objeví se přirozená *svarúpa*.

27. विचार न करितां जें जें केलें। तें तें वाउगें वेर्थ गेलें।

म्हणोनि विचारीं प्रवर्तलें। पाहिजे आधीं ॥ २७ ॥

vicāra na karitāṁ jēṁ jēṁ keleṁ | teṁ teṁ vāugeṁ vertha geleṁ |
mhaṇoni vicārīṁ pravartaleṁ | pāhije ādhīṁ || 27 ||

When that *mula maya* does not become thoughtless then, that Reality becomes the wasted and false (ie. for *mula maya* is sure to one day fall again into body consciousness). Therefore one should enter within that thoughtless Self at the source.

Jestliže se *múla mája* nestane bez-myšlenkovitou, pak bude Skutečnost promarněná a stane se neskutečnou (tj. *múla mája* zaručeně jednoho dne opět upadne do tělesného vědomí). Proto byste měli vstoupit ve zdroji do tohoto bez-myšlenkovitého Já.



28. विचार पाहेल तो पुरुषु। विचार न पाहे तो पशु।
 ऐसी वचनें सर्वेशु। ठाई ठाई बोलिला ॥ २८ ॥
vicāra pāhela to puruṣu | vicāra na pāhe to paśu |
aisī vacanem sarveśu | ṭhāim ṭhāim bolilā || 28 ||

When thoughtlessness is understood then, that is a *purush*. When one does not understand thoughtlessness then, that is a beast. Therefore that Lord of the ‘all’ should make this divine ‘speech’ in every place.

Je-li pochopena bez-myšlenkovitost, pak to je Puruša. Když však nepochopíte bez-myšlenkovitost, jste zvíře. Proto by tento Pán „všeho“ měl na každém místě pronášet tuto božskou „řeč“.

29. सिद्धांत साधयाकारणें। पूर्वपक्ष लागे उडवणें।
 परंतु साधकां निरूपणें। साक्षात्कार ॥ २९ ॥
siddhānta sādhyākāraṇem | pūrvapakṣa lāge uḍavaṇem |
paraṁtu sādhakām nirūpaṇem | sākṣātkāra || 29 ||

In order to achieve the *siddhant*/Truth, this original hypothesis that ‘I am He’ has to be discarded. Nevertheless, it is due to this *sagun* discourse that the *sadhak* becomes God/*sakshatkar* (I do not exist).

Abyste dozráli k Pravdě/*siddhānta*, je třeba odhodit tuto původní hypotézu „Já jsem On“. Nicméně je to díky této *saguna* rozpravě, že se *sádhaka* stane Bohem/*sakṣātkāra* (Já neexistuji).

30. श्रवण मनन निजध्यास। प्रचितीनें बाणतां विश्वास।
 रोकड साक्षात्कार सायास। करणेंचि नलगे ॥ ३० ॥
śravaṇa manana nijadhyāsa | pracitīnem bāṇatām viśvāsa |
rokaḍa sākṣātkāra sāyāsa | karaṇemci nalage || 30 ||

When there is *shravan*, *manana* and *nijadhyas* and this ‘experience’ is adorned with faith (see V.9) then, afterwards this ever-present ‘experience’ meets that *satkshatkar* without any effort, what-so-ever.

Když tu je *śravaṇa*, *manana* a *nidhyāsana*, a tato „zkušenost“ je okrášlena vírou (viz V.9), pak se tato věčně přítomná „zkušenost“ zajisté setká se *sakṣātkārou* (já neexistuji) bez jakéhokoliv úsilí.

इति श्रीदासबोधे गुरुशिश्यसंवादे
 पुरुषप्रकृतीनाम समास नववा ॥ ९ ॥ १०.९
iti śrīdāsabodhe guruśiśyasamvāde
puruṣaprakṛtīnāma samāsa navavā || 9 || 10.9

Tímto končí 9.kapitola 10.dášaky knihy Dásbódh s názvem „Puruša a Prakṛti“.

Překlad z angličtiny – Aleš Adámek 2016



10.10 Promluva o hybném a Nehybném

समास दहावा : चळाचळनिरूपण

samāsa dahāvā : caḷācaḷanirūpaṇa

Discourse on the Moving and Non-Moving

|| Śrī Rām ||

1. गगनासारिखें ब्रह्म पोकळ। उदंड उंच अंतराळ।

निर्गुण निर्मळ निश्चळ। सदोदित ॥ १ ॥

gaganāsārikheṁ brahma pokaḷa | udanḍa uñca antarāḷa |

nirguṇa nirmaḷa niścaḷa | sadodita || 1 ||

When *brahman* is empty like the sky then, it is vast and limitless and open. But He is *nirgun*, pure, still and ever-arisen/*sadodita*.

Když je *brahman* prázdné jako prostor, je rozlehlé, neomezené a otevřené. Avšak On je *nirguna*, ryzí, nehybný a věčně-vyvstávající/*sadodita*.

2. त्यास परमात्मा म्हणती। आणिक नामें नेणों किती।

परी तें जाणजे आदिअंती। जैसें तैसें ॥ २ ॥

tyāsa paramātmā mhaṇatī | āṇīka nāmeriṁ neṇoriṁ kitī |

parī teṁ jāṇīje ādīantī | jaiseṁ taisēṁ || 2 ||

They say that *paramatma* is like this sky/space and they say that on account of this ‘I am’, that *paramatma* does not know the world of the ‘many’ thoughts (but that *paramatma* has nothing to do with all this; He does not know of this ‘I am’ even). Still that Reality one should know is, as It is, at the beginning and at the end. (*maharaj – ramdas* was very smart, he puts the blame on the scriptures. “They say it is like this and that...” But he does not say that It is like this or that).

Říká se, že *paramátma* je jako tento prostor a že s ohledem na toto „Já jsem“ *paramátma* nezná svět „mnoha“ myšlenek. (*Paramátma nemá s tímto vším nic co do činění. Není si vědomo ani tohoto „Já jsem“.*) Skutečnost, kterou byste měli poznat, je taková, jaká je, na počátku i na konci. (*Maharadž – Ramdas* byl velice důvtipný. Svedl vinu na písma. „Ta říkají, že Skutečnost je jako toto nebo tamto...“ On to však neřekl.“)



3. विस्तीर्ण पसरला पैस। भोंवता दाटला अवकाश।
भासचि नाही निराभास। जैसे तैसें ॥ ३ ॥
vistīrṇa pasaralā paisa | bhōṃvatā dāṭalā avakāśa |
bhāsaci nāhīm nirābhāsa | jaisēm taisēm || 3 ||

They say that It gets spread out as an expansive open space and It pervades the emptiness in all directions. But that imperceptible Self does not become apparent, for It is, just as It is.

Písma tvrdí, že On/„Já“ se rozprostírá jako rozlehlý otevřený prostor a že prostupuje prázdnotu všemi směry. Ale toto nevnímatelné „Já“ se nestane zjevné/očividné, protože Ono je takové, jaké je.

4. चहुंकडे पाताळतळीं। अंतचि नाही अंतराळीं।
कल्पांतकाळीं सर्वकाळीं। संचलेचि असे ॥ ४ ॥
cahurṅkaḍe pātāḷatalīm | antaci nāhīm antarālīm |
kalpāntakālīm sarvakālīm | saṁcaleci ase || 4 ||

They say He is in all four directions (ie. waking state) and He is in the depths of *hell (ie. sleep state) and in the heavens (ie. dream state) also and He has no end. But at the time of the dissolution and within the time of this ‘all’, He always is completely full. *(Causal body)

Dále se říká se, že „Já“ je ve všech čtyřech směrech – (např. v bdělém stavu) a že je v hlubinách pekla (tj. stav spánku – kauzální tělo) a také v nebi (tj. stav snění) a že nemá žádný konec. V době rozpuštění a v čase tohoto „vše“/saguna, je „Já“ vždy dokonale úplné.

5. ऐसें कांहींयेक अचंचळ। ते अचंचळीं भासे चंचळ।
त्यास नामेहि पुष्कळ। त्रिविधा प्रकारें ॥ ५ ॥
aisēm kāñhīnyeka acanṅaḷa | te acanṅaḷīm bhāse canṅaḷa |
tyāsa nāmemhi puṣkaḷa | trividhā prakāreṁ || 5 ||

When there is that unmoving One (*purush*) within this ‘thing’ then, That appears as the moving (*prakruti*) within the unmoving. And due to this ‘I am’, He becomes the triad of Knower, knowing and known and afterward He becomes the so many different shapes (they were speaking of that *purush*. That *paramatma* is as It always is).

Když je tu Nehybné Jedno (*puruša*) uvnitř této „věci“, pak se jeví jako hybné (*prakti*) uvnitř nehybného. A díky tomuto „Já jsem“ se stává trojicí Znalec, poznání, poznání, a následně nabyde mnoha různých tvarů (písma hovoří o *purušovi*. *Paramátma* je (totiž) vždy takové, jaké je.)

6. न दिसतां नांव ठेवणें। न देखतां खूण सांगणें।
असो हें जाणायाकारणें। नामाभिधानें ॥ ६ ॥
na disatām nāṃva ṭhevaṇeṁ | na dekhatām khūṇa sāṅgaṇeṁ |
aso heṁ jāṇāyākāraṇeṁ | nāmābhidhāneṁ || 6 ||

When you do not see through the senses then, there is this hidden treasure of ‘I am’ and when this ‘all’ also is not perceived, then there is that *nirgun* understanding. It is



on account of this Knower, that that thoughtless *swarup* has become this 'I am'.

Když nenahlížíte prostřednictvím smyslů, pak je zde ukrytý poklad „Já jsem“, a jakmile není vnímáno ani toto „vše“, pak je zde pochopení *nirguna*. Je to kvůli tomuto Znalci, že se bezmyslenkovitá *svarúpa* stala tímto „Já jsem“.

7. मूलमाया मूलप्रकृति। मूलपुरुष ऐसे म्हणती।

शिवशक्ति नामें किती। नाना प्रकारें ॥ ७ ॥

mūlamāyā mūlaprakṛti | mūlapuruṣa aiseṁ mhaṇatī |
śivaśakti nāmeṁ kiṭī | nānā prakāreṁ || 7 ||

This is *mula maya* or *mula prakṛti* yet they call this, the *mula puruṣ*. And due to this 'I am' of *śiva/shakti* there are the 'many' forms with the 'many' ways (*mula puruṣ* is called *mula maya* but He is not this; He knows this *mula maya* and then on account of her, the 'many' appears).

Toto je *mula mája* neboli *mula prakṛti*, přesto ji nazývají *mula puruṣou*. A díky „Já jsem“ tohoto spojení *śiva/śakti* je zde „mnoho“ forem vyjádřených „mnoha“ způsoby (*mula puruṣa* se nazývá *mula májou*, ale on tímto není. On zná tuto *mula máju*. Následkem *mula máji* se objevuje tato „mnohost“.)

8. परी जें नाम ठेविलें जया। आधीं वोळखावें तया।

प्रचितीवीण कासया। वलगना करावी ॥ ८ ॥

parī jeṁ nāma ṭhevilēṁ jayā | ādhīṁ voḷakhāveṁ tayā |
pracitīvīṇa kāsayā | valaganā karāvī || 8 ||

But this 'I am' that has been assigned to *mula puruṣ*, should be recognized as that Reality (ie. I don't know who I am but I am not this; complete negation of everything). But without this 'experience' of 'I am' then, how can words not be used? (When the 'I am' understanding is left then the 'many' words and imaginations come rushing in. Therefore without abandoning the 'many' words that thoughtless will never be recognized)

Toto „Já jsem“, které bylo přiřazeno k *múla puruṣovi*, by mělo být rozpoznáno jako tato Skutečnost (tj. nevím, kdo jsem, ale nejsem tímto; naprostá negace všeho). Jak mohou zůstat slova nepoužita, když tu není zkušenost neboli pochopení „Já jsem“? (Když je pochopení „Já jsem“ odloženo, pak přispěchá „mnoho“ slov a představ. Proto bez opuštění těchto „mnoha“ slov nebude bezmyslenkovitost nikdy poznána.)

9. रूपाची न धरितां सोये। नामासरिसें भरंगळों नये।

प्रत्ययाविण गळंगा होये। अनुमानज्ञानें ॥ ९ ॥

rūpācī na dharitāṁ soye | nāmāsariseṁ bharaṅgaḷōṁ naye |
pratyayāvīṇa gaḷaṅgā hoye | anumānajñāneṁ || 9 ||

Still do not hold tight to the comfort of this 'I am' form; yet do not let the confusion of the 'many' come near this 'I am' either. But without that *nirgun* understanding there is this knowledge and on account of this, there will be the confusion of conjecture and guesswork ('many' thoughts).

Přesto se nedržte pevně pohodlí formy tohoto „Já jsem“; rovněž ani nenechte přiblížit



k „Já jsem“ tuto „mnohost“. Bez pochopení *nirguna* je tu toto vědění/vnější poznání a následkem toho zde bude zmatek z domněnek a dohadů („mnoho“ myšlenek).

10. निश्चळ गगनीं चंचळ वारा। वाजों लागला भरारां।
परी त्या गगना आणि समीरा। भेद आहे ॥ १० ॥
niścāla gaganīm cañcaḷa vārā | vājom lāgalā bharārām |
parī tyā gaganā āṇi samīrā | bheda āhe || 10 ||

In the still sky, the wind moved and that created this sound ‘I am’. Still that sky and this wind are quite different.

Na tiché obloze se hnul vítr a to vytvořilo zvuk „Já jsem“. Přesto jsou obloha a vítr rozdílné.

11. तैसें निश्चळ परब्रह्म। चंचळ माया भासला भ्रम।
त्या भ्रमाचा संभ्रम। करून दाऊं ॥ ११ ॥
taiseṁ niścāla parabrahma | cañcaḷa māyā bhāsalā bhrama |
tyā bhramācā sambhrama | karūna dāūṁ || 11 ||

In the same way, there is that still *parabrahman* and this moving *maya* that is the appearance of delusion. And it is this *maya* that makes and displays the whirling confusions of this delusion.

Stejným způsobem je zde toto nehybné *parabrahman* a tato hybná *mája*, což je objevení se klamu/iluze. A je to tato *mája*, která vytváří a předvádí vír zmatků tohoto klamu/iluze.

12. जैसा गगनी चालिला पवन। तैसें निश्चळीं जालें चळण।
इछा स्फूर्तिलक्षण। स्फूर्णरूप ॥ १२ ॥
jaisā gaganī cālilā pavana | taisēṁ niścālīm jāleṁ caḷaṇa |
ichā sphūrtilakṣaṇa | sphūrṇarūpa || 12 ||

Just as in the sky the wind blows, so too, there appears this movement in the still; this is the original wish (to be); it is an arisen inspiration.

Tak jako vane vítr na obloze, stejně tak se zjevuje tento pohyb v nepohybu; je tím původní přání (být); je to zrod inspirace.

13. अहंपणें जाणीव जाली। तेचि मूलप्रकृति बोलिली।
माहाकारणकाया रचली। ब्रह्मांडीची ॥ १३ ॥
ahamṇaṇeṁ jāṇīva jāli | teci mūlaprakṛti bolilī |
māhākāraṇakāyā racalī | brahmāṇḍīcī || 13 ||

Due to this I-ness, knowing appears and that Reality then appears as this ‘speech’ of *mula prakṛti*. This body is also called the supra-causal (ie. *mahakarana*) and from it, the universe/*brahmanda* has been created (by objectification).

Díky tomuto „Jáství“ se objevuje vědění a pak se Skutečnost jeví jako tato „řeč“ *mula prakṛti*. Toto tělo je rovněž nazýváno super-kauzálním tělem (tj. *mahakarana*) a z něho byl vytvořen (na základě objektivizace) vesmír/*brahmánda*.



14. माहामाया मूलप्रकृती। कारण ते अव्याकृती।
 सूक्ष्म हिरण्यगर्भं म्हणती। विराट ते स्थूल ॥ १४ ॥
māhāmāyā mūlaprakṛtī | kāraṇa te avyākṛtī |
sūkṣma hiranyagarbha mhaṇatī | virāṭa te sthūla || 14 ||

When there is this great *maya* or *mula prakṛti* then, that Reality appears as the causal body in the *pinda* and the universal causal/*avyakṛti* in the *brahmanda*. And when there is the subtle body in the *pinda* then, there is the ‘golden womb’/*hiranyagarba* in the *brahmanada* and finally, that Reality appears as the gross universe/*virat* and the gross individual body.

Když je zde tato rozsáhlá *mája* neboli *mula prakṛti*, pak se tato Skutečnost jeví jako kauzální tělo v *pindě* a univerzální kauzální tělo/*avjakrut* v *brahmándě*. A když je zde jemné tělo v *pindě*, tak je zde zlaté lůno/*hiranjagarbha* v *brahmándě* a posléze se tato Skutečnost jeví jako hrubý vesmír/*virat* a hrubohmotné individuální tělo.

15. ऐसें पंचीकर्ण शास्त्रप्रमये। ईश्वरतनुचतुष्टये।
 म्हणोन हें बोलणें होये। जाणीव मूलमाया ॥ १५ ॥
aiseṁ pañcīkarṇa śāstrapramaye | īśvaratanucaṭuṣṭaye |
mhaṇona heṁ bolṇeṁ hoye | jāṇīva mūlamāyā || 15 ||

According to the scriptures there is the *mixing of the elements and these four bodies of *ishwara* are formed (ie. *mula maya*, *avyakṛti*, *hiranyagarba* and *virat*). Therefore wherever there is that thoughtless Self and this ‘speech’ (‘I am’) then, there is this knowing and *mulamaya*. *(*panchi-karan*; the five great elements are created and then they mix with each other and create gross forms)

Podle písem dojde k smíchání elementů/*panči karan* (pozn. je vytvořeno pět velkých elementů, které se navzájem smísí a vytvoří hrubé formy), a tak jsou zformována tato čtyři těla *išvary* (tj. *mula mája*, *avjakrut*, *hiranjagarbha* a *virat*). Proto kdekoliv je bezmyslenkovité „Já“ a tato „řeč“ („Já jsem“), pak je zde toto vědění a *mula mája*.

16. परमात्मा परमेश्वरु। परेश ज्ञानघन ईश्वरु।
 जगदीश जगदात्मा जगदेश्वरु। पुरुषनामं ॥ १६ ॥
paramātmā paramēśvaru | pareśa jñānaghana īśvaru |
jagadīśa jagadātmā jagadeśvaru | puruṣanāmeṁ || 16 ||

When there is pure knowledge then, that is *paramatma* or *parameshwara*. And when that is this ‘full of knowledge’ then, there is *ishwara* (ie. witnessing *purush*). He has many names, the Lord of the World, *atma* of the World and the God of the World. This is that *purush* who is attached to this ‘I am’ (in this way the *purush* is the hidden Knower who brings knowledge).

Kde je ryzí poznání, pak je to *paramátma* neboli *paraméšvara*. A když je *paramátma* tímto „úplným poznáním“, je zde *išvara* (tj. pozorující *puruša*). Má nespočet jmen – Pán Světa, *Átma* Světa a Bůh Světa. Toto je ten *puruša*, který je připoután k „Já jsem“ (tímto způsobem je *puruša* skrytým Znalcem, který přináší poznání).

17. सत्तारूप ज्ञानस्वरूप। प्रकशरूप जोतिरूप।



कारणरूप चिद्रूप। शुद्ध सूक्ष्म अलिप्त ॥ १७ ॥
sattārūpa jñānasvarūpa | prakāśarūpa jotirūpa |
kāraṇarūpa cidrūpa | śuddha sūkṣma alipta || 17 ||

But even when there is this form called existence still, there is also that *swarup* of pure knowledge. When this form is called light, this flame-form, this cause-form or this knowledge-form, still there is this pure, untouched *atma*.

I když je zde tato forma zvaná existence, je tu také pořád tato *svarūpa* ryzího poznání. Když je tato forma označena jako světlo, forma plamene, příčinná forma neboli forma poznání, přesto je tu toto ryzí, nedotčené *átma*.

18. आत्मा अंतरात्मा विश्वात्मा। द्रष्टा साक्षी सर्वात्मा।
 क्षेत्रज्ञ शिवात्मा जीवात्मा। देही कूटस्त बोलिजे ॥ १८ ॥
ātma antaratmā viśvātmā | draṣṭā sāksī sarvātmā |
kṣेत्रज्ञā śivātmā jīvātmā | dehī kūṭasta bolije || 18 ||

That *atma* gets called the *antaratma*/inner *atma* and the *atma* of the universe; the seer, witness and *atma* of the ‘all’; He is the Knower of this pilgrimage place and He is the *jivatma* and *shivatma* (these are all the One *atma*). In the body, that *atma* should be called the one who secretly resides in the body (that pure *atma* gets called all these when He pervades something).

Toto *átma* se začne označovat jako *antarátma*/vnitřní *átma* vesmíru; pozorovatel, svědek a *átma* tohoto „vše“ Je Znalcem tohoto poutního místa a je *džívátma* a *šívátma* (je to vše Jedno *átma*). V těle by se tomuto *átma* mělo říkat ten, kdo tajně přebývá v těle (toto ryzí *átma* se začne pojmenovávat těmito všemi jmény, jakmile něčím prostupuje).

19. इंद्रात्मा ब्रह्मात्मा हरिहरात्मा। येमात्मा धर्मात्मा नैरूत्यात्मा।
 वरुणवायोकुबेरात्मा। ऋषीदेवमुनिधर्ता ॥ १९ ॥
indrātmā brahmātmā hariharātmā | yemātmā dharmātmā nairūtyātmā |
varuṇavāyokuberātmā | ṛṣīdevamunidhartā || 19 ||

That One pure *atma* gets called the *atma* of *indra* (lord of the senses), the *atma* of *brahma*, the *atma* of *hari* and *hara*, the *atma* of *yama*, the *atma* of *dharma* and the *atma* which has withdrawn from all these. He is the *atma* of *varun*, *vayu* and *kuber* (ie. gods of the water, wind and wealth) and He is the supporter of the *rishis*, the gods and sages.

Toto Jedno ryzí *átma* je označováno jako *átma indry* (pána smyslů), *átma brahmy*, *átma hari* a *hara*, *átma jamy*, *átma dharmy* a *átma*, které je odtaženo od všech zde zmíněných. Dále je označováno jako *átma varun*, *vájů* a *kuber* (což jsou božstva vody, větru a bohatství) a je rovněž podporovatelem *rišů*, bohů a světců.

20. गण गंधर्व विद्याधर। येष किन्नर नारद तुंबर।
 सर्व लोकांचे अंतर। तो सर्वातरात्मा बोलिजे ॥ २० ॥
gaṇa gaṇḍharva vidyādhara | yekṣa kinnara nārada tumbara |



sarva lokāñceṁ aṁtara | to sarvāñtarātmā bolije || 20 ||

When there are the *gana*, *gandharva*, *vidyadhara*, *yaksha*, *kinnara*, *narada* and *tumbara* (all celestial types of worlds and creations ie. imagination) then, there is this inner space of 'all'. Still that *atma* within this 'all' should be known (that *atma* is the Knower and supporter of all this; whatever is imagined and even if this 'all' is known, still there is that One by which they all appear).

Když jsou zde *gana*, *gandharva*, *vidjadhara*, *jakša*, *kinnara*, *narada* a *tumbara* (všechny možné druhy nebeských světů a stvoření, tj. představivosti), pak je zde tento vnitřní prostor „všeho“. Přesto by mělo být toto *átma* uvnitř tohoto „vše“ poznáno. (*Átma* je Znalcem a podporovatelem všeho; všeho, co je představeno, a i když je toto „vše“ poznáno, je tu pořád Ten, díky němuž se všechno toto objevuje.)

21. चंद्र सूर्य तारामंडलें। भूमंडलें मेघमंडलें।

येकवीस स्वर्गे सप्त पाताळें। अंतरात्माच वर्तवी ॥ २१ ॥

cañdra sūrya tārāmañḍaleṁ | bhūmañḍaleṁ meghamañḍaleṁ |
yekavīsa svargeṁ sapta pātāḷeṁ | añtarātmāca vartavī || 21 ||

He is this *antar-atma*/inner *atma* that prevails over the sun and moon and the star systems; He is that *antar-atma* that prevails over the clouds and the earth (ie. waking) and the twenty-one heavens (ie. dream) and seven hells (ie. sleep).

Je tímto *antar-átma*/vnitřní *átma*, které převládá nad sluncem i měsícem a hvězdným systémem; Je tím *antar-átman*, který převládá nad mraky a zemí (tj. bdění) a jedna dvaceti nebi (tj. sen) a sedmi pekly (spánek).

22. गुप्त वल्ली पाल्हाळली। तिचीं पुरुषनामें घेतलीं।

आतां स्त्रीनामें ऐकिलीं। पाहिजे श्रोतीं ॥ २२ ॥

gupta vallī pālḥāḷalī | ticīṁ puruṣanāmeṁ ghetalīṁ |
ātāṁ strīnāmeṁ aikilīṁ | pāhije śrotīṁ || 22 ||

When there is that hidden *atma* and this expanding creeper called *mula maya* then, there is that *purush* with this 'I am'. Therefore now that One within the listener should listen with this 'I am' of *prakruti*. (The source of this gross creation is this *prakruti* and her *purush* remains forever aloft. Therefore first listen to this *prakruti* and then, let her slip away)

Když je zde toto skryté *átma* a tato rozpínající se liána zvaná *mula mája*, pak je tu *puruša* s tímto „Já jsem“. Nyní by proto měl Ten uvnitř posluchače naslouchat s tímto „Já jsem“ oné *prakrti*. (Zdrojem tohoto hrubého (hrubohmotného) stvoření je tato *prakrti* a její *puruša* setrvává trvale stranou. Proto nejdříve naslouchejte této *prakrti*, a pak ji nechte odeznít.)

23. मूलमाया जगदेश्वरी। परमविद्या परमेश्वरी।

विश्वंद्या विश्वेश्वरी। त्रैलोक्यजननी ॥ २३ ॥

mūlamāyā jagadeśvarī | paramavidyā parameśvarī |
viśvavañdyā viśveśvarī | trailokyajanānī || 23 ||

This *mula maya* is the goddess of the world; yet she is that Supreme knowledge that



is within *parameshwara*; she is the most respected in the universe, the goddess of the universe and the mother of the three worlds.

Tato *mula mája* je bohyně tohoto světa; přesto je tím Nejvyšším poznáním, které je uvnitř *paraméšvary*; je nejrespektovanější v celém vesmíru, je bohyně vesmíru a matkou tří světů.

24. अंतर्हेतु अंतर्कळा। मौन्यगर्भ जाणीवकळा।
चपळ जगज्जोती जीवनकळा। परा पश्यंती मध्यमा ॥ २४ ॥
aṅtarhetu aṅtarkalā | maunyangarbhā jāṅīvakalā |
capaḷa jagajjotī jīvanakalā | parā paśyaṅtī madhyamā || 24 ||

She is the inner-intent and she creates this unique inner space. That ‘essence of silence’ (*purush*) has become this art of knowing; she is activity, the light of the world, the art of life and the *para*, *pashyanti*, *madhyama* and *vaikari*.

Ona je vnitřním záměrem a vytváří tento unikátní vnitřní prostor. Tento „výtažek ticha“ (*puruša*) se stal tímto umem vědění; ona je činností, světlo světa, umění světa a čtyřmi řečmi (*para*, *paśjanti*, *madhjama* a *vajkharī*).

25. युक्ति बुद्धि मति धारणा। सावधानता नाना चाळणा।
भूत भविष्य वर्तमाना। उकलून दावी ॥ २५ ॥
yukti buddhi mati dhāraṇā | sāvadhānatā nānā cāḷaṇā |
bhūta bhaviṣya vartamānā | ukalūna dāvī || 25 ||

Where there is skill, intelligence, understanding and fortitude then, the one who is alert searches through this world of the ‘many’ and understands the nature of the past, present and future (and discovers that there is only the time of the ‘all’ or as some philosophies say, the ‘now’).

Kde je tato dovednost, inteligence, pochopení a statečnost, tak ten, kdo je bdělý/ostražitý, pátrá skrz tento svět „mnohosti“ a chápe podstatu minulosti, současnosti a budoucnosti (a odhaluje, že je zde pouze čas tohoto „vše“, neboli jak říkají někteří filosofové „nyní“/ted).

26. जागृति स्वप्न सुषुप्ती जाणे। तुर्या ताटस्ता अवस्ता जाणे।
सुख दुःख सकळ जाणे। मानापमान ॥ २६ ॥
jāgr̥ti svapna suṣuptī jāṅe | turyā tāṭastā avastā jāṅe |
sukha duḥkha sakāḷa jāṅe | mānāpamāna || 26 ||

When the waking state, the dream state and the deep sleep are known then there is this fourth state called *turya* or this state of steady expectation (ie. *witnessing*). Then there is this ‘all’ and she becomes the happiness and suffering, respect and insult.

Když je poznán bdělý stav, snový stav a stav hlubokého spánku, pak je zde tento čtvrtý stav zvaný *turīja* neboli stav neměnného očekávání (*tj. pozorování*). Potom je tu toto „vše“ a ona/*prakrti* se stává štěstím i utrpením, váženou i uráženou.

27. ते परम कठीण कृपालु। ते परम कोमळ स्नेहाळु।
ते परम क्रोधी लोभाळु। मर्यादेवेगळी ॥ २७ ॥



*te parama kaṭhīṇa kṛpālu | te parama komala snehālu |
te parama krodhī lobhālu | maryādevegalī || 27 ||*

Then that Supreme Self is cruel and benevolent; then that Supreme Self is tender and friendly; then that Supreme Self is anger and affection beyond all limits.

Pak je toto Nejvyšší Já kruté a benevolentní; pak je toto Nejvyšší Já něžné a přátelské; pak je toto Nejvyšší Já našťvané i laskavé, neznající meze.

28. शांती क्षमा विरक्ती भक्ती। अध्यात्मविद्या सायोज्यमुक्ति।
विचारणा सहजस्थिति। जयेचेनी ॥ २८ ॥
*śāntī kṣmā viraktī bhaktī | adhyātmavidyā sāyojyamukti |
vicāraṇā sahajasthiti | jayecenī || 28 ||*

If there is peace, forgiveness, detachment and devotion; if there is spiritual wisdom and *sāyojya mukti* (ie. [Final Liberation](#)); if there is thoughtlessness and that natural state then, it is due to this *mula maya*.

Je-li zde mír, odpuštění, odpoutanost a oddanost, je-li tu duchovní moudrost a *sajudžja mukti* ([konečné osvobození](#)), je-li zde bezmyšlenkovitost a poté přirozený stav, pak je to díky této *mula máji*.

29. पूर्वी पुरुषनामं बोलिलीं। उपरी स्त्रीनामं निरोपिलीं।
आतां नपुषकनामं ऐकिलीं। पाहिजे चंचळार्ची ॥ २९ ॥
*purvīm puruṣanāmeṁ bolilīm | uparī strīnāmeṁ niropilīm |
ātām napuṣakanāmeṁ aikilīm | pāhije caṁcālācīrīm || 29 ||*

Previously, due to that *purush* and this ‘I am’ there was this ‘speech’ and afterwards, due to this ‘I am’ of *prakṛti*, the ‘now’ becomes the the *gunas* and five elements ([and there is a past, present and future](#)). But they have no power of their own. Therefore one should listen to this ‘moving’ *prakṛti*.

Dříve, díky tomuto *purušovi* a tomuto „Já jsem“, zde byla tato „řeč“ a poté, díky tomuto „Já jsem“ oné *prakṛti*, se „nyní/teď“ stalo *gunami* a pěti elementy ([a je zde minulost, současnost a budoucnost](#)). Avšak oni nemají sami o sobě žádnou sílu. Proto byste měli naslouchat této „hybné“ *prakṛti*.

30. जाणणं अंतःकर्ण चित्त। श्रवण मनन चैतन्य जीवित।
येतें जातें सुचीत। होऊन पाहा ॥ ३० ॥
*jāṇaṇeṁ aṁtaḥkarṇa citta | śravaṇa manana caitanya jīvita |
yeteṁ jāteṁ sucīta | hoūna pāhā || 30 ||*

There is the *antah-karana*, the *chitta* (ie. [thinking faculty](#)) and knowing; there is *shravan*, *manana*, *chaitanya* and life; but all these come and go and therefore understand that *nirgun* and have a pure *chitta*/mind

Je zde *antah-karana*, *čitta* (tj. [schopnost myšlení](#)) a vědění; je zde *śravana*, *manana*, *čajtanja* a život; ale všechno to přichází a zase odchází, a tudíž pochopte *nirgunu* a mějte jasnou *čittu*/mysl.



31. मीपण तूपण जाणपण। ज्ञातेपण सर्वज्ञपण।
जीवपण शिवपण ईश्वरपण। अलिप्तपण बोलिजे ॥ ३१ ॥
mīpaṇa tūmpaṇa jāṇapaṇa | jñāteṃpaṇa sarvajñapaṇa |
jīvapaṇa śivapaṇa īśvarapaṇa | aliptapaṇa bolīje || 31 ||

If there is I-ness, you-ness, knowing-ness; being knowledgeable, being the Knower, being a *jīva*, being *śhiva*, being *īshwara* and being the untouched, then there should be this ‘speech’.

Je-li zde „Jáství“, vědění; bytí znalým, bytí Znalcem, bytí *džívou*, bytí *řívou*, bytí *īřva-rou* a bytí nedotčen, pak by zde měla být tato „řeč“.

32. ऐसीं नामें उदंड असती। परी ते येकचि जगज्जोती।
विचारवंत ते जाणती। सर्वांतरात्मा ॥ ३२ ॥
aisīṃ nāmeṃ udamḍa asatī | parī te yekaci jagajjotī |
vicāraṃanta te jāṇatī | sarvāntarātmā || 32 ||

For due to this ‘I am’, that vast *paramatma* can be understood; yet that One has become this ‘light of the world’. That One is the possessor of thoughtlessness (ie. [beyond all this](#)), yet He has become the Knower, the *atma* within this ‘all’ ([it has attached itself to the limiting concept of ‘all’](#)).

Protože díky tomuto „Já jsem“, toto rozlehlé *paramátma* může být pochopeno; Ono se stalo tímto „světlem světa“. Ono je vlastníkem bezmyšlenkovitosti (tj. [mimo toto všechno](#)), přesto se stalo Znalcem, *átma* uvnitř tohoto vše ([připoutalo sebe sama k omezenému konceptu „všeho“](#)).

33. आत्मा जगज्जोती सर्वज्ञपण। तीनी मिळोन येकचि जाण।
अंतःकर्णचि प्रमाण। ज्ञेप्तीमात्र ॥ ३३ ॥
ātmā jagajjotī sarvajñapaṇa | tīnī miḷona yekaci jāṇa |
aṃtaḥkarnāci pramāṇa | jñeṃtīmātra || 33 ||

Then there is the *atma*, the universal flame and all-knowingness. That One only has been mixed in these three as the Knower, knowing and known, and then It knows. When that Truth is this ‘art of the inner space’ then, there is only knowing.

Pak je zde *átma*, univerzální plamen a vědění všeho. On jeden jediný se nechal vmíchat do trojice Znalec, poznání a poznané a potom On ví. Když je Pravda tímto „uměním vnitřního prostoru“, pak je zde pouze vědění.

34. ढीग जाले पदार्थाचे। पुरुष स्त्री नपुंसक नामांचे।
परंतु सृष्टीरचनेचें। किती म्हणोन संगार्वे ॥ ३४ ॥
ḍhīga jāle padārthāce | puruṣa strī napuṃsaka nāmāṃce |
paraṃtu sṛṣṭīracaneceṃ | kitī mhaṇona saṃgāveṃ || 34 ||

Afterwards there comes the pile of objects with male, female and neuter names, but this is the constructed gross world of the ‘many’ thoughts. Therefore thoughtlessness should be understood.

Poté přijde spousta objektů se jmény mužského, ženského a středního rodu. Toto je však



vykonstruovaný hrubohmotný svět „mnoha“ myšlenek. Proto by měla být pochopena bezmyšlenkovitost.

35. सकळ चाळिता येक। अंतरात्मा वर्तती अनेक।
मुंगीपासून ब्रह्मादिक। तेणेंचि चालती ॥ ३५ ॥
sakaḷa cāḷitā yeka | aṁtarātmā vartatī aneka |
mumṅgīpāsūna brahmādika | teṇemci cālatī || 35 ||

This ‘all’ is that pure One moving and then that *antar-atma* makes the numerous different forms move. From the ant to lord *brahma* etc., they all move due to this *antar-atma*.

Toto „vše“ je toto ryzí hybné Jedno. Poté *antar-átma* rozpohybuje nesčetný počet forem od mravence k *Brahma* atd., ti všichni se pohybují díky tomuto *antar-átma*.

36. तो अंतरात्मा आहे कैसा। प्रतुत वोळखाना आमासा।
नाना प्रकारीचा तमासा। येथेंचि आहे ॥ ३६ ॥
to aṁtarātmā āhe kaisā | pratuta voḷakhānā āmāsā |
nānā prakārīncā tamāsā | yethemci āhe || 36 ||

What is that *antar-atma*? For in this world, that *antar-atma* has not been recognized even a little and this knowledge has become the show and prowess of these ‘many’ ways.

Co je toto *antar-átma*? Jelikož nebylo *antar-átma* ve světě ani trochu rozpoznáno, toto poznání se stalo atrakcí a dovedností „mnoha“ cest.

37. तो कळतो परी दिसेना। प्रचित येते परी भासेना।
शरीरीं असे परी वसेना। येके ठाई ॥ ३७ ॥
to kaḷato parī disenā | pracita yete parī bhāsenā |
śarīrīm ase parī vassenā | yeke ṭhāīm || 37 ||

That *antar-atma* understands but it does not see the ‘many’ forms. He brings this ‘experience’ but that does not appear. That *antar-atma* is within this body of the ‘all’, but that One does not abide in this place of the ‘all’.

Toto *antar-átma* rozumí, ale nevidí „mnohost“ forem. Přináší tuto „zkušenost“, ale neobjevuje se. *Antar-átma* je uvnitř těla „všeho“. Avšak toto Jedno na tomto místě „všeho“ nepřebývá.

38. तीक्षणपणें गगनीं भरे। सरोवर देखतां च पसरे।
पदार्थ लक्षून उरे। चहूंकडे ॥ ३८ ॥
tīkṣaṇapaṇem gaganīm bhare | sarovara dekhatām ca pasare |
padārtha lakṣūna ure | cahūṁkade || 38 ||

That *antar-atma* is overflowing within the sky. When you look at a lake, He expands outwards and even when He observes this ‘object’, still He remains everywhere.

Tento *antar-átma* překypuje uvnitř oblohy. Když pohlédnete na jezero, On/*antar-átma* expanduje směrem ven a i když pozoruje tento „objekt“, setrvává pořád všude.



39. जैसा पदार्थ दृष्टीस दिसतो। तो त्यासारिखाच होतो।
वायोहूनि विशेष तो। चंचळविषई ॥ ३९ ॥
jaisā padārtha dr̥ṣṭīsa disato | to tyāsārikhāca hoto |
vāyohūni viśeṣa to | cañcalaṽviṣāim || 39 ||

That *antar-atma* becomes like the visible ‘object’ on which He has fallen upon. But that *antar-atma* is swifter than this wind of *mula maya*. (He is the swiftest because space and time are not there)

Toto *antar-átma* se stává jakoby viditelným „objektem“ na nějž dopadlo. Ale *antar-átma* je rychlejší než vítr *mula máji*. (Je rychlejší, jelikož prostor a čas zde neexistují.)

40. कित्येक दृष्टीनें देखे। कितीयेक रसनेनें चाखे।
कितीयेक ते वोळखे। मनेंकरूनि ॥ ४० ॥
kityeka dr̥ṣṭīneṁ dekhe | kitīyeka rasaneneṁ cākhe |
kitīyeka te volakhe | manēṅkarūni || 40 ||

For that One within the ‘many’ perceives this ‘all’ (the eyes are not seeing, they are made of flesh; it is that One knowing this ‘all’). When that One within the ‘many’ tastes with the tongue then, that One within the ‘many’ is recognizing that Reality through the mind (sensory perception turns that Reality into its own object).

Toto Jedno uvnitř „mnohosti“ vnímá toto „vše“ (oči nejsou spatřeny, jsou vytvořeny z masa; je to toto Jedno, které zná toto „vše“). Jakmile Jedno ochutnává jazykem uvnitř „mnohosti“, rozpoznává Skutečnost skrze mysl (smyslové vnímání obrátí Skutečnost na její vlastní objekt).

41. श्रोतीं बैसोन शब्द ऐकतो। घ्राणेंद्रियें वास घेतो।
त्वचेइंद्रियें जाणतो। सीतोष्णादिक ॥ ४१ ॥
śrotīṁ bāisona śabda aikato | ghrāṇēṅdriyēṁ vāsa gheto |
tvaceiṅdriyēṁ jāṅato | sītoṣṇādika || 41 ||

That *atma* sits in the ears but He is hearing this ‘word’ and due to the nose that *atma* accepts the smells. Due to the skin that *atma* knows hot and cold etc.

Toto *átma* sedí v uších, a je to *átma*, kdo slyší „slovo“. Díky nosu toto *átma* přijímá vůni/zápach. Díky pokožce *átma* rozezná, co je horké a co studené apod.

42. ऐशा जाणे अंतर्कळा। सकळामधें परी निराळा।
पाहातां त्याची अगाध लीळा। तोचि जाणे ॥ ४२ ॥
aiśā jāṅe aṅtarkalā | sakalāmadheṁ parī nirālā |
pāhātāṁ tyācī agādha līlā | toci jāṅe || 42 ||

He knows this ‘art of the inner space’. He is in this ‘all’, but He is separate from it. That *atma* alone knows His own unfathomable play.

Zná toto „umění vnitřního prostoru“. *Átma* je ve „všem“, ale je od toho stranou. *Átma* samotné zná Svou vlastní nevyzpytatelnou/nepochopitelnou hru.

43. तो पुरुष ना सुंदरी। बाळ तारुण्य ना कुमारी।



नपुंसकाचा देहधारी। परी नपुसक नव्हे ॥ ४३ ॥

*to puruṣa nā suṁdarī | bāla tāruṇya nā kumārī |
napuṁsakācā dehadhārī | parī napusaka navhe || 43 ||*

That *puruṣh* is not a woman, nor a child, a youth or a celibate. He is the holder of this body made of the *gunas* and elements but He is not this body.

Puruṣa není ženou ani dítěem, mladým člověkem či celibátníkem. Je držitelem tohoto těla vytvořeného z *gun* a elementů, ale není tělem.

44. तो चालवी सकळ देहासी। करून अकर्ता म्हणती त्यासी।

तो क्षेत्रज्ञ क्षेत्रवासी। देही कूटस्त बोलिजे ॥ ४४ ॥

*to cālāvī sakāḷa dehāsī | karūna akartā mhaṇatī tyāsī |
to kṣetrajña kṣetravāsī | dehī kūṭasta bolije || 44 ||*

That *atma* makes this body of the ‘all’ to move; that *atma* does and is also called the non-doer. That *atma* is the Knower of this pilgrimage place (ie. ‘I am’) and He is the dweller within this pilgrimage place. That *atma* should be called the secret inner dweller within the body.

Ātma přiměje tělo tohoto „vše“ k pohybu; to činí, ale je rovněž nazýváno nekonatelem. *Ātma* je Znalcem tohoto poutního místa (tj. Já jsem) a je tím přebývajícím v tomto poutním místě. *Ātma* by mělo být nazýváno tajemným, vnitřním, přebývajícím v těle.

॥ श्लोक ॥

द्वाविमौ पुरुषौ लोके क्षरश्चाक्षर एव च।

क्षरः सर्वाणि भूतानि कूटस्थोक्षर उच्यते ॥

॥ śloka ॥ (Bhagavadgīta 15.16)

dvāvīmau puruṣau loke kṣaraścākṣara eva ca |

kṣaraḥ sarvāṇi bhūtāni kūṭasthokṣara ucyate ||

There are two kinds of beings in creation, the *kṣhar* (perishable) and the *akṣhar* (imperishable). The perishable are all beings in the material realm. The imperishable are the the liberated beings. (tr. *Swami Mukundananda*)

Two Purushas there are in this world, the perishable and the imperishable. All beings are the perishable, and the Kutastha is called the imperishable. (tr. *Swami Sivananda*)

45. दोनी पुरुष लोकीं असती। क्षराक्षर बोलिजती।

सर्व भूतें क्षर म्हणती। अक्षर कूटस्त बोलिजे ॥ ४५ ॥

donī puruṣa lokīm asatī | kṣarākṣara bolijatī |

sarva bhūteṁ kṣara mhaṇatī | akṣara kūṭasta bolije || 45 ||

That *puruṣh* is within these two worlds (ie. this gross and the world beyond) and so there should be this discrimination between the destructible and the indestructible. The elements and this ‘all’ are destructible and they call that secret inner dweller, the indestructible. (They say but He will also not remain as a Knower when the known disappears or as a Dweller when the dwelling place is gone)



Puruša je uvnitř těchto dvou světů (tohoto hrubohmotného a světa za hmotou), a tudíž by zde mělo být rozlišování mezi zničitelným a nezničitelným. Elementy a toto „vše“ je zničitelné. Nazývají toto tajemství vnitřním přebývajícím, tím nezničitelným. (To říkají, ale *On/puruša* nezůstane jako Znalec, když se poznané vytratí nebo jako Přebývající, když pomine místo přebývání).

46. उत्तम पुरुष तो आणीक। निःप्रपंच निःकळंक।

निरंजन परमात्मा येक। निर्विकारी ॥ ४६ ॥

*uttama puruša to āṇika | niḥprapaṅca niḥkaḷaṅka |
niraṅjana paramātmā yeka | nirvikārī || 46 ||*

He is the best *purush* and He is That, free of *prapanch*, free of impurity, *niran-jana*/without *anjana* (*maharaj-* with *anjana* there is the seeing of knowledge. Therefore He is beyond knowledge). He is that One *paramatma*, the unmodified *brahman*.

On je nejdokonalejším *purušou*, On je To, je oproštěn od pěti elementů/*prapanč*, zbaven nečistoty/*nirandžan*, bez *adžňány* (*Maharadž – s adžňánou* je zde vnímání poznání. Proto On je za poznáním.) On je Tím jediným *paramátman*, neměnným *brahman*.

47. च्यारी देह निरसावे। साधकें देहातीत व्हावें।

देहातीत होतां जाणावें। अनन्य भक्त ॥ ४७ ॥

*cyārī deha nirasāve | sādhaḱeṅ dehātīta vḥāveṅ |
dehātīta hotāṅ jāṅāveṅ | ananya bhakta || 47 ||*

The four bodies should be dissolved and the *sadhak* should be beyond these bodies. When one is beyond these bodies then, one should be known as a devotee without separation/no-otherness.

Čtyři těla by měla být rozpuštěna a *sádhaka* by měl být za těmito čtyřmi těly. Když jste za těmito těly, pak byste měl být znám jako oddaný bez oddělenosti/neměl by tu být žádný druhý.

48. देहमात्र निरसुनी गेला। तेथें अंतरात्मा कैसा उरला।

निर्विकारी विकाराला। ठाव नाही ॥ ४८ ॥

*dehamātra nirasunī gelā | tetheṅ aṅtarātmā kaisā uralā |
nirvikārīṅ vikārālā | ṭhāva nāhīṅ || 48 ||*

When these bodies have been cast away then, how can that *antar-atma*/inner-Self remain, ‘there’? In the unmodified there is no modified place (He is called the *antar-atma* as long as there is a place, an object, to pervade).

Jakmile jsou tato těla odhozena, jak může *antar-átma*/vnitřní „Já“ zůstat „zde“? V neměnnosti neexistuje měnící se místo. (Je nazýván *antar-átma* dokud je zde místo, objekt, k přebývání.)

49. निश्चळ परब्रह्म येक। चंचळ जाणावें माईक।

ऐसा प्रत्यय निश्चयात्मक। विवेकें पाहावा ॥ ४९ ॥

*niścaḷa parabrahma yeka | caṅcaḷa jāṅāveṅ māīka |
aisā pratyaya niścayātmaka | viveḱeṅ pāhāvā || 49 ||*



That still *parabrahman* is One alone and the moving should be known as false. Therefore with such *vivek*, one should understand clearly thoughtlessness. (*maharaj- what to do? He is not anything that can be seen or perceived, but still He is there*)

Toto nehybné *parabrahman* je Jedno jediné. Pohyb by měl být znám jako falešný. Tudíž s takovýmto rozlišováním/*vivék* byste měli jasně pochopit bezmyšlenkovitost. (*Maharadž – co dělat? On není ničím, co lze spatřit či vnímat, přesto je zde.*)

50. येथें बहुत नलगे खळखळ। येक चंचळ येक निश्चळ।
शाश्वत कोणतें केवळ। ज्ञानें वोळखावें ॥ ५० ॥
yethem bahuta nalage khalakhalā | yeka cañcala yeka niścala |
śāśvata koṇaterṁ kevala | jñāneṁ volakhāveṁ || 50 ||

Then this rattling of the ‘all’ is not required. One is moving and the other is still. Therefore the One who is that eternal pure knowledge should be recognized by means of this knowledge.

Pak rachocení tohoto „vše“ není žádoucí. Jeden je v pohybu, druhý v nepohybu. Proto Ten, kdo je věčným ryzím poznáním, by měl být rozpoznán prostřednictvím tohoto poznání.

51. असार त्यागून घेईजे सार। म्हणोन सारासार विचार।
नित्यानित्य निरंतर। पाहाती ज्ञानी ॥ ५१ ॥
asāra tyāgūna gheīje sāra | mhaṇona sārāsāra vicāra |
nityānitya niraṁtara | pāhātī jñānī || 51 ||

This non-essence (ie. ‘I am’) is to be given up and the essence (I do not exist) is to be accepted. Therefore there should be thoughtlessness. By the *vivek* of permanent/impermanent (V. 45) that *parabrahman* within this knowledge should be understood.

Toto nepodstatné (tj. Já jsem) bylo opuštěno a podstatné (Já neexistuji) bylo přijato. Proto by zde měla být bezmyšlenkovitost. Pomocí rozlišování/*vivéka* mezi trvalým a nestálým (věčným a dočasným) (V. 45) by mělo být toto *parabrahman* uvnitř tohoto poznání pochopeno.

52. जेथे ज्ञानचि होते विज्ञान। जेथें मनांचे होतें उन्मन।
तेथें कैचें चंचळपण। आत्मयासी ॥ ५२ ॥
jethe jñānaci hote vijñāna | jethem manāñce hotem unmana |
tethem kaicem cañcalaṇa | ātmayāsī || 52 ||

Then this knowledge ‘here’ becomes *vignyan* (ie. dissolution of knowledge) and this mind ‘here’ becomes *unmana* (ie. no mind). ‘There’, how can there be the attribute of a moving *atma*?

Pak se toto poznání „zde“ stane *vidžňánou* (tj. rozpuštění poznání) a tato mysl „zde“ se stane *unmani* (tj. žádná mysl). Jak může být atribut hybného *átma* „tam“?

53. सांगणोवांगणीचें काम नव्हे। आपुल्या अनुभवे जाणावें।
प्रत्ययाविण सिणावें। तेचि पाप ॥ ५३ ॥
sāṅgaṇovāṅgaṇīceṁ kāma navhe | āpulyā anubhaveṁ jāṅaveṁ |



pratyayāvina śiṅāveṃ | teṃci pāpa || 53 ||

Now, there is no need for hearsay and gossip. That Reality should be known by means of your own ‘experience’. If *mula maya* makes great efforts and toils without that *nirgun* understanding, then that Reality becomes the sin of body consciousness.

Nyní není potřeba žádných dohadů a pomluv. Skutečnost by měla být poznána na základě vaší vlastní „zkušenosti“. Vynaloží-li *mula mája* velké úsilí a lopotí se bez pochopení *nirguny*, pak se tato Skutečnost stane hříchem tělesného vědomí.

54. सत्यायेवढे सुकृत नाही। असत्यायेवढे पाप नाही।

प्रचितीविण कोठेंचि नाही। समाधान॥ ५४॥

*satyāyevaḍheṃ sukr̥ta nāhīṃ | asatyāyevaḍheṃ pāpa nāhīṃ |
pracitīviṅa koṭheṃci nāhīṃ | samādhāna || 54 ||*

There is no purer action like Truth, and no sin like un-truth. But tell me, how can there be that absolute contentment of *nirgun*, if this ‘experience’ has not come?

Neexistuje ryzejší činnost než Pravda a žádný hřích není horší než ne-pravda. Ale povězte mi, jak zde může být tato absolutní spokojenost *nirguny*, nepřišla-li tato „zkušenost“?

55. सत्य म्हणजे स्वरूप जाण। असत्य माया हें प्रमाण।

येथें निरोपिलें पापपुण्या। रूपेंसहित॥ ५५॥

*satya mhaṅje svarūpa jāṅa | asatya māyā heṃ pramaṅa |
yetheṃ niropileṃ pāpapuṅya | rūpeṃsahita || 55 ||*

Know that the Truth is the *swarup* and then, this untrue *maya* becomes that thoughtless Self. ‘Here’ (ie. *maya*) has form and ‘here’ has this sin and also virtue.

Poznejte, že Pravda je *svarūpa* (přirozenost), a pak se tato neskutečná *mája* stane bezmyslenkovitým „Já“. „Zde“ (tj. *mája*) má formu a rovněž hřích i cnost.

56. दृश पाप वोसरलें। पुण्य परब्रह्म उरलें।

अनन्य होतांच जालें। नामातीत॥ ५६॥

*dṛśa pāpa vosaraleṃ | puṅya parabrahma uraleṃ |
ananya hotāṅca jāleṃ | nāmātīta || 56 ||*

When this ‘visible’ and sin and virtue fade away, then *parabrahman* remains. That is being without separation/otherness, beyond the ‘I am’.

Jakmile toto „viditelné“ a hřích spolu s ctností odpadnou, pak tu zůstane jen *parabrahman*. To značí být bez oddělenosti/přítomnosti někoho dalšího, mimo/před Já jsem“.

57. आपण वस्तु स्वतसिद्ध। तेथें नाही देहसमंघ।

पापरासी होती दग्ध। येणें प्रकारें॥ ५७॥

*āpaṅa vastu svatasiddha | tetheṃ nāhīṃ dehasamaṅdha |
pāparāsī hotī dagdha | yeṅeṃ prakāreṃ || 57 ||*



Then you are that self-evident Self and ‘there’ has no connection with the bodies. Due to thoughtlessness, this heap of sin is burnt.

Pak jste samo-zřejmé „Já“ a toto „tam“ nemá žádnou spojitost s těly. Díky bezmyšlenkovitosti je hromada hříchů spálena.

58. येरवी ब्रह्मज्ञानेवीण। जें जें साधन तो तो सीण।
 नाना दोषांचे क्षाळण। होईल कैसें ॥ ५८ ॥
yeravī brahmajñānevīṇa | jeṁ jeṁ sādhanā to to sīṇa |
nānā doṣāṅce kṣāḷaṇa | hoīla kaiseṁ || 58 ||

Otherwise, without the knowledge of *brahman* there are *sadhanas* that are only fatigue for that *ātma*. How can the sin of the ‘many’ be washed away by these *sadhanas*? ([How can the body be forgotten, if you need it to do sadhana?](#))

Jinak, bez znalosti *brahman*, jsou zde *sádhan*y/duchovní praxe, které jsou pro toto *ātma* pouhou únavou. Jak může být hřích „mnohosti“ odstraněn pomocí těchto *sádh*an? ([Jak může být tělo zapomenuto, pokud potřebujete dělat sádhanu?](#))

59. पापाचें वळलें शरीर। पापचि घडे तदनंतर।
 अंतरीं तोग वरीवरी उपचार। काय करी ॥ ५९ ॥
pāpācēṁ valaleṁ śarīra | pāpaci ghaḍe tadanantara |
antarīm toga varīvarī upacāra | kāya karī || 59 ||

That body was formed of sin and after it grew in sin. When the disease is in the inner space then, what help can these superficial remedies be?

Toto tělo bylo vytvořeno z hřichu a poté v hřichu vyrostlo. Když se ve vnitřním prostoru objeví choroba, jak mohou být nápomocné tyto povrchní léčivé prostředky/opatření?

60. नाना क्षेत्रीं हें मुंडिलें। नाना तीर्थीं हें दंडिलें।
 नाना निग्रहीं खंडिलें। ठाईं ठाईं ॥ ६० ॥
nānā kṣetrīm heṁ muṇḍileṁ | nānā tīrthīm heṁ daṇḍileṁ |
nānā nigrahīm khaṇḍileṁ | ṭhāīm ṭhāīm || 60 ||

In the ‘many’ pilgrimage places, that thoughtless is deceived and spoiled; in the ‘many’ sacred places, that thoughtless gets punished; in the confinement of the ‘many’, that thoughtless *sva*rup is destroyed at every place.

Na „mnohých“ poutních místech je tato bezmyšlenkovitost klamána a mařena; na „mnoha“ místech je tato bezmyšlenkovitost trestána; Ve vězení „mnohosti“ je tato bezmyšlenkovitá *sva*rúpa ničena na každém místě.

61. नाना मृत्तिकेनें घांसिलें। अथवा तप्तमुद्रेनें लासिलें।
 जरी हें वरीवरी तासिलें। तरी शुद्ध नव्हे ॥ ६१ ॥
nānā mṛttikeneṁ ghāṁsileṁ | athavā taptamudreṇeṁ lāsileṁ |
jarī heṁ varīvarī tāsileṁ | tarī śuddha navhe || 61 ||

One may cover oneself with this dust of the ‘many’ ([maharaj- this body is a dust](#)) or



burn oneself with fierce concentration. But if that thoughtless Self makes only superficial and idly performances then, it is not that pure *swarup*.

Můžete se pokrýt prachem „mnohosti“ (*Maharadž – toto tělo je prach*) nebo spálit se krutou koncentrací. Ale pokud toto bezmyšlenkovité „Já“ činí pouze povrchní a laciné představení, pak to není ona ryzí *svarúpa*.

62. सेणाचे गोळे गिळिले। गोमुत्राचे मोघे घेतले।
माळा रुद्राक्ष घातले। काष्ठमणी ॥ ६२ ॥
seṇāce goḷe giḷile | gomutrāce moghe ghetale |
mālā rudrākṣa ghātale | kāṣṭhamaṇī || 62 ||

One may eat lumps of cow-dung and drink copious amounts of cow urine or one may wear the garlands of *rudraksha* around the neck.

Můžete jíst hroudy kravího trusu a pít hojně množství kravské moči, anebo můžete být ověnceni *rudrakšou*/korály.

63. वेष वरीवरी केला। परी अंतरीं दोष भरला।
त्या दोषाच्या दहनाला। आत्मज्ञान पाहिजे ॥ ६३ ॥
veṣa varīvarī kelā | parī antarīṅ doṣa bharalā |
tyā doṣācyā dahanālā | ātmajñāna pāhije || 63 ||

One may wear fine religious garments but still in this inner space there is an overflowing of sin. When that *atma* is this sewer of sin then, the knowledge of *atma* is required.

Můžete nosit kvalitní duchovní oděv, ale přesto v tomto vnitřním prostoru překypuje hřích. Jestliže je toto *átma* stokou hřichu, pak je požadováno poznání *átma*.

64. नाना व्रतें नाना दानें। नाना योग तीर्थाटणें।
सर्वाहुनी कोटीगुणें। महिमा आत्मज्ञानाचा ॥ ६४ ॥
nānā vrateṅ nānā dāneṅ | nānā yoga tīrthāṭaṅeṅ |
sarvāḥunī koṭīguṅeṅ | mahimā ātmajñānācā || 64 ||

There are the ‘many’ vows and the ‘many’ donations; the ‘many’ *yogas* and the ‘many’ pilgrimages. But greater than this pure *sattva guna* of this ‘all’ even, is that knowledge of *atma*.

Existuje „mnoho“ slibů a „mnoho“ darů; „mnoho“ *jóg* a „mnoho“ poutí. Ale ještě větší/důležitější než tato čirá *sattva guna* tohoto „vše“, je poznání *átma*.

65. आत्मज्ञान पाहे सदा। त्याच्या पुण्यास नाही मर्यादा।
दुष्ट पातकाची बाधा। निरसोन गेली ॥ ६५ ॥
ātmajñāna pāhe sadā | tyācyā puṅyāsa nāhīṅ maryādā |
duṣṭa pātakācī bādhā | nirasona gelī || 65 ||

The merit of that one who always understands that knowledge of *atma* has no limit for one is no longer possessed by the wicked and sinful.

Zásluha toho, kdo věčně chápe toto poznání *átma*, nemá žádné hranice. Není již déle



vlastněna zkaženým/nehodným a hříšníkem.

66. वेदशास्त्रीं सत्यस्वरूप। तेचि ज्ञानियांचें रूप।
पुण्य जालें अमूप। सुकृतें सीमा सांडिली ॥ ६६ ॥
vedaśāstrīm satyasvarūpa | teṁci jñāniyāṁceri rūpa |
punya jāleṁ amūpa | sukṛteṁ sīmā sāṁḍilī || 66 ||

That true *swarup* is within the *vedas* and *shasthras* (the knowledge they can reveal is this ‘all’). That *swarup*/one’s own form is the form of the *gnyani* (ie. there is no-otherness between Him and His knowledge). His virtue is immeasurable and His pure action knows no bounds.

Tato pravá *svarúpa* se nachází uvnitř *véd* a *śāster* (poznání, které mohou odrýt, je toto „vše“). Tato *svarúpa* /vaše vlastní forma je formou *džňánina* (není zde žádný rozdíl mezi Ním a Jeho poznáním). Jeho zásluha je nezměrná a Jeho ryzí jednání nezná žádné hranice.

67. या प्रचितीच्या गोष्टी। प्रचित पाहावी आत्मदृष्टीं।
प्रचितीवेगळे कष्टी। होऊंच नये ॥ ६७ ॥
yā pracitīcyā goṣṭī | pracita pāhāvī ātmadrṣṭīṁ |
pracitīvegaḷe kaṣṭī | hoūṁca naye || 67 ||

This ‘speech’ is the *sagun* ‘experience’ and when this ‘experience’ is understood then, there is that vision of the *atma*. One should not have to suffer, by remaining without this ‘experience’.

Tato „řeč“ je „zkušeností“ *saguna* a jakmile je tato „zkušenost“ pochopena“, je zde vize/zření *átma*. Neměli byste trpět setrváváním bez této „zkušenosti“.

68. आगा ये प्रचितीचे लोक हो। प्रचित नस्तां अवघा शोक हो।
रघुनाथकृपेनें राहो। प्रत्यय निश्चयाचा ॥ ६८ ॥
āgā ye pracitīce loka ho | pracita nastāṁ avaghā śoka ho |
raghunāthakṛpeneṁ rāho | pratyaya niścayācā || 68 ||

My dear *sajjana*! Bring this world of the *sagun* ‘experience’. If there is not this ‘experience’, then everything is sorrow only. Then by the grace of *lord raghu* (ie. *sadguru*) stay in that absolute conviction of the understanding of *nirguny*.

Note: chapter 8.7. 45-55 explains the names of the four *atmas* but in the end the *atma* is One only and was always only One. It is due to the limiting concepts that it is assigned different names and apparent characteristics ie. *jivatma*, *shivatma*, *paramatma* and *nirmal*/pure *atma*. But it never can be known or be a name. That is *parabrahman* and That is always still; it is as it is.

Můj drahý, milý posluchači/*sadždžana*! Přiveď tento svět do „zkušenosti“ *saguna*. Není-li zde tato „zkušenost“, pak je vše pouhým utrpením. Díky milosti pána *raghu* (tj. *satgurua*) setrvávej v absolutním přesvědčení tohoto pochopení *nirguny*.

इति श्रीदासबोधे गुरुशिष्यसंवादे
चळाचळनिरूपणनाम समास दहावा ॥ १० ॥ १०.१०



*iti śrīdāśabodhe guruśiṣyasamvāde
caḷācaḷanirūpaṇanāma samāsa dahāvā || 10 || 10.10*

Tímto končí 10.kapitola 10.dášaky knihy Dášbódh s názvem „Promluva o hybném a Nehybném“.

Překlad z angličtiny – Gabriela Adámková 2017